

The background of the entire image features two men in 19th-century attire. The man on the left has wavy brown hair, wears glasses, a grey suit jacket, a brown vest, and a grey bow tie. He is holding a dark blue book with 'BIBLE' written on the cover. The man on the right has a mustache and is wearing a brown suit jacket, a brown vest, and a brown bow tie. He is holding an open book. The background is a blurred purple and white pattern.

ANG

KALUWALHATIAN

NG DIYOS

MULA

NOONG 1888

Mga Artikulo at Sipi nina E.J.

Waggoner at A.T. Jones

Tinipon ni

Leandro Pena

Orihinal na Pamagat sa Espanyol: La Gloria de Dios desde 1888

Panimula at Tagapagtala: Leandro Pena

Edisyon: Daniel Bernhardt

Pagsasalin: Daniel Bernhardt, Marlise Schneider, Leandro Pena.

Disenyo at mga Takip: Leandro Pena

Maranathamedia.com

Agusto 2024

Mga Nilalaman

Talaan ng mga Pinaikling Salita.....	5
Panimula.....	6
Ang katuwiran ay karakter ng Diyos.....	11
E. J. Waggoner.....	11
A.T. Jones	16
Ipinakikilala ng Diyos ang Kanyang karakter.....	22
E.J. Waggoner	22
A.T. Jones	23
Sinira ni satanas ang tamang pagkakilala sa Kanyang Likas o Karatker	27
.....	27
E. J. Waggoner.....	27
A.T. Jones	34
Ipinahayag ni Kristo ang Karakter ng Diyos	38
E. J. Waggoner.....	38
A.T. Jones	53
Ang karakter ng Diyos ay gayundin... ..	56
E.J. Waggoner	56
... Agape (Pag-ibig)	57
... Pagpakumbaba	57
... Kabanalan.....	58
... Ang Iyong Pangalan	59
A.T. Jones	60
... ang Kanyang sariling Espiritu	60
... Kabutihan.....	63
... Ang Iyong Pangalan	65
Ang batas ay repleksyon ng karakter ng Diyos.....	66
E.J. Waggoner	66
A.T. Jones	71
Digmaan, Kalayaan at ang Karakter ng Diyos	72
E.J. Waggoner	72
A.T. Jones	76
Ang pinakamahalagang Isyu.....	80
E. J. Waggoner.....	80

Talaan ng mga Pinaikling Salita

PINAIKLING SALITA	AKLAT / PERIODICAL / AT IBA PA
AMS	The American Sentinel Articles (1886-1900)
	The Advent Review and Sabbath Herald Articles (1879-1904)
ARSH	
	The Bible Echo and Signs of the Times Articles (1886-1906)
BEST	
EVCO	The Everlasting Covenant
GCB	General Conference Bulletin, Vol. 1 (1895)
GCDB	General Conference Bulletin Articles (1893-1903)
GTI	The Glad Tidings
HTGK	How to Get Knowledge
PTUK	The Present Truth [UK] Articles (1887-1903)
SITI	The Signs of the Times Articles (1877-1905)

Panimula

*"Nguni't ang **landas** ng matuwid ay **parang maliwanag na liwanag**, na sumisikat nang **lalong lalo** na hanggang sa sakdal na araw." (KJV+ Prov 4:18)*

Sa pagtatapos ng ika-19 na siglo, isang espesyal na mensahe ang lumitaw sa loob ng Adventismo, na minarkahan ng impluwensya ng dalawang kilalang pastor: sina Ellet J. Waggoner at A.T. Jones. Noong 1888, sa Pangkalahatang Kumperensya sa Minneapolis, ang mga lalaking ito ay nagpakita ng isang mensaheng nakapagpapabago ng buhay na tumatak sa puso ng maraming mananampalataya. Ang liwanag na dapat sana'y lumago hanggang sa maging perpekto ang araw, ay tumigil sa paglaki.

*"Ang liwanag na ibinigay upang sumikat nang mas maliwanag hanggang sa perpektong araw, ay **nagliliyab nang mahina**. Hindi na ipinapadala ng simbahan ang malinaw at maliwanag na sinag ng liwanag sa gitna ng moral na kadiliman na bumabalot sa mundo bilang isang palaman ng libing. **Ang liwanag ng marami ay hindi nagliliyab o nagniningning**. Sila ay mga iceberg ng moral." (Letter 1f, 1890). { 3BC 1156.7 }*

Ang mensaheng sana'y magpapasiklab sa puso ng mga nasa kilusang Adventista ay hindi nagbunga ng inaasahang mga bunga. Hindi nila pinahahalagahan ang mensahe, tinanggihan nila ito at hinayaan itong lumamig. Hinayaan nilang mamatay ang kanilang liwanag. Ang pagiging bahagi lamang ng nakikitang bayan ng Diyos at pagkakaroon ng mga responsibilidad sa gawain ay hindi nangangailangan ng mas malalim at mas malawak na karanasan sa kaalaman ng Diyos.

*"Ang mga naglilingkod para sa Panginoon ay nangangailangan ng karanasang mas mataas, mas malalim, at mas malawak, kaysa sa inaakala ng marami. Marami sa mga miyembro na ng dakilang pamilya ng Diyos ay **kakaunti ang nalalaman kung ano ang ibig sabihin ng pagmasdan ang Kanyang kaluwalhatian at ang mabago mula sa kaluwalhatian patungo sa kaluwalhatian**. Marami ang may takipsilim na pananaw sa kahusayan ni Cristo, at ang kanilang mga puso ay natutuwa sa kagalakan. Nananabik sila para sa isang mas ganap at mas malalim na pakiramdam ng pag-ibig ng Tagapagligtas. **Hayaang pahalagahan ng mga ito ang bawat pagnanais ng kaluluwa sa Diyos**.*

*Ang Banal na Espiritu ay gumagawa kasama ng mga taong pagagampanan, hinuhubog ang mga taong huhubugin, hinuhubog ang mga taong huhubugin. **Bigyan ang inyong mga sarili ng kultura ng mga espirituwal na kaisipan at mga banal na pakikisama.** Nakita ninyo lamang ang mga unang sinag ng maagang pagbubukang-liwayway ng Kanyang kaluwalhatian. **Habang patuloy kayong nakikilala ang Panginoon, malalaman ninyo na “ang landas ng matuwid ay parang liwanag ng bukung-liwayway, na sumisikat nang lalong lalo hanggang sa sakdal na araw.”**” Proverbs 4:18, R.V., margin. { MH 503.2; MC.403.2 }*

Kaunti lamang ang nakakaalam kung ano ang ibig sabihin ng pagmasdan ang Kanyang kaluwalhatian. Alam ba natin ang kahulugan nito ngayon? Masasabi ba natin na nasa mas mabuting kalagayan tayo kaysa sa mga tagapanguna ng kilusang Adventista? Ano ang mensaheng hinayaan nilang lumamig? Bakit ito mahalaga para sa kanilang panahon? Mahalaga pa rin ba ito para sa atin ngayon? Bakit? Ano ang mga implikasyon nito?

“Ang Panginoon, sa Kanyang dakilang awa, ay nagpadala ng isang napakahalagang mensahe sa Kanyang bayan sa pamamagitan nina Elder [E.J.] Waggoner at [A. T.] Jones. Ang mensaheng ito ay upang higit na maipakita sa mundo .

[1.] *ang itinaas na Tagapagligtas, ang sakripisyo para sa mga kasalanan ng buong mundo.*

[2.] *Ipinakita nito ang pag-aaring-matuwid sa pamamagitan ng pananampalataya kay Cristo na ating Tagapagtiyak;*

[3.] *inaanyayahan nito ang mga tao na tanggapin ang katuwiran ni Cristo,*

[4.] *na naipapakita sa pagsunod sa lahat ng utos ng Diyos. { LDE 200.1; EUD.171.4 }*

[5.] ***Marami ang nawalan ng paningin kay Hesus. Kailangan nilang ituon ang kanilang mga mata sa Kanyang banal na persona, sa Kanyang mga merito, at sa Kanyang walang-hanggang pag-ibig para sa sangkatauhan.***

[6.] *Ang lahat ng kapangyarihan ay ibinigay sa Kanyang mga kamay, upang maipamahagi Niya ang masaganang kaloob sa mga tao, na ibinibigay ang walang kapantay na kaloob ng Kanyang sariling katuwiran sa walang magawang kinatawan ng tao.*

Ito ang mensaheng iniutos ng Diyos na ibigay sa sanlibutan. Ito ang mensahe ng ikatlong anghel, na dapat ipahayag nang may malakas na tinig, at sasamahan ng pagbubuhos ng Kanyang Espiritu nang

malawakan.—Testimonies to Ministers and Gospel Workers, 91, 92 (1895). { LDE 200.2; EUD.171.5 }¹

Dahil sa sobrang pamilyar natin sa siping ito, tinatanggap natin ang mga konsepto kahit hindi natin ito nauunawaan. Napag-isipan na ba natin kung bakit ang mga puntong ito ay mga mensaheng kailangang matanggap ng mga Adventista? Maaari kayang hindi naniniwala ang Adventista kay Hesus bilang kanilang Tagapagligtas, bilang handog para sa kanilang mga kasalanan? Paano tayo nakakasiguro na naniniwala tayo? Bakit inaanyayahan ng mensahe ang mga tao na tanggapin ang katuwiran ni Cristo? Maaari kayang hindi nila alam ang kahulugan nito? Nauunawaan ba natin ito? Bakit ito ipinakikita sa pagsunod sa lahat ng Kanyang mga utos? Paano naging Mensahe ng Ikatlong Anghel ang mga konseptong ito? Saan sa Mensahe ng Ikatlong Anghel natin matatagpuan, halimbawa, ang banal na persona ni Cristo at ang Kanyang katuwiran? Mula sa bawat punto sa siping ito, maaari tayong magtanong ng mga katulad na tanong. Bakit hindi natin itinatanong ang mga tanong na ito?

*“Tinatanong ko ang mga nasa responsableng posisyon sa Battle Creek, Ano ang ginagawa ninyo? Tinalikuran ninyo ang Panginoon, at hindi ninyo Siya hinarap. Kailangang linisin ang puso, ang mga damdamin, ang mga pakikiramay, ang mga salita, patungkol sa mga pinakamahalagang paksa—ang Panginoong Diyos, ang kawalang-hanggan, ang katotohanan. **Ano ang mensaheng ibibigay sa panahong ito? Ito ang mensahe ng ikatlong anghel. Ngunit ang liwanag na pupuno sa buong lupa ng kaluwalhatian nito ay hinamak ng ilan na nagsasabing naniniwala sa kasalukuyang katotohanan.** Mag-ingat kung paano ninyo ito tinatrato. Hubarin ang inyong mga sapatos; sapagkat kayo ay nasa banal na lugar. **Mag-ingat kung paano ninyo pinagpapasiyahan ang mga katangian ni Satanas, at ibubuhos ang paghamak sa pagpapakita ng Banal na Espiritu.** Hindi ko alam ngunit ang ilan ay lumayo na kahit ngayon para bumalik at magsisi. { TM 89.2; TM.89.2 }*

Nais ka naming anyayahan sa isang pakikipagsapalaran. Ang aklat na hawak mo ay isang pagsasaliksik sa mga isinulat nina Waggoner at Jones tungkol sa kahulugan ng mensaheng ipinadala sa atin ng Diyos sa Kanyang awa. Ito ay tungkol sa isang liwanag na pupuno sa mundo ng kaluwalhatian ng Diyos.

¹ Ang listahang numerikal ay idinagdag ng may-akda ng introduksyon o panimula.

“Ang panahon ng pagsubok ay dumating na, sapagkat ang malakas na sigaw ng ikatlong anghel ay nagsimula na sa paghahayag ng katuwiran ni Cristo, ang Manunubos na nagpapatawad ng kasalanan. Ito ang simula ng liwanag ng anghel na ang kaluwalhatian ay pupuno sa buong lupa.” { 1SM 362.4; 1MS.425.3 }

At ano ang katuwiran ni Cristo? Sa unang kabanata ng aklat na ito, matutuklasan mo na kapwa naunawaan nina Waggoner at Jones ang konseptong ito, isang mensaheng nagbibigay-liwanag sa daan tungo sa tamang pag-unawa sa kanilang sinimulang iharap noong 1888, at lalago ito sa paglipas ng mga taon.

Sa mga susunod na kabanata, susuriin natin ang kahulugan ng konseptong ito sa pamamagitan ng pagsagot sa mga sumusunod na tanong: ano ang kaugnayan sa pagitan ng misyon ni Kristo at ng karakter ng Diyos? Paano ito ipinaliwanag nina Jones at Waggoner? Ano ang mga implikasyon ng paraan ng kanilang pagbibigay-kahulugan sa katuwiran ng Diyos? Ano ang plano ng kaaway? At bagama't naipakita na natin ang kahalagahan ng paksang ito sa mga isinulat ni Ellen White, tinatapos natin ang huling kabanata sa pamamagitan ng mga sipi mula sa parehong pastor kung bakit dapat nating isaalang-alang ang paksang ito.

Para sa kasalukuyang koleksyon, ginamit namin ang software na “EGW Edisyong Komprehensibo sa Pananaliksik. 2008” na makukuha sa website ng “White State”, seksyong “Mga Salita ng mga Adventistang Pioneer Menu”. Dahil ang datos ng sitasyon ay tumutugma sa software na iyon, posible na may mga pagkakaiba sa pag-iindeks ng sitasyon ng online library.

Panghuli, inalis namin ang mga artikulo at sitasyon na inulit ang parehong mga konsepto, inulit ang mga katulad na ideya, o lumampas sa 1900. Para sa karagdagang impormasyon, inirerekomenda naming basahin ang "Mga Aral mula sa Kasaysayan sa Organisasyon ng Simbahan". Gayunpaman, alam namin na marami pa ring dapat tuklasin sa kanilang mga isinulat. Habang hinahanap at ipinagpapatuloy namin ang pagbabasa ng mga talata sa kanilang konteksto, nakahanap kami ng mga kamangha-manghang bagay na hindi namin kailanman matatagpuan sa pamamagitan ng search engine. At habang mas malalim kaming naghahalukay, natuklasan namin na malinaw ang kanilang layunin: ang malinaw na ipakita ang tamang pag-unawa sa katangian ng Diyos, na nagpapaalala sa amin na ang Hesus ng Lumang Tipan ay ang parehong Kristo na inihayag sa Bagong Tipan: isang Tagapagligtas na puno ng biyaya at katotohanan, na hindi kailanman gumawa ng karahasan, na nagpapatotoo na sa pagkakita sa Kanya, makikita natin ang Ama.

"⁸ Sapagka't magsiyasat ka, isinasamo ko sa iyo, tungkol sa unang panahon, at humanda ka sa sinaliksik ng kanilang mga magulang: ⁹ (Sapagka't tayo'y kahapon lamang, at walang nalalaman, sapagka't ang ating mga araw sa lupa ay anino lamang:) ¹⁰ Hindi ba nila tuturuan ka, at sasaysayin sa iyo, at sasalitain ang mga salita mula sa kanilang puso?" (KJV+ Job 8:8-10)

Leandro Pena, Agosto 30th, 2024.

Ang katuwiran ay katangian ng Diyos

E. J. Waggoner

Ngunit si Cristo ay ang katuwiran ng Diyos. Ang katuwiran ay ang karakter ng Diyos. Kaya naman walang makakakilala sa Diyos nang hindi nalalaman ang Kanyang katuwiran; at sa gayon ang pag-aaral ng tunay na agham o syensya ay nagpapakita ng katuwiran ng Diyos. At ito ang karunungan, sapagkat "ang pagkatakot sa Panginoon ay siyang pasimula ng kaalaman." Prov. 1:7. **Ang kaalaman sa katuwiran ng Diyos ay nauugnay sa kaalaman sa mga gawa ng Diyos na nakikita natin ng ating mga mata;** sapagkat ang Ebanghelyo ay siyang kapangyarihan ng Diyos sa ikaliligtas, at ang kapangyarihan ng Diyos ay nakikita sa mga bagay na nilikha. Roma 1:16, 20. Samakatuwid, kapag binabanggit ng Bibliya ang karunungan at kaalaman, hindi lamang ito nangangahulugan ng karunungan at kaalaman na maituturing na gayon ng mga tao, kundi pati na rin ng "lahat ng karunungan at espirituwal na pagkaunawa." {1893 EJW, HTGK 2.1}

Ang Katuwiran ng Diyos.-

Ang katuwiran ng Diyos ay higit pa sa isang pangalan lamang. Ito ay ibang-iba sa isang anyo ng mga salita, o kahit na sa simpleng pagpapahayag ng isang batas. **Ito ay walang iba kundi ang buhay at likas ng Diyos.** Kung paanong hindi maaaring magkaroon ng tamis maliban sa isang bagay na matamis, gayundin walang tinatawag na abstraktong katuwiran. Ang katuwiran ay kinakailangang may kaugnayan sa isang nabubuhay na nilalang. Ngunit ang Diyos lamang ang matuwid. Tingnan Markos 10:18.

Kaya naman **kung saan naroon ang katuwiran, doon dapat kumikilos ang Diyos.** Ang katuwiran ang mahalagang karakter ng Diyos. {January 31, 1895 EJW, PTUK 67.2}

Katuwiran at Buhay.-

Ngunit ang sampung utos, nakaukit man sa mga tapyas ng bato o nakasulat sa isang aklat, ay pahayag lamang ng katuwiran ng Diyos. Ang katuwiran ay nangangahulugang paggawa ng tama. Ito ay aktibo. **Ang katuwiran ng Diyos ay ang paggawa ng tama ng Diyos, ang Kanyang paraan.** At dahil ang lahat ng Kanyang mga pamamaraan ay tama, sumusunod na ang katuwiran ng Diyos **ay walang iba kundi ang buhay ng Diyos. Ang nakasulat na batas** ay hindi kilos, kundi isang paglalarawan lamang ng kilos. **Ito ay isang larawan ng karakter ng Diyos. Ang mismong buhay at katangian ng Diyos ay nakikita kay Jesu-Cristo, na sa kanyang puso ay ang kautusan ng Diyos.** Walang magiging katuwiran kung walang gawa. At dahil walang mabuti kundi ang Diyos, sumusunod na **walang katuwiran maliban sa buhay ng Diyos. Ang katuwiran at ang buhay ng Diyos ay iisa.** {July 5, 1894 EJW, PTUK 423.2}

Ang Kabayaran ng Kasalanan.-

Sa ikalawang kabanata, nalaman natin na ang mga tumatanggi sa kabutihan ng Diyos ay nag-iipon para sa kanilang sarili ng poot. Ngayon, ang poot ay dumarating lamang sa mga anak ng pagsuway. Efeso v. 6. Ang mga nagkakasala ay nag-iipon ng kabayaran para sa kanilang sarili. "Ang kabayaran ng kasalanan ay kamatayan." Ang kasalanan ay may kamatayan, samakatuwid "ang kasalanan, kapag ito ay tapos na, ay nagbubunga ng kamatayan." Walang ibang wakas ang kasalanan kundi ang kamatayan, **dahil ang kasalanan ay ang kawalan ng katuwiran, at ang katuwiran ay ang buhay at karakter ng Diyos.** Ang patuloy at pangwakas na pagpili ng kasalanan samakatuwid ay ang pagpili ng ganap na paghihiwalay mula sa buhay ng Diyos, at sa gayon ay mula sa lahat ng buhay, dahil Siya ang tanging pinagmumulan ng buhay. Si Kristo, na siyang karunungan ng Diyos, ay nagsabi, "Lahat ng napopoot sa Akin ay umiibig sa kamatayan." Kawikaan viii. 36. Ang mga magtitiis ng kamatayan sa huli ay yaon lamang mga nagsikap para dito. {November 8, 1894 EJW, PTUK 707.20}

Sa Deuteronomio 6:25, pagkatapos bigkasin ang sampung utos, sinabi ni Moises, "At magiging katuwiran natin ito, kung ating susundin ang lahat ng mga utos na ito sa harap ng Panginoon nating Diyos, gaya ng iniutos Niya sa atin." Ito ay sumusunod sa

katotohanang nakasaad sa Mga Awit. 119:172, kung saan sinasabi ng salmista: "Ang aking dila ay magsasalita tungkol sa Iyong Salita; sapagkat lahat ng Iyong mga utos ay katuwiran." Dahil ang lahat ng mga utos ng Diyos ay katuwiran, maliwanag na ang mga sumusunod sa mga ito ay magiging matuwid; sapagkat "ang gumagawa ng katuwiran ay matuwid, gaya Niya [Kristo] na matuwid." 1 Juan 3:7. {October 22, 1891 EJW, PTUK 344.4}

Ngunit ang sampung utos ay hindi lamang basta katuwiran sa kabuuan. Ang mga ito ay pagpapahayag ng matuwid na karakter ng Diyos. Sabi ng Panginoon, sa pamamagitan ni propeta Isaias.:- {October 22, 1891 EJW, PTUK 344.5}

"Makinig kayo sa Akin, bayan Ko; at pakinggan ninyo Ako, Oh bansa Ko; sapagkat isang kautusan ang magmumula sa Akin, at gagawin kong liwanag ng mga tao ang Aking kahatulan. Malapit na ang Aking katuwiran; ang Aking kaligtasan ay lumabas na, at hahatol ang Aking mga bisig sa mga tao; ang mga pulo ay maghihintay sa Akin, at sa Aking bisig sila'y magtitiwala. Itingin ninyo ang inyong mga mata sa mga langit, at tingnan ninyo ang lupa sa ibaba; sapagkat ang mga langit ay maglalaho na parang usok, at ang lupa ay lulumang parang damit, at silang nananahan doon ay mamamatay sa parehong paraan; ngunit ang Aking kaligtasan ay magpakailanman, at ang Aking katuwiran ay hindi mapapawi. Makinig kayo sa Akin, kayong nakakakilala ng katuwiran, ang mga taong ang puso ay may Aking kautusan." Isa. 51:4-7. {October 22, 1891 EJW, PTUK 344.6}

Ang mga nakakakilala ng katuwiran ay yaong mga nasa puso nila ang kautusan ng Diyos; at ang katuwirang ito na tinatawag ng Diyos na "Aking katuwiran." Na ang mga utos ng Diyos ay isang pagpapahayag ng Kanyang katuwiran, ay maaaring maipakita sa ibang paraan. Sabi ni apostol Pedro: "Kung paanong banal ang tumawag sa inyo, ay mangagpakabanal din naman kayo sa lahat ng paraan ng pamumuhay; sapagkat nasusulat, Kayo'y mangagpakabanal; sapagka't ako'y banal." 1 Pedro 1:15, 16. Ito ang hinihiling sa atin ng Diyos—ang maging banal, gaya Niya. Ngunit sabi ng matalinong tao: "Pakinggan natin ang katapusan ng buong bagay: Matakot kayo sa Diyos, at sundin ninyo ang Kanyang mga utos; sapagka't ito ang buong katungkulan ng tao." Ecles. 12:13. Ngayon, dahil hinihiling Niya ang kabanalan sa lahat, at ang pagsunod sa mga utos ay ang buong katungkulan ng tao, sumusunod na ang pagsunod sa mga utos ay bumubuo ng kabanalan. {October 22, 1891 EJW, PTUK 344.7}

Ang tao ay bumagsak o nahulog; ang gawain ng ebanghelyo ay ang itaas siya sa isang lugar sa kanang kamay ng Diyos. Ngunit maitataas ba ng tao ang kanyang sarili mula sa lupa patungo sa langit? Madali ring maitataas ng isang tao ang kanyang sarili

mula sa lupa patungo sa araw, sa pamamagitan ng paglalagay ng kanyang mga kamay sa ilalim ng talampakan ng kanyang mga paa at pag-angat, tulad ng pagtataas niya ng kanyang sarili sa pamamagitan ng kanyang sariling mga kilos sa taas ng hinihingi ng mga utos ng Diyos. Alam ng lahat na kapag sinubukan ng isang tao na itaas ang kanyang sarili sa pamamagitan ng paglalagay ng kanyang mga kamay sa ilalim ng kanyang mga paa, pinipigilan lamang niya ang kanyang sarili, at habang mas malakas siyang nag-aangat, mas lalo siyang pumipilit pababa. Gayundin sa lahat ng pagsisikap ng isang tao na gawin ang kanyang sarili kung ano ang hinihingi ng batas ng Diyos. Dinaragdagan lamang niya ang kanyang pagkakasala, sapagkat "lahat ng ating katuwiran ay parang maruruming basahan." Isaias 11:6. Ang ginagawa ng tao mismo ay mula sa sarili; ibig sabihin, ito ay pagkamakasarili; at ang pagkamakasarili ay walang lugar sa plano ng kaligtasan. Ang mula sa sarili ay mula kay Satanas; ito ay ganap na masama. Tingnan ang Marcos 7:21-23. Ang ebanghelyo ay nagmumungkahi na iligtas ang tao mula sa kanyang sarili; kaya naman ang taong nagbabalak na gawin nang buo o bahagi lamang ang gawaing hinihingi ng Diyos, ay nagbabalak na gawin ang lahat ng kanyang makakaya upang hadlangan ang plano ng Diyos. Marami ang gumagawa nito nang walang kaalaman, ngunit pareho lang ang resulta. Dahil sa kawalan ng kaalaman ng mga Hudyo sa katuwiran ng Diyos kaya sila ay nagsikap na itatag ang kanilang sariling katuwiran. Rom. 10:1-3. **Sinumang makatatanto sa walang hanggang lalim, taas, at lawak ng katangian ng Diyos, na nakabuod sa Kanyang batas, ay madaling makikita na walang iba kundi ang kapangyarihan ng Diyos ang makapagbubuo ng katangiang iyon sa tao.** Tanging ang Diyos mismo ang makakagawa ng mga gawa ng Diyos. Ang pag-aakalang kaya ng isang tao na gawin ang mga matuwid na gawa ng Diyos ay ginagawa niyang kapantay ng Diyos; at iyon mismo ang "hiwaga ng kasamaan." {January 28, 1892 EJW, PTUK 24.5}

Ang Banal na Espiritu ay ang Espiritu ng Diyos—ang Espiritu ng Ama at ng Anak. Samakatuwid, ang katuwirang inihahayag nito ay ang katuwiran ng Diyos. Ngayon, sa pamamagitan lamang ng pagtingin sa katuwiran natin malalaman ang kasalanan at ang pagiging makasalanan nito. Ang batas, na siyang kaalaman sa kasalanan, ay hindi kasalanan, kundi ang pagpapahayag ng katuwiran ng Diyos. Maaaring tumingin ang isang tao sa kasalanan, at kung wala pa siyang nakitang iba pa, iisipin niyang tama ito. Kahit ang isang nakakaalam ng tama, ay maaaring mawala ang kaalaman nito sa pamamagitan ng pagtingin sa kasalanan, dahil napakalaki ng daya ng kasalanan. Kaya dapat ihayag ng Espiritu ang katuwiran ng Diyos sa Kanyang batas, bago makilala ng makasalanan ang kasalanan bilang kasalanan. Sabi ng apostol, "Hindi ko sana nakilala

ang kasalanan kundi sa pamamagitan ng batas." Roma 7. Kaya bilang tagapaghayag ng perpektong katuwiran ng Diyos, kinukumbinsi ng Espiritu ang kasalanan. {March 23, 1893 EJW, PTUK 81.5}

Kung gayon, maliwanag na habang lumalapit ang isang tao sa Diyos, at sa gayon ay nagkakaroon ng mas perpektong pananaw sa Kanya, mas lalalim ang kanyang pakiramdam sa kanyang sariling mga di-kasakdalan. Nakukuha niya ang kaalamang ito tungkol sa kasalanan, hindi sa pamamagitan ng pag-aaral ng kanyang sarili, kundi sa pamamagitan ng pagtingin sa Diyos. Bilang isang paglalarawan, kunin ang tao kaugnay ng mga gawa ng Diyos. Kailan pa man nadarama ng isang tao ang kanyang kawalan ng halaga gaya ng kapag nasa gitna ng karagatan, o sa tabi nito? Ang kalawakan nito ay nagpaparamdam sa kanya ng kanyang kaliitan. Kaya kapag nakatayo ang isang tao sa gitna ng matataas na bundok. Sa ganitong pagkakataon, hindi na kailangang tingnan ang kanyang sarili upang mapagtanto kung gaano siya kaliit. Habang tumitingin sa itaas,—na minamasdan ang mga makapangyarihang gawa ng Diyos,—napagtatanto niya na kung ikukumpara ay wala siya. Sinasabi ng salmista, "Kapag tinitingnan ko ang iyong mga langit, ang gawa ng iyong mga daliri, ang buwan at ang mga bituin na iyong itinatag; ano ang tao upang iyong alalahanin siya? at ang anak ng tao, upang iyong dalawin siya?" Awit 8:3, 4. {March 23, 1893 EJW, PTUK 81.6}

Kung ito ay resulta ng pakikipag-ugnayan at pagtingin sa mga gawa ng Diyos, ano kaya ang magiging resulta kapag isinasaalang-alang ang karakter ng Diyos Mismo. " Ang Panginoong Diyos ay isang araw." Awit. 84:11. Siya'y dakila kaysa sa lahat ng kalangitan. "Ang iyong katuwiran ay parang malalaking bundok; ang iyong mga kahatulan ay parang dakilang kalaliman." Awit 36:6. **Kung paanong habang tinitingnan ang nakikitang mga gawa ng mga kamay ng Diyos ay nadarama ng isa ang kanyang sariling pisikal na kakulangan, gayundin sa pagninilay-nilay sa katuwiran ng Diyos, namamalayan ng isa ang kanyang sariling espirituwal na kakulangan.** Ngayon, ang mensahe ng kaaliwan na ipinapadala ng Diyos sa Kanyang bayan, lalo na para sa mga araw bago ang Kanyang pagdating ay ito, "Narito ang inyong Diyos! Tingnan ang Isaias 11:1-9. Nangangahulugan ito na bilang isang kinakailangang paghahanda para sa Kanyang pagdating, **Nais Niyang malaman natin ang ating sariling kakulangan ng katuwiran sa pamamagitan ng pagtingin sa Kanyang katuwiran.** {March 23, 1893 EJW, PTUK 81.7}

Nauunawaan ng pag-ibig ang buong katangian ng Diyos. Ang Kanyang katarungan at awa ay mga bumubuo lamang na elemento, perpektong pinagsama. " Ang Diyos ay pag-ibig," at "ang hindi umiibig ay hindi nakakakilala sa Diyos. " (1 Juan 4:8);

samantalang "ang bawat umiibig ay ipinanganak ng Diyos at nakakakilala sa Diyos." Talata 7. Samakatuwid, "ang pag-ibig ay siyang katuparan ng kautusan" (Roma 13:10); samakatuwid nga, ang paggawa nito: "sapagkat ito ang pag-ibig ng Diyos, na ating tuparin ang kanyang mga utos; at ang kanyang mga utos ay hindi mabibigat." 1 Juan 5:3. Ang pag-ibig ay madalas na mali ang pagkakasabi bilang isa sa mga bunga ng Espiritu; samantalang ito ang bunga. Sapagkat "ang bunga [isahan] ng Espiritu ay pag-ibig;" at "kagalakan, kapayapaan, pagpapahinuhod, kahinahunan, kabutihan, pananampalataya [o, sa halip, katapatan], kaamuan, pagpipigil," ay pawang mga pagpapakita at katangian lamang ng pag-ibig. Ang gayong pag-ibig, masunuring pag-ibig (at walang ibang tunay na pag-ibig na ipinapakita ng isang tapat na nasasakupan, alipin, o anak), ay magbibigay ng katapangan sa araw ng Paghuhukom; sapagkat "walang takot sa pag-ibig; kundi ang sakdal na pag-ibig ay nagpapalayas ng takot." Ang lahat ng ito ay dumarating sa pamamagitan ng pananampalataya sa ating Panginoong Jesucristo. "Iniibig natin siya sapagkat siya ang unang umibig sa atin." {February 25, 1889 EJW, SITI 128.9}

A.T. Jones

" Dumating na ang panahon na ang lahat ng gumagawa sa linya ni Cristo ay magkakaroon ng tanda ng Diyos, sa salita, sa espiritu, sa karakter, sa kanilang karangalan kay Emmanuel." {December 20, 1898 ATJ, ARSH 814.1}

Ang lalaking maglalagay ng tatak ng Diyos sa mga tao ay "nakadamit ng lino." At "ang pinong lino ay siyang katuwiran ng mga banal." Apocalipsis 19:8. {December 20, 1898 ATJ, ARSH 814.2}

Ang markang ito, kung gayon, na inilalagay niya sa mga tao, ay ang marka ng katuwiran, ng karakter, ng Diyos, " sa makatuwid baga'y ang katuwiran ng Dios sa pamamagitan ng pananampalataya kay Jesucristo sa lahat ng mga nagsisisampalataya: sapagka't walang pagkakaiba." Roma 3:22. {December 20, 1898 ATJ, ARSH 814.3}

Ang tandang ito ay itinakda lamang sa pamamagitan ng Espiritu ng Diyos. "Sapagka't ang kautusan ng Espiritu ng buhay na na kay Cristo Jesus ay pinalaya ako mula sa kautusan ng kasalanan at kamatayan, . . . upang ang katuwiran ng kautusan

ay matupad sa atin, na hindi nagsisilakad ayon sa laman, kundi ayon sa Espiritu." Roma 8:2, 4. {December 20, 1898 ATJ, ARSH 814.4}

**" Ang Mensahe ng Ikatlong Anghel. Ang Pananampalataya ni Hesus: Ano Ito?"
Advent Review and Sabbath Herald 77, 46 , p. 728.**

Sa pinakamaikling balangkas, ating pinag-aralan ang dakilang pangunahing kaisipan ng Mensahe ng Ikatlong Anghel—"Narito ang mga tumutupad sa mga utos ng Diyos, at sa pananampalataya ni Jesus." {November 13, 1900 ATJ, ARSH 728.1}

Napag-aralan na natin, Ano ang mga utos ng Diyos na dapat sundin upang mapanatili ang pananampalataya kay Hesus? at natuklasan natin na ang mga ito ay walang iba kundi ang sampung utos, na sinalita ng Diyos mula sa langit na may tinig na yumanig sa lupa, at na dalawang beses Niyang isinulat gamit ang sarili Niyang kamay sa dalawang tapyas ng bato. {November 13, 1900 ATJ, ARSH 728.2}

Napag-aralan natin, **Ano ang pananampalataya ni Hesus na dapat** panatilihin upang masunod ang mga utos ng Diyos? at natuklasan kong ito ay walang iba kundi ang pananampalatayang nagdadala **sa buhay ng mananampalataya kay Hesus ng katuwiran, ng kabutihan, ng mismong pagkatao ng Diyos—ang pananampalatayang nagdadala sa buhay ng mananampalataya ng kapangyarihan ng Diyos upang maisagawa ang kalooban ng Diyos.** {November 13, 1900 ATJ, ARSH 728.3}

Ang kapangyarihan ng Diyos ay dumarating sa atin sa walang ibang paraan kundi sa pamamagitan ng katuwiran ng Diyos. Ang ebanghelyo ay "ang kapangyarihan ng Diyos," dahil lamang "dito nahayag ang katuwiran ng Diyos." Ang katuwirang ito ay umaabot lamang sa mananampalataya sa pamamagitan ng pananampalataya, dahil ito ay nahayag lamang "mula sa pananampalataya hanggang sa pananampalataya." Roma 1:16, 17. At ang pananampalatayang ito ay ang pananampalataya ni Hesus na kanyang dinala sa mundo, na kanyang sinubukan nang matagumpay hanggang sa sukduhan sa bawat uri ng tukso na maaaring malaman ng tao, at malayang ibinibigay sa bawat tao sa mundo bilang mabiyayang kaloob ng Diyos. Efeso 2:8-10. {November 13, 1900 ATJ, ARSH 728.4}

Ang katuwiran ng Diyos, bilang ang karakter—ang mismong karakter—ng Diyos, ay walang iba kundi ang mismong personalidad ng Diyos mismo, at hindi maaaring makamit nang hiwalay sa personalidad ng Diyos mismo. Kaya kay Cristo, sa pamamagitan ng pananampalatayang kaniyang ipinakita sa sanlibutan, ang Diyos ang nahayag sa laman, at siyang nakipagkasundo sa sanlibutan sa kaniyang sarili. At sa mananampalataya kay Jesus, sa kaniya na nananatili sa pananampalataya kay Jesus,

ito pa rin ang Diyos na nahayag sa laman; sapagkat ito ay "si Cristo na nasa inyo, ang pag-asa ng kaluwalhatian," at ang Diyos lamang ang matatagpuan kay Cristo. {November 13, 1900 ATJ, ARSH 728.5}

Kaya ang pananampalataya kay Hesus ang siyang nagdadala sa Diyos sa mga tao at sa mga tao sa Diyos: ito ang nag-uugnay sa banal sa tao, na ginagawang "mga kabahagi ng banal na kalikasan" ang mga tao:" **ito ang siyang paraan kung saan nananahan ang Diyos sa puso at gumagawa sa buhay," Ang gumagawa sa inyo ng mga bagay na kalugud-lugod sa Kanyang paningin;" "ang gumagawa sa inyo upang kayo'y magkaroon ng pagnanais at paggawa ayon sa Kanyang mabuting kalooban." **Ito ang kapangyarihang nagsasabing,** "Ako'y ipinako sa krus kasama ni Cristo; gayunman ay ako'y nabubuhay—ngunit hindi na ako, kundi si Cristo ang nabubuhay sa akin; at ang buhay na ngayo'y aking ikinabubuhay sa laman ay ikinabubuhay ko sa pamamagitan ng pananampalataya sa Anak ng Diyos, na sa akin ay umibig, at naghandog ng Kanyang sarili para sa akin." {November 13, 1900 ATJ, ARSH 728.6}**

Ito, at ito lamang, ang pananampalataya kay Hesus na dapat panatilihin upang ang isang tao ay maging tunay na tagasunod ng "mga utos ng Diyos, at ng pananampalataya kay Hesus," upang maging isang tunay na mananampalataya ng Mensahe ng Ikatlong Anghel. {November 13, 1900 ATJ, ARSH 728.7}

Ngayon, 2 Corinto 3:18. "Ngunit tayong lahat, na walang takip ang mukha, na tumitinging gaya ng sa isang salamin sa kaluwalhatian ng Panginoon, ay nababago sa parehong larawan mula sa kaluwalhatian hanggang sa kaluwalhatian, na gaya ng sa Espiritu ng Panginoon." Kung gayon, ano ang nakikita natin sa mukha ni Jesucristo? Kongregasyon: "Ang kaluwalhatian ng Panginoon." Ano ang kaluwalhatian ng Panginoon? Nabasa natin dito, sinabihan tayo rito, ng Espiritu ng Diyos, na ang mensahe ng katuwiran ng Diyos na sa pamamagitan ng pananampalataya kay Jesucristo, ay siyang pasimula ng kaluwalhatian na siyang magbibigay-liwanag sa buong mundo. **Kung gayon, ano ang kaluwalhatian ng Diyos? Ang Kanyang katuwiran; ang Kanyang katangian. Saan natin ito matatagpuan? Kay Hesukristo. Naroon ang kaluwalhatian ng Diyos na nahayag sa mukha ni Hesukristo.** Sinabi Niya nga, kita mo. Doon natin ito hinahanap. {February 27, 1893 ATJ, GCDB 414.7}

Ang terminong, "ang katuwiran ng Diyos." Nakita na natin na ito ay isang pagpapahayag na nagpapahiwatig ng karakter ng Diyos, at ang Kanyang katangian ay nakasaad sa Sampung Utos. Binubuod nila ang buong tungkulin ng tao, na siyang

maging katulad ng Diyos. Ang batas, dahil nilabag, ay hindi maaaring ganap na maipakita sa buhay ng sinumang tao, kaya naman binuo ang ebanghelyo, upang matagpuan ng tao kay Cristo ang perpektong katuwiran ng batas. Ang ebanghelyo ay ang kapangyarihan ng Diyos sa kaligtasan ng bawat isa na naniniwala, dahil ipinakikita nito ang katuwiran ng Diyos. Itinuturo ng talata na ang katuwiran ng Diyos ay ipinahahayag mula sa isang antas ng pananampalataya patungo sa mas mataas na antas ng pananampalataya, at dahil dito, ang katuwiran ay dapat na patuloy na lumago. Ito ay ipinapakita ng sipi na ginawa ng apostol upang patunayan ang kanyang pahayag. Dapat na ang katuwiran ng Diyos ay ipinahahayag mula sa pananampalataya patungo sa pananampalataya, ang kanyang argumento, dahil nasusulat, "Ang matuwid ay mabubuhay sa pamamagitan ng pananampalataya." Ang puwersa nito ay matatagpuan sa katotohanan na ang buhay Kristiyano, na bunga ng pananampalataya, ay progresibo. Ang buhay Kristiyano ay isang patuloy na paglago. Sabi ni Pedro: "Kaya nga, mga minamahal, yamang nalalaman na ninyo ang mga bagay na ito nang una, mag-ingat kayo, baka kayo naman, kung malinlang ng kamalian ng masasama, ay mahulog sa inyong sariling katatagan. Kundi lumago kayo sa biyaya, at sa pagkakilala sa ating Panginoon at Tagapagligtas na si Jesucristo." 2 Pedro 3:17, 18. Ang tanging paraan upang maiwasan ang pagkahulog mula sa kung ano ang mayroon tayo ay ang lumago. Sinabi ni David tungkol sa matuwid na tao na "siya ay magiging parang punong kahoy na itanim sa tabi ng mga ilog ng tubig." Awit 1:3. Nangangahulugan ito ng patuloy na paglago. {January 15, 1892 EJW, BEST 26.4}

Bukod dito, ang katotohanan na ang pagsunod sa batas ay tungkulin lamang ng tao ay nagpapakita na kapag siya ay nagkulang sa isang partikular na bagay, hindi niya ito kailanman matutupad. Ang mga kinakailangan ng bawat tuntunin ng batas ay napakalawak,—ang buong batas ay napakaespiritwal,—kaya't ang isang anghel ay hindi makapagbibigay ng higit pa sa simpleng pagsunod. Oo, higit pa rito, **ang batas ay ang katuwiran ng Diyos, isang sagisag ng Kanyang karakter, at dahil ang Kanyang karakter ay hindi maaaring maging iba sa kung ano ito, sumusunod na kahit ang Diyos mismo ay hindi maaaring maging mas mahusay kaysa sa sukatan ng kabutihan na hinihingi ng Kanyang batas.** Hindi Siya maaaring maging mas mahusay kaysa sa Kanya at ipinapahayag ng batas kung ano Siya. Kung gayon, anong pag-asa na ang isang taong nabigo, kahit sa isang tuntunin, ay makapagdaragdag ng sapat na kabutihan upang mapunan ang buong sukat? Siya na nagtatangkang gawin iyon ay naglalagay sa kanyang sarili ng imposibleng gawain ng pagiging mas mahusay kaysa sa hinihingi ng Diyos, oo, mas mahusay pa kaysa sa Diyos mismo. {March 21, 1898 EJW, BEST 89.4}

PAGPAPAKITA NG KALUWALHATIAN

Maliwanag na ang Ebanghelyo ay ipinangangaral sa atin sa himalang ito, at sa pamamagitan ng mga turo nito ay makikita natin kung paano ipinangangaral sa atin ang Ebanghelyo sa bawat hardin at bukid. **Ang Ebanghelyo ay "ang Ebanghelyo ng kaluwalhatian ni Cristo, na siyang larawan ng Diyos" (2 Cor. 4:4), "ang Ebanghelyo ng kaluwalhatian ng pinagpalang Diyos" (2 Tim. 1:11, R.V.), at ang kaluwalhatiang ito ay ang Kanyang kabutihan (Ex. 33:18, 19), ang Kanyang karakter, ang Kanyang katuwiran.** "Ang Ebanghelyo ay kapangyarihan ng Diyos sa ikaliligtas ng bawat sumasampalataya... sapagkat dito nahayag ang katuwiran ng Diyos." Kaya nang si Hesus sa Cana ng Galilea ay "ipinahayag ang Kanyang kaluwalhatian," sa pamamagitan ng paggawa ng gawaing Kanyang ginawa noong araw na iyon, ipinapakita lamang Niya na ang kapangyarihang nagpapabago sa tubig tungo sa alak ay ang kapangyarihang ginagamit ng Diyos upang iligtas ang mga mananampalataya. At ang kaluwalhatiang nahayag noon ay ang kaluwalhatiang nagbibigay-buhay sa mga patay, sapagkat "si Cristo ay binuhay mula sa mga patay sa pamamagitan ng kaluwalhatian ng Ama" (Roma 6:1), at sa gayon ay kinikilala ang "kaluwalhatian ng Kanyang kapangyarihan" araw-araw habang ito ay inihahayag sa atin sa tunay na Puno ng Ubas, tayo na "patay sa mga pagsalangsang" at mga kasalanan, ay binuhay kasama ni Cristo at binuhay kasama Niya at "pinaupong magkakasama sa mga makalangit na dako kay Cristo Jesus." Ngunit ito ang "labis na kadakilaan ng kanyang kapangyarihan sa atin na nananampalataya, ayon sa paggawa ng Kanyang makapangyarihang kapangyarihan na Kanyang ginawa kay Cristo nang Siya ay buhayin Niya mula sa mga patay, at ilagay Siya sa Kanyang sariling kanan sa mga makalangit na dako." At kaya "tayong lahat, na may bukas na mukha na nakikita na parang sa isang salamin ang kaluwalhatian ng Panginoon, ay nababago saparehong larawan mula sa kaluwalhatian patungo sa kaluwalhatian." At ito ang gawain ng Ebanghelyo, na ang mga "nagkasala at hindi nakaabot sa kaluwalhatian ng Diyos," ay muling maputungan ng kaluwalhatian at karangalan. {July 7, 1898 EJW, PTUK 418.3}

Ang sanhi ng kahirapan sa pag-unawa sa tekstong ito ay ang hindi pagkapit sa kahulugan ng Bibliya sa terminong ito, **"ang katuwiran ng Diyos."** **Nakita na natin na ito ay isang pagpapahayag na nagpapahiwatig ng katangian ng Diyos, at ang kanyang karakter ay nakasaad sa sampung utos.** Binubuod nila ang buong tungkulin ng tao, na siyang maging katulad ng Diyos. Ang batas, dahil nilabag, ay hindi maaaring, bilang isang bagay na karaniwan, maipakita nang perpekto sa buhay ng sinumang tao, at sa

gayon ay binuo ang ebanghelyo, upang ang tao kay Cristo ay makasumpong ng perpektong katuwiran ng batas. **Ang ebanghelyo ay kapangyarihan ng Diyos sa ikaliligtas ng bawat sumasampalataya, sapagkat ipinahahayag nito ang katuwiran ng Diyos.** Hindi lamang ipinangangaral ang kautusan, ang katuwiran ng Diyos, at itinataguyod ang karilagan nito, sa pamamagitan ng ebanghelyo, kundi sa pamamagitan din ng ebanghelyo ay lumilitaw ang mga bunga ng katuwiran sa buhay ng mananampalataya. {April 1, 1889 EJW, SITI 199.4}

Ipinakikilala ng Diyos ang Kanyang karakter

E.J. Waggoner

Pinagtitibay ni Apostol Pablo na ang Diyos ay "hindi malayo sa bawat isa sa atin." Mga Gawa 17:27. Hindi Siya gaanong malayo upang hindi Siya matagpuan ng sinumang masigasig na hahanap sa Kanya. Sinasabi ng apostol na ang Diyos "ay ginawa mula sa isang dugo ang lahat ng bansa ng mga tao upang manirahan sa buong balat ng lupa, at itinakda ang mga panahong itinakda at ang mga hangganan ng kanilang tahanan; upang hanapin nila ang Panginoon, kung sakaling maapuhap nila Siya, at Siya'y matagpuan." Inilalarawan niya sila bilang nangangapa sa dilim, na may isa o dalawang sinag lamang ng liwanag upang gabayan sila sa paghahanap; at gayunpaman, kahit sa ilalim ng mga pangyayaring ito ay nahahanap nila ang Diyos, dahil hindi Siya malayo sa bawat isa sa atin. Ginagabayan Niya ang ating mga hakbang patungo sa Kanya sa kadiliman at sa liwanag. {August 17, 1893 EJW, PTUK 307.10}

Ngunit hindi nais ng Diyos na ang tao ay mamuhay sa kadiliman patungkol sa Kanya. Nais Niyang mamuhay sila sa liwanag, kung saan makikita nila ang Kanyang banal na presensya, at magagalak sa malinaw na pagkakita sa Kanyang mga katangian ng awa at pag-ibig. Itinalaga Niya ito noong pasimula, ngunit tumalikod ang mga tao sa Kanya, dahil "ayaw nilang panatilihin ang Diyos sa kanilang kaalaman," at sila ay "naging walang kabuluhan sa kanilang mga imahinasyon, at ang kanilang hangal na puso ay nagdilim." Roma 1:21, 28. Sila ay "naghanap ng maraming kathang-isip" (Ecclesiastes 7:29) at ang kanilang mga kathang-isip, inilayo ang kanilang mga isipan mula sa mga bagay ng Diyos, at isinara ang Kanyang kaluwalhatian mula sa kanilang paningin. {August 17, 1893 EJW, PTUK 307.11}

At wala pang ibang nagawa ang imbensyon ng tao upang padilimin ang espirituwal na paningin kaysa sa mismong mga paraang ginagamit ng mga tao ngayon para sa pagsamba at paglilingkod sa Diyos. Sa pamamagitan ng mga paniniwala at turo, mga anyo at seremonya, mga orden at mga tungkulin na nauukol sa kasalukuyang mga paraan ng banal na pagsamba, nakikita ng mga tao ang Diyos ngunit malabo, kung talagang nakikita nila Siya. Inihaharap nila sa kanila ang isang malabong teolohikong katawan, kung saan ang dalisay na liwanag ng langit ay patuloy na nananatiling nakakubli. Ang tunay na katangian ng Diyos, at ang likas na katangian ng plano na Kanyang ginawa para sa kaligtasan ng tao, ay nawala na sa paningin, at lahat ng uri ng malabo at maling ideya ay lumitaw, upang sayangin at sirain ang mga espirituwal na enerhiya. {August 17, 1893 EJW, PTUK 307.12}

A.T. Jones

Ang mga Caldeo noong panahon ni Abraham ay mga mananamba sa diyus-diyosan. Ang sariling ama ni Abraham ay naglingkod sa "ibang mga diyos maliban sa Panginoon." Josue 24:14, 15. Sa gayon, si Abraham ay isinilang at lumaki sa gitna ng mga impluwensya ng pagsamba sa diyus-diyosan; ngunit mula sa gitna ng idolatriya na ito, at sa kabila ng lahat ng mga impluwensyang ito ng pagsamba sa diyus-diyosan, natagpuan ni Abraham ang iisang tunay na Diyos, at sinamba siya, at kinilala ng Panginoon bilang kanyang kaibigan. {February 11, 1896 ATJ, ARSH 88.1}

Ipinapakita nito na ang bawat ibang tao, bagama't ipinanganak mula sa mga magulang na sumasamba sa diyus-diyusan, at lumaki sa gitna ng mga impluwensya ng pagsamba sa diyus-diyusan, ay maaari ring matagpuan ang iisang tunay na Diyos. Si Abraham ay saksi sa buong mundo na ang lahat ng mga pagano ay maaaring makahanap ng Diyos, at tunay na sambahin Siya at tanggapin Niya. Ang bawat isa na tunay na humahanap sa Diyos ay tunay na makakahanap sa Kanya. Sapagkat sa bawat isa na tumatawag, sinasagot ng Diyos; bawat isa na humahanap sa Kanya, ay nakakahanap sa Kanya (Mga Gawa 17:27); **at sa bawat isa na nakakahanap sa pag-iral ng Diyos, ipinakikita Niya ang Kanyang katangian.** {February 11, 1896 ATJ, ARSH 88.2}

Nasusulat: "Masusumpungan mo ba ang Diyos sa pamamagitan ng pagsasaliksik? Matutuklasan mo ba ang Makapangyarihan sa lahat hanggang sa kasakdalan?" Layunin na ang una sa mga tanong na ito ay masasagot ng "oo." Sa pamamagitan lamang ng pagsagot dito ng "oo" maaaring magkaroon ng anumang lugar para sa pangalawang tanong. Walang kabuluhan ang magtanong, "Matutuklasan mo ba ang

Makapangyarihan sa lahat hanggang sa kasakdalan?" kung hindi siya matutuklasan. Samakatuwid, sa tanong na, "Matutuklasan mo ba ang Diyos sa pamamagitan ng pagsasaliksik?" ang bawat tao ay dapat sumagot ng "Oo"; sapagkat maging "ang mga bagay na hindi nakikita niya mula pa sa paglikha ng sanlibutan ay malinaw na nakikita, na nauunawaan ng mga bagay na ginawa, maging ang kanyang walang hanggang kapangyarihan at pagka-Diyos; kaya't sila ay walang maidadahilan" na hindi naghahanap at nakakatuklas sa kanya. {February 11, 1896 ATJ, ARSH 88.3}

Ang pangalawang tanong ay dapat sagutin ng "hindi" gaya ng tiyak na sagot sa una ng "oo." Walang sinuman ang makakatuklas sa Makapangyarihan sa lahat nang lubusan, kahit sa pamamagitan ng paghahanap, dahil ang tao mismo ay nakalulungkot na hindi perpekto, at ang di-kasakdalan ay nakakabit din sa lahat ng nasa harap niya; ngunit hindi iniwan ng Diyos ang sangkatauhan dito: **Inihahayag Niya ang Kanyang sarili sa Kanyang kasakdalan, at nagbibigay ng buhay na walang hanggan sa lahat ng tatanggap nito, upang gugulin nila ang walang hanggan sa pagtuklas sa Diyos sa lahat ng Kanyang maluwalhating kasakdalan.** {February 11, 1896 ATJ, ARSH 88.4}

Kaya totoo na bawat isa na makakasumpong sa pag-iral ng Diyos, sa kanya ihahayag ng Diyos ang Kanyang katangian. Gayon din kay Abraham. Gayon din kay Cornelio; sa taong nakaalam ng pag-iral ng Diyos, ang Panginoon ay nagsugo pa ng isang anghel upang sabihin sa kanya kung saan magpapadala ng isang tao upang ipaalam sa kanya ang katangian ng Diyos. Gayon din sa mga Griyego ng Atenas, na labis na nalubog sa idolatriya—"sining o paglikha," ang tawag dito ngayon. Sinamba nila ang mga diyos-diyosan, gumawa ng mga diyos ng lahat ng bagay na kanilang maiisip, hanggang sa sa wakas ay nadala sila sa pagmumuni-muni ng isang bagay na hindi nila alam kung ano ang iisipin o gunigunihin, at samakatuwid ay nagtayo sila ng isang altar, at isinulat dito, "Sa Diyos na Hindi Kilala." At kahit sa mahinang tawag na ito ay sumagot ang Panginoon. Bagama't natuklasan lamang nila ang isang mahinang kislap ng Kanyang pag-iral, kahit dito ay malugod Siyang tumugon; at ang Kanyang apostol ay tumayo sa harap nila sa kanilang pinakamataas na opisyal na lugar, at sinabi sa kanilang lahat, "Ang Hindi Kilalang Diyos, . . . Siya ang ipinapahayag ko sa inyo. Ang Diyos na gumawa ng sanlibutan at ng lahat ng mga bagay na narito, yamang Siya ang Panginoon ng langit at lupa, ay hindi tumatahan sa mga templong ginawa ng mga kamay; . . . Siya ang nagbibigay sa lahat ng buhay, at hininga, at ng lahat ng mga bagay; at ginawa Niya sa isa ang lahat ng mga bansa ng mga tao upang magsitahan sa buong balat ng lupa, at itinakda ang mga panahong itinakda, at ang mga hangganan ng kanilang tahanan; upang hanapin nila ang Panginoon, kung sakaling maapuhap nila Siya, at masumpungan Siya, bagaman Siya ay hindi malayo sa bawat isa sa atin." {February 11, 1896 ATJ, ARSH 88.5}

Ganito rin sa lahat ng tao sa lahat ng dako at sa lahat ng panahon. Sila na naghahanap sa Kanya, sila na kahit na humahanap sa Kanya, ay nakakatagpo sa Kanya. At napakadali Siyang matagpuan; napakabilis Niyang tumugon sa pinakamahinang tawag; lubos Niyang inihahayag ang Kanyang sarili sa pinakamahinang kislap na kinikilala ng Kanyang pag-iral, kaya't kapag natapos na ang Kanyang kamanghamanghang gawain, ay matatagpuang nakatayo sa harap ng Kanyang trono, na iniuugnay sa Kanya ang kanilang kaligtasan, isang malaking karamihan na hindi mabilang ng sinuman; at ang napakalaking hukbong ito ay binubuo ng mga tao "mula sa bawat angkan, at wika, at bayan, at bansa." Ang mga ito na naroon "mula sa" bawat angkan, at wika, at bayan, at bansa, ay mga buhay at walang hanggang saksi na ang bawat isa sa bawat angkan, at wika, at bayan, at bansa, na wala roon, ay maaaring naroon din tulad ng mga ito. Ang katotohanan na ang isang indibidwal ay naroon, mula sa anumang iisang angkan, wika, o bayan, o bansa na nabuhay kailanman sa mundo, ay hindi maikakailang ebidensya na ang lahat ng mga indibidwal ng bawat angkan, wika, at bayan, at bansa ay maaaring naroon nang tiyak at kasingdali, tulad ng pagkakaroon ng isang ito; at ang katotohanan na naroon ang isa ay nagpapakita na ang lahat ng iba pa ay walang dahilan para hindi naroon. {February 11, 1896 ATJ, ARSH 88.6}

O, hindi mahirap hanapin ang Panginoon! sapagkat hindi Siya malayo sa bawat isa sa atin; Siya ay napakalapit kaya't ang pagkapit sa Kanya ay ang pagkatagpo sa Kanya. Hindi mahirap maligtas; sapagkat "sinuman ang tatawag sa pangalan ng Panginoon ay maliligtas." "Magsitingin kayo sa akin, at kayo'y maligtas, lahat ng mga dulo ng lupa; sapagkat ako ang Diyos." Sa pamamagitan ng mga pagdududa, at mga tanong, at kawalan ng paniniwala sa pangkalahatan, ginagawang mahirap ng mga tao ang maligtas; ngunit sa paraan ng Panginoon ay hindi ito mahirap. "Ang aking pamatok ay madali." Pasanin ninyo ito. {February 11, 1896 ATJ, ARSH 88.7}

Si Abraham ay patunay na matatagpuan ng bawat pagano ang Panginoon. Si Abraham, at ang napakaraming tao mula sa bawat angkan at wika at bayan at bansa, at maging si Jesu-Cristo mismo,—ang ikalawang Adan,—ay pawang mga saksi na inililigtas ng Diyos ang mga tao—sinuman ang magtiwala sa Kanya, sinumang "nasa" pagnanais na maligtas—sa pamamagitan ng kaligtasan ng Panginoon. "Manampalataya ka sa Panginoong Jesu-Cristo, at maliligtas ka." Sino ang maaaring tumanggi? A. T. J. {February 11, 1896 ATJ, ARSH 88.8}

Ang katangian ng Diyos ay pag-ibig, at nais Niyang taglayin ng mga tao ang parehong katangian na taglay Niya. May kilala ka na bang taong mapagmahal at ayaw

mahalin pabalik? Ganito ang Diyos. Siya ay higit na mapagmahal kaysa sa atin, at nais Niyang mahalin din siya pabalik ng buong sangkatauhan. {September 9, 1897 ATJ, AMS 557.12}

Kaya nais Niya na ang pag-ibig ang maging katangian natin, katulad ng sa Kanya. Ngunit kung gagawin natin ang tama dahil lamang sa kailangan natin, wala tayong pag-ibig doon. Kung ikaw, aking anak na lalaki o babae, ay gagawin ang nais ng iyong ama at ina na gawin mo, hindi dahil sa sarili mong pagpili kundi dahil lamang sa wala kang magagawang iba, makakakita ba sila rito ng anumang patunay ng iyong pagmamahal sa kanila? Siyempre hindi; kaya dapat tayong magkaroon ng kalayaan sa pagpili upang ipakita ang ating pagmamahal sa Diyos. {September 9, 1897 ATJ, AMS 557.13}

Sinira ni satanas ang tamang pagkakilala sa Kanyang Likas o Karatker

E. J. Waggoner

Si Satanas, ang pinuno ng kadiliman ng sanlibutang ito, ay ginawa ang lahat ng kanyang makakaya upang linlangin ang tao tungkol sa tunay na katangian ng Diyos. Pinaniwala niya ang mundo na ang DIYOS ay parang isang taong malupit, mapaghiganti, at madamdamin. Maging ang mga Hudyo, ang mga taong pinili ng DIYOS upang maging tagapagdala ng liwanag sa mundo, ay humiwalay sa DIYOS, at bagama't ipinapahayag na hiwalay sa mga pagano, ay nababalot ng kadiliman ng mga pagano. Pagkatapos ay dumating si CRISTO, at "Ang bayang nakaupo sa kadiliman ay naghanap ng dakilang liwanag, at sa mga nakaupo sa pook at anino ng kamatayan, sa kanila sumikat ang liwanag." Mateo 4:16. R.V. Ang kanyang pangalan ay EMANUEL, ANG DIYOS AY sumasaatin. "ANG DIYOS AY NAKASILAY KAY CRISTO." Pinabulaanan ng DIYOS ang mga kasinungalingan ni Satanas, hindi sa pamamagitan ng malalakas na argumento, kundi sa pamamagitan lamang ng pamumuhay ng Kanyang buhay kasama ng mga tao, upang makita ito ng lahat. Ipinakita Niya ang kapangyarihan ng buhay ng DIYOS, at ang posibilidad na ito ay maipakita sa mga tao. {October 15, 1892 EJW, BEST 314.1}

Ang mamagitan sa tao at sa Diyos, sa sumasamba at sa banal na bagay na kanyang sinasamba, ang siyang palaging layunin ni Satanas sa kanyang pagsalungat sa plano

ng kaligtasan. Nais Niyang tumingin ang mga tao sa isang bagay na makalupa sa halip na kay Kristo na kanilang Manunubos, o tumingin sa Kanya sa pamamagitan ng isang paraan ng pag-imbento ng tao, na magpapadilim at magpapabaluktot sa kanilang pananaw. Nalulugod Siya na maniwala ang mga tao na hindi sila maaaring direktang lumapit kay Kristo, ngunit dapat silang lumapit sa Kanya sa pamamagitan ng isang paraan na ginawa ng Simbahang iyon. Wala Siyang pakialam kung anong bagay ang inihain sa pagitan ng tao at ng Diyos, maging isang pari, o isang obispo, o isang papa, o ang Birheng Maria, o ang mga "santo," o anumang bagay na mas mababa sa Diyos, sapagkat ang lahat ng ito ay nagsisilbi sa kanyang layunin na mawala sa paningin ng tao ang Persona na tanging inaangkin niyang sinasamba. **At kapag nawala na sa paningin ng mga tao ang Diyos at ang Kanyang karakter, ang layunin ni Satanas ay ilagay ang kanyang sarili sa lugar ng Diyos, at ipakita ang kanyang sariling karakter at mga kinakailangan sa lugar ng Diyos, upang sa pag-iisip na sumamba at maglingkod sa Diyos, ang mga tao ay sa katotohanan ay sumasamba at naglilingkod sa Kanya.** Ito ang tiyak na mangyayari kapag hinayaan ng mga tao na ang kanilang paningin ay mabaling sa Diyos at ituon sa ibang bagay. {August 17, 1893 EJW, PTUK 308.1}

Gawain ni Satanas ang manlinlang. Hindi siya kumikilos nang hayagan upang pilitin ang mga tao na maglingkod sa kanya, gumawa ng masama, at mamuhay sa kasalanan. Hindi siya pinahihintulutang mamuno sa mundo sa pamamagitan ng puwersa. Ipinatutupad niya ang kanyang mga madilim na layunin sa pamamagitan ng pandaraya. Sa ganitong paraan niya sinimulan ang kanyang gawain—nang dayain niya ang ina ng sangkatauhan, at mula noon ay patuloy niyang ginagawa ito sa parehong paraan hanggang ngayon. {September 7, 1893 EJW, PTUK 359.7}

Patuloy na sinisikap ni Satanas na ilarawan nang mali sa mundo ang katangian ng Diyos; at nakalulungkot sabihin, ang kanyang mga pagsisikap ay lubos na nagtagumpay. Nagtagumpay siya sa pagpapapaniwala sa mga tao na ang Diyos ay isang malupit, mahigpit, at di-matitinag na Hukom, na tumitingin mula sa Kanyang trono sa langit upang matuklasan lamang ang mga pagkukulang at kasalanan ng mga tao, at parusahan sila dahil sa kanilang pagsuway. Inilalarawan Siya na laging nagbabantay para sa isang bagay na mahahanapan ng mali, na para bang ang Kanyang mga iniisip tungkol sa mga naninirahan sa lupa ay ang mga paghihiganti lamang, at ang darating na araw ng paghuhukom kung kailan Niya maibubuhos ang Kanyang poot sa isang masamang mundo. Taglay ang maling paniniwalang ito sa

kanilang isipan, ang mga tao ay halos walang pagnanais na mahalín ang Diyos nang buong puso, at buong pag-iisip, at buong lakas, na siyang una at dakilang utos. {September 7, 1893 EJW, PTUK 359.8}

...

Ngunit hindi nasisiyahan ang diyablo sa pagbaluktot ng katangian at pamahalaan ng Diyos. Upang mapadali ang kanyang gawain ng pandaraya, ipinakita rin niya ang sarili niya sa maling paraan. Walang pakialam ang diyablo sa kung gaano kasama ang pangalan niya sa mga tao. Wala siyang pakialam sa hitsura ng pagiging isang bagay ng pangkalahatang pagkasuklam at pagkamuhi, kung maaari lamang siyang maging "diyos ng mundong ito" at ang isa na pinararangalan at pinaglilingkuran ng mga tao sa katotohanan. Kaya't ipininta niya ang kanyang sarili sa pinakamadilim na kulay, at lumikha ng isang konsepto sa isipan ng publiko na naglalarawan sa kanya bilang isang kasuklam-suklam na nilalang na may mga sungay, kuko at buntot, at mga pakpak ng dragon, na iniuugnay sa mga eksena ng pagpatay, kaguluhan at kahalayan, at iba pang mga krimen na sumisiklab, ngunit hindi sa anumang bagay na may anyo ng moralidad at kagalang-galang. Inaasahan ng mga tao na siya ay nasa inuman, sa impyerno ng sugal, at sa isang madilim na eskinita kung saan ang mga tao ay nag-aabang upang magnakaw at pumatay, ngunit hindi sa sala, o sa pulpito, o sa pinuno ng isang organisasyon na binubuo ng mga taong may edukasyon at kahusayan. Kaya't hindi nila siya hinahanap sa mga ganitong lugar, at ang kanyang mga mungkahi ay tinatanggap nang walang anumang hinala sa tunay na pinagmulan ng mga ito. {September 7, 1893 EJW, PTUK 360.3}

Ang katotohanan ay walang lugar sa mundo na nagtatamasa ng kaligtasan mula sa presensya ng kanyang kamahalan ni Satanas, at walang tao o samahan ng mga taong pino at kagalang-galang na hahadlang sa kanyang mga pagbisita mula sa kanilang kalagitnaan, o maging dahilan upang siya ay maging kapansin-pansin sa kanyang pagbabalatkayo. Sa madaling salita, walang sinuman ang maaaring maging mas pino at kagalang-galang sa anyo kaysa kay Satanas mismo. Walang sinuman ang maaaring magsalita nang mas mahusay o may pinag-aralan, o gumawa ng mas malaking pagpapahayag ng kabanalan, kaysa sa kanya. Siya ay isang handang sumipi ng Banal na Kasulatan. Siyempre hindi siya nagpapakita mismo; hindi iyon kinakailangan, dahil magagawa niya ang kanyang gawain sa pamamagitan ng mga taong ahente. Narito ang sinasabi ng Bibliya tungkol dito. "Sapagkat ang mga gayon ay mga bulaang apostol, mga mapanlinlang na manggagawa, na nagpapanggap na mga apostol ni Cristo. At hindi kataka-taka; sapagkat si Satanas mismo ay nagpapanggap na isang anghel ng liwanag. Kaya't hindi malaking bagay kung ang kanyang mga ministro ay magpanggap

din na mga ministro ng katuwiran." 2 Cor. 11:13-15. Kaya habang iniisip ng mga tao si Satanas bilang isang kakila-kilabot na nilalang na may tradisyonal na mga sungay, kuko at buntot, nililalang niya sila sa anyo ng isang anghel ng liwanag. At sa gayon ay lubos niyang nagagawang magbalatkayo ang kanyang sarili kaya't hindi matukoy sa pamamagitan lamang ng panlabas na anyo kung ang tila isang anghel ng liwanag ay tunay nga, o kung ito nga ay si Satanas mismo; at yaong mga walang mas mainam na paraan kaysa dito sa pagtiyak ng katotohanan ay tiyak na malilalang. {September 7, 1893 EJW, PTUK 360.4}

Walang dudang si Satanas ay may kadiliman sa karakter gaya ng ipininta sa kanya ng imahinasyon ng tao; ngunit ang kanyang karakter ay bihirang maipakita sa kanyang anyo. Dati siyang makapangyarihang anghel sa langit, bagama't nahulog, isa pa rin siyang anghel. Iisa lamang ang paraan upang matukoy at matakasan ang kanyang mga panlilalang, at iyon ay ang manindigan at magabayan ng kinasihang salita. "Sa kautusan at sa patotoo; kung hindi sila magsasalita ayon sa salitang ito, iyon ay dahil walang liwanag sa kanila." Isaias 8:20. Ang salitang iyon, ang patotoong iyon, ay ang salita ng Diyos, ang Bibliya. Mula sa anumang pinagmulan ang isang bagay ay maaaring lumitaw na nagmumula, o gaano man kapani-paniwala o kapani-paniwala ang hitsura nito, o anuman ang maaaring maging kunwari nitong layunin, kung hindi ito naaayon sa mga pahayag ng salita ng Diyos, ito ay isang kasinungalingan lamang, isang panlilalang ng dakilang manlilalang. {September 7, 1893 EJW, PTUK 360.5}

Ngunit ano nga ba ang katotohanan? Ang tanong na ito ay sinagot sa panalangin ni Hesus para sa Kanyang mga alagad, na nakatala sa Juan 17:17: "Pabanalin mo sila sa pamamagitan ng iyong katotohanan; ang iyong salita ay katotohanan." **Mayroong isang malaking tunggalian na nagaganap sa pagitan ng katotohanan at kamalian, na kinakatawan ng mga puwersa ng Diyos at ni Satanas.** Ang katangian ng Diyos at ang katarungan ng Kanyang pakikitungo sa Kanyang mga nilalang, ay nililitis sa harap ng sansinukob. **Ang paghihimagsik ni Satanas ay batay sa kanyang pahayag, na patuloy na pinaninindigan mula pa noong una itong binigkas sa langit, na ang Diyos ay hindi makatarungan at ang Kanyang sistema ng pamamahala ay may kapintasan.** Naparito si Jesu-Cristo sa mundo upang ipakita sa lahat ng katalinuhan na "ang Diyos ay pag-ibig," at ang katarungan at paghatol ang siyang tahanan ng Kanyang trono. Awit 139:14. Kaya naman umawit ang makalangit na koro sa kapanganakan ni Cristo: "Luwalhati sa Diyos sa kataas-taasan; at sa lupa ay kapayapaan, mabuting kalooban sa mga tao." {December 14, 1893 EJW, PTUK 578.1}

Siyempre, ang ideya ng isang pampalubag-loob o sakripisyo ay mayroong poot na dapat payapain. Ngunit pansinin **na tayo ang nangangailangan ng sakripisyo, at hindi ang Diyos.** {PTUK August 30, 1894}

Mabuti, iniwan na natin ang usapin ng pagkakasundo kung saan ito nakasaad sa Kasulatan; at bagama't marami itong sinasabi tungkol sa pangangailangan ng tao na makipagkasundo sa Diyos, **Hindi nila kailanman ipinahiwatig ang pangangailangang makipagkasundo ang Diyos sa tao. Ang pagpapahiwatig ng pangangailangan para sa gayong bagay ay isang mabigat na paratang laban sa katangian ng Diyos. Ang ideya ay pumasok sa Simbahang Kristiyano mula sa Papasiya, na siya namang nagdala nito mula sa Paganismo, kung saan ang tanging ideya ng Diyos ay tungkol sa isang nilalang na ang poot ay dapat payapain sa pamamagitan ng isang sakripisyo.** {PTUK, September 21, 1893}

Ang karakter ng Diyos ay sinusubok na ngayon. **Siya na siyang tagapag-akusa sa mga kapatid ay, higit sa lahat, ang tagapag-akusa sa Diyos. Siya ay isang sinungaling mula pa sa simula, at sa kanyang unang kasinungalingan sa lupa ay sumaksi siya ng kasinungalingan laban sa Diyos.** Sa kaniyang mapang-akit na paraan, sinabi niya sa babae, "Sinabi ba ng Diyos, Huwag kayong kakain ng bunga ng bawat punongkahoy sa halamanan?" Ang kaniyang tanong ay nagpapahiwatig ng isang paratang ng arbitraryong kapangyarihan, ng paniniil, at tinangka upang gisingin ang kawalang-kasiyahan at kawalan ng tiwala sa isipan ng babae. Sumagot siya: "Makakakain kami ng bunga ng mga punongkahoy sa halamanan: datapuwa't sa bunga ng punongkahoy na nasa gitna ng halamanan, ay sinabi ng Diyos, Huwag kayong kakain niyaon, ni huwag ninyong hihipuin; baka kayo'y mamamatay." "Tunay na hindi kayo mamamatay," ang agarang tugon. Sa tukso na ito. **Ang kapangyarihan ng Diyos ay itinuring na arbitraryo. Inilarawan Siya bilang pumipigil sa tao sa kamangmangan, upang hindi niya akuin ang ilan sa mga karapatan na nauukol sa Kanya.** Ang pagpapahiwatig ang pinakamalupit na paraan ng pag-akusa. At mula noon, ang paratang na ito ay ibinabato laban sa Diyos. Sabi ng nagdududa, Kung ang Diyos ang may lahat ng kapangyarihan, bakit Niya hinahayaang magdusa ang mga tao? Bakit Niya pinahihintulutan ang

kasalanan? At sa gayon, ang katangian ng Diyos ay patuloy na kinukuwestiyon. {March 6, 1897 EJW, GCDB 54.5}

Hayagan itong sinasabi ng mga hindi mananampalataya; ngunit ilan sa mga nagpapakilalang tao ng Diyos ang naimpluwensyahan nang husto ng kasinungalingang iyon na hindi nila talaga alam kung ito ay totoo o hindi? Sa kabila ng katotohanang ang buong mundo ay puno ng kabutihan ng Diyos, **ang paratang ng hindi patas at di-makatarungang paggamit ng kapangyarihan, at ng arbitraryong pamamahala, at ang direktang pag-aalipusta sa karakter ng Diyos ay patuloy na ibinabato laban sa Kanya.** {March 6, 1897 EJW, GCDB 55.1}

Ngunit ang gawain ni Juan Bautista ay tuwirang katuparan din ng propesiya ni Isaias, "Ang tinig niya na sumisigaw sa ilang, Ihandang ninyo ang daan ng Panginoon. . . . "Masdan ninyo ang inyong Diyos." Isa. 40:3-9. At ang kahilingan para sa espesyal na mensaheng ito ay nagmula sa katotohanan na sa **napakaraming anyo at seremonya, at sa pamamagitan ng pagsunod sa mga tradisyon ng mga tao, ang tunay na katangian ng Diyos ay lubos na itinatago o maling ipinakikita, at ang katuwiran na siyang "pagsunod ng puso at buhay sa ipinahayag na kalooban ng Diyos" ay hindi gaanong pinahahalagahan. Gayon na lamang kalubusan ang paglayo na ito mula sa Diyos noong panahon ni Juan, at napakaliit ng Kanyang tunay na katangian na nalaman kahit ng mga nagpapanggap na Kanyang mga piniling kinatawan, kaya't nang magpakita si Jesus sa kanila "ang larawan ng di-nakikitang Diyos," hindi nila Siya nakilala, at sinabi ni Juan, "May isa na nakatayo sa gitna ninyo, na hindi ninyo nakikilala. . . . Masdan ang Kordero ng Diyos na nag-aalis ng mga kasalanan ng sanlibutan." Ang mga propesiya ay binigyang-kahulugan kasuwato ng kanilang sariling ambisyosong mga hangarin para sa isang kaharian sa lupa kung saan sila dapat pumuno sa mga kilalang lugar, at ang kanilang relihiyon ay bumagsak sa pagiging simpleng pampulitikang pakana, isang uri ng "katuwirang sibiko" o "pagkamamamayan ng Kristiyano", kung saan ang Mesiyas ay maaaring gawin upang maglingkod sa kanilang sariling makasariling mga layunin. Ang mga pinuno ng bayan, habang nagpapanggap na tapat sa tunay na Diyos, sa katotohanan ay sumunod sa ibang mga diyos tulad ng ginawa ni haring Ahab noong mga araw ni Elias. At sa kanila ay dumating ang mensahe: "Magsisi kayo... At huwag ninyong isipin na sabihin sa inyong sarili, Si Abraham ang aming ama," "May dumarating na higit na makapangyarihan kaysa sa akin pagkatapos ko." "Narito ang Kordero ng Diyos." {July 7, 1898 EJW, PTUK 419.14}**

Sinabi ni Lucifer: "Aakyat ako sa langit; ako'y magiging katulad ng Kataas-taasan," at pagkasabi nito, siya'y nahulog sa pinakamalalim na kalaliman. {July 28, 1898 EJW, PTUK 480.1}

Hindi ba't mabuting bagay ang magnais na umakyat sa langit? at hindi ba dapat na nasain ng mga tao na maging katulad ng Diyos? Tunay nga; nilikha ng Diyos ang tao ayon sa Kanyang sariling larawan, upang maging katulad Niya, at makasama Niya bilang Kanyang kasama. {July 28, 1898 EJW, PTUK 480.2}

Nasaan nga ba ang problema kay Lucifer? Ito lang ang sinasabi niya: "Aakyat ako sa langit, itataas ko ang aking trono sa itaas ng mga bituin ng Diyos; uupo rin ako sa bundok ng kapisanan sa mga dulo ng hilaga [ang pinakadulong hilaga]; Aakyat ako sa itaas ng mga kaitaasan ng mga ulap; Ako'y magiging katulad ng Kataas-taasan." Inako niya ang gawaing tanging ang Kataas-taasan lamang ang makakagawa, at ang pagkabigo ay hindi maiiwasan. {July 28, 1898 EJW, PTUK 480.3}

Nais ng Diyos na ang lahat ay makasama Niya at maging katulad Niya; ngunit kung ang lahat ay maaaring maging katulad ng Diyos, kung gayon tayong lahat ay Diyos. Walang sinuman ang maaaring lumapit sa Diyos maliban kung sila ay Kanyang ilapit. Ang Diyos ay walang kinikilingan, kaya't Kanyang ilapit ang lahat nang walang kinikilingan; ngunit ang kapangyarihang Kanyang ilapit ay pag-ibig; sinumang tumatanggi sa pag-ibig, ay tumatangging maakit. Sa tunggalian at inggitan ay walang pag-ibig; samakatuwid ang espiritung ipinakita ni Lucifer ay pinlano upang ilayo siya sa Diyos, sa halip na palapit sa Kanya. {July 28, 1898 EJW, PTUK 480.4}

Bukod dito, ang pagtatangka ni Lucifer na maging katulad ng Diyos ay batay sa isang lubos na maling pagkaunawa sa katangian ng Diyos, at dahil dito ay hindi rin maiiwasan ang kabiguan. "Ganito ang sabi ng Mataas at Matayog na nananahan sa walang hanggan, na ang pangalan ay Banal; Ako'y tumatahan sa mataas at banal na dako, na kasama rin niya na may nagsisisi at mapagpakumbabang espiritu, upang bumuhay ng espiritu ng mapagpakumbaba, at upang bumuhay ng puso ng nagsisisi." Isa. lvii. 15. "Nauuna sa karangalan ang pagpapakumbaba." Ang Diyos ay dakila dahil Siya ay "maamo at mapagpakumbabang puso." {July 28, 1898 EJW, PTUK 480.5}

Ang huling salitang iyon, "makatwiran o itinuwid," ay ibinabaling ang ating pansin sa mga punto sa kaso. **Mula pa sa simula, ang katangian ng Diyos ay kinuwestiyon na. Sinikap ni Satanas at ng kanyang mga tagasunod na bigyang-katwiran ang kanilang paghihimagsik laban sa Diyos sa pamamagitan ng pag-akusa sa Kanya ng kawalang-katarungan, kawalang-bahala sa kapakanan ng Kanyang mga nasasakupan, kalupitan, at malupit na diktadurya.** Makikita natin ang lahat ng ito sa

tukso kung paano hinikayat ni Satanas si Eva na kainin ang ipinagbabawal na bunga. Ang Hebreo ng mga salitang isinalin sa Gen. iii. 1, "Oo, sinabi ba ng Diyos, Huwag kayong kakain sa bawat punongkahoy sa halamanan?" ay hindi lubos na naipahayag ng salin na iyon. Ang tanong ng ahas ay sinabayan ng isang palihim na pagngisi, isang mapanghamak na pagsinghot, habang sinasabi niya, "Ganito ba, na sinabi ng Diyos, Huwag kayong kakain sa bawat punongkahoy sa halamanan?" **Nagdududa ang manunukso na kahit ang Diyos ay may kakayahang gumawa ng ganoong kawalang-katarungan, sa gayon ay may tusong itinatanim sa isipan ni Eva ang ideya na siya ay hindi makatarungang pinakitunguhan.** Pagkatapos, nang ulitin niya ang pagbabawal, ang ahas ay lumabas nang may katapangan, at nagsabi, "Tunay na hindi kayo mamamatay; sapagkat nalalaman ng Diyos na sa araw na kayo'y kumain niyaon, ang inyong mga mata ay madidilat, at kayo'y magiging parang Diyos, na nakakakilala ng mabuti at masama." Pinaniwala niya sa kanya na nilinlang sila ng Diyos sa pagsasabi sa kanila na mamamatay sila kung kakain sila ng bunga ng punong iyon, at na sinabi Niya sa kanila ang kuwentong iyon upang takutin lamang sila palayo rito, **dahil alam Niya na kung kakain sila mula roon ay magiging kapantay Niya sila, at sa gayon ay mawawala ang Kanyang prestihiyo at awtoridad sa kanila. Sa pamamagitan ng pagpapahiwatig na itinataas ng Diyos ang Kanyang sarili sa kanilang kapinsalaan, ipinaramdam ng kaaway sa kanya na siya ay inabuso, at naisip na nakahanap siya sa ahas ng isang kaibigan na tutulong sa kanya na protektahan ang kanyang mga karapatan. Mula sa araw na iyon hanggang ngayon, ang Diyos ay siniraan at sadyang hindi naunawaan. Ang paratang ni Satanas ng kawalan ng katarungan ay inulit ng mga tao, at ang kanyang mga pagpapalagay ay tumagos nang malalim sa isipan ng mundo, kaya't tila hindi na nakakatakot kahit para sa mga nagpapanggap na tagasunod ng Panginoon na kuwestiyunin ang Kanyang pakikitungo sa kanila. Bawat pag-aalinlangan ay alingawngaw lamang ng mga salitang ginamit ni Satanas upang tukuhin ang ating mga unang magulang na magkasala.** {October 5, 1899 EJW, PTUK 628.2}

A.T. Jones

"Nakatanggap sila ng mga hindi pinabanal at nalilitong interpretasyon ng batas na ibinigay sa kanila ni Moises: nagdagdag sila ng tradisyon sa tradisyon; nihigpitan nila ang kalayaan sa pag-iisip at pagkilos hanggang sa ang mga utos, ordenansa, at mga paglilingkod sa Diyos ay nawala sa walang humpay na pag-ikot ng mga karapatan at seremonya na walang kahulugan. Ang kanilang relihiyon ay isang pamatok ng

pagkaalipin." "Ang mga pananaw ng mga tao ay napakakitid kaya't sila ay naging mga alipin ng kanilang sariling mga walang kabuluhang regulasyon." "Ang pagtitiwala na ito sa kanilang sarili at sa kanilang sariling mga regulasyon, kasama ang mga kaakibat nitong pagtatangi laban sa lahat ng ibang mga bansa, ang nagtulak sa kanila na labanan ang Espiritu ng Diyos, na sana'y magtatama ng kanilang mga pagkakamali." "Kaya, sa kanilang pagiging makalupa, hiwalay sa Diyos sa Espiritu, habang nagpapanggap na naglilingkod sa kanya, **ginagawa lamang nila ang gawaing nais ni Satanas na gawin nila—ang paghakbang upang kuwestiyunin ang katangian ng Diyos, at maging dahilan upang ituring Siya ng mga tao bilang isang malupit na pinuno.** Sa pag-aalay ng kanilang mga handog na hain sa templo, sila ay parang mga aktor sa isang dula. Ang mga rabbi, mga pari at mga pinuno, ay tumigil sa pagtingin nang lampas sa simbolo ng katotohanan na ipinahihiwatig ng kanilang mga panlabas na seremonya." Inaasahan nilang makakamit ang katuwirang katanggap-tanggap sa Diyos mula sa pagganap ng seremonya ng pag-aalay ng isang simbolo na, para sa kanila, ay walang kahulugan para sa anumang ibang layunin maliban sa bilang isang paraan ng pagkamit ng katuwiran sa pagganap ng seremonya. Ang simula at wakas, ang kabuuan ng relihiyon ng mga Pariseo, maging ito ay may kaugnayan sa batas moral, sa batas seremonyal na ibinigay ng Diyos, o sa kanilang sariling mga tradisyon, ay seremonyalismo, at seremonyalismo lamang. At si Pablo ay isa sa mga Pariseong ito, ng "pinakamahigpit na sekta." {September 12, 1899 ATJ, ARSH 588.7}

Ang pagtanggap sa katotohanan ay pagtatakwil sa May-akda ng katotohanan. **Upang maakay niya ang mga tao na itakwil ang Diyos at ang Kanyang Salita, sinikap ni Satanas, mula pa sa simula, na hamakin ang mga banal na batas.** Ginawa niya ito sa pamamagitan ng tusong pagbabaluktot sa katotohanan; sa **gayon ay itinatag sa isipan ng mga tao ang mga maling pananaw sa karakter ng Diyos,** at mga maling ideya sa turo ng Kasulatan. {May 3, 1894 ATJ, AMS 137.1}

Walang kapayapaan sa pagitan ng katotohanan at kamalian. Ang tunggaliang ito ay hindi nagpapahintulot ng tigil-putukan. Ang mga hukbo ng katotohanan ay hindi nagdadala ng bandila ng pakikipagkasundo. Walang maaaring paghinto ng labanan. Ang labang ito ay hanggang sa wakas. Ito ay isang pakikibaka sa pagitan ng mga batas ng tao at ng banal na kautusan ni Jehova, sa pagitan ng relihiyosong katotohanan ng Salita ng Diyos at ng relihiyosong kamalian ng mga kathang-isip at tradisyon ng tao. Ano ang magiging wakas? Magtatagumpay ang katotohanan. Matatalo ang kamalian.

Ang walang hanggang mga kapanahunan ng Diyos ay darating. {May 3, 1894 ATJ, AMS 137.2}

Ang Kanyang gawa ng awa ay nagbigay-pugay sa araw na iyon, samantalang ang mga nagreklamo sa Kanya ay sa pamamagitan ng kanilang maraming walang kabuluhang mga ritwal at seremonya ay nilalapastangan ang Sabbath. {March 5, 1895 ATJ, GCB 472.14}

Inakusahan ng mga Judio si Cristo na niyuyurakan ang Sabbath, samantalang ang layunin lamang Niya ay ibalik ito sa orihinal nitong katangian. Ang mga pagpapaliwanag ng mga rabbi sa kautusan, pati na ang kanilang mga napakaliit na detalye at mabibigat na mga hinihingi, ay naglalayo sa Sabbath mula sa tunay nitong layunin, **at nagbibigay sa sanlibutan ng maling pagkaunawa sa banal na kautusan at sa likas ng Diyos. Sa kanilang mga turo, tila ipinakikita nila na ang Diyos ay nagbibigay ng mga kautusang imposibleng sundin ng mga Judio, lalong higit pa ng ibang mga tao.** Kaya sa kanilang pagiging makamundo, hiwalay sa Diyos sa espiritu habang nagpapanggap na naglilingkod sa Kanya, **ginagawa nila ang gawaing nais ni Satanas na gawin nila—ang pag-uusig sa karakter ng Diyos at maging dahilan upang ituring Siya ng mga tao bilang isang malupit na pinuno; isipin na ang pangilingin ng Sabbath, gaya ng hinihingi ng Diyos, ay nagpapatigas ng puso, walang pakikiramay, at malupit sa tao.** {March 5, 1895 ATJ, GCB 472.15}

Hindi naparito si Cristo upang isantabi ang mga sinabi ng mga patriyarka at propeta; sapagkat Siya mismo ay nagsalita sa pamamagitan ng mga kinatawang lalaking ito. Siya mismo ang nagpasimula ng lahat ng katotohanan. Bawat hiyas ng katotohanan ay nagmula kay Cristo. Ngunit ang mga napakahalagang hiyas na iyon ay inilagay sa mga maling lugar. Ang kanilang mahalagang liwanag ay ginawa upang maglingkod sa kamalian. Kinuha sila ng mga tao upang palamutian ang tradisyon at pamahiin. Naparito si Jesus upang ilabas sila sa mga maling lugar ng kamalian at ilagay sila sa balangkas ng katotohanan. {March 5, 1895 ATJ, GCB 472.16}

Ngayon, nais nating pag-aralan sandali kung ano ang ministeryo ng kamatayan. Ang Ingles ay mababasa, "Ang ministeryo ng kamatayan na isinulat at inukit sa mga bato ay maluwalhati." Ang Aleman, ang ministeryo na sa pamamagitan ng liham ay pumatay--ang ministeryo ng liham na siyang kamatayan, ay literal na magiging pagkakasundo ng sa atin. Ang ministeryo ng liham, na siyang kamatayan, ay maluwalhati. Ngayon, kung alam natin kung ano ang ministeryo ng kamatayan, maaari

tayong magpatuloy sa natitirang bahagi ng teksto at basahin ang buong kuwento. Upang mas maunawaan natin kung ano ang ministeryo ng kamatayan, babasahin ko muli ang ilang linya mula sa Patotoo ni Hesus. {April 1895 ATJ, GCB 490.8}

“Ang mga pinunong Hudyo ay napuno ng espirituwal na pagmamataas. Ang kanilang mga pagnanasa para sa pagluwalhati sa sarili ay nahayag maging sa paglilingkod sa santuwaryo.” {April 1895 ATJ, GCB 490.9} { DA.242.2 }

Kung gayon, ayon dito, ano ang kanilang paglilingkod sa santuwaryo? Anong uri ng paglilingkod iyon? Ito ay paglilingkod ng sarili, hindi ba? Ngunit ano ang sarili? Ito ay sa poot; ito ay kasalanan. Ano ang katapusan nito? Kamatayan. Kung gayon, ano ang paglilingkod ng kamatayan? Ano ang paglilingkod ng titik ng bagay na iyon nang hindi nakikita ang kahulugan nito? Ito ay kamatayan lamang, walang kaligtasan dito. Mas makikita natin iyon habang tayo ay nagpapatuloy. {April 1895 ATJ, GCB 490.10}

Kaya naman sa kanilang pagkamakamundo, hiwalay sa Diyos sa espiritu, habang nagpapanggap na naglilingkod sa Kanya, ginagawa nila ang gawaing nais ni Satanas na gawin nila. {April 1895 ATJ, GCB 490.11}

Sa santuwaryo, sa kanilang pag-aalay ng mga handog, sino ang kanilang pinaglilingkuran? Si Satanas. Ano nga ba ang paglilingkod kung gayon? Ito ay maaaring maging walang iba kundi isang paglilingkod ng kamatayan. {April 1895 ATJ, GCB 491.1}

Ginagawa lamang nila ang gawaing nais ni Satanas na gawin nila, gumagawa ng paraan upang kuwestiyunin ang katangian ng Diyos at maging dahilan upang ituring siya ng mga tao bilang isang malupit na pinuno. {April 1895 ATJ, GCB 491.2}

Sa kanilang paglilingkod, sa kanilang pagsasagawa ng mga serbisyo, tinatahak nila ang ganitong landas at binibigyan ang mga tao ng impresyon na ang Diyos ay isang malupit na pinuno. At ang gayong ministeryo ay maaaring maging isang ministeryo lamang ng kamatayan, pagkondena, ang ministeryo ng pagkondena. {April 1895 ATJ, GCB 491.3}

Sa pag-aalay ng kanilang mga handog na hain sa templo, sila ay parang mga aktor sa isang dula. {April 1895 ATJ, GCB 491.4}

Ang lahat ng ito ay mula sa Espiritu ng Propesiya. Ano ang pagsamba noon? Ano ang ministeryo? {April 1895 ATJ, GCB 491.5}

Ang mga rabi, mga saserdote, at mga pinuno ay tumigil na sa pagtingin sa kabila ng (simbolo) ng katotohanang ipinakikita ng kanilang mga panlabas na seremonya. {April 1895 ATJ, GCB 491.6}

Ipinahayag ni Kristo ang Karakter ng Diyos

E. J. Waggoner

Noon pa man ay gawain na ni Satanas ang magpatotoo ng kasinungalingan laban sa Diyos, "Siya'y isang mamamatay-tao buhat pa sa simula, at hindi nananatili sa katotohanan, sapagka't walang katotohanan sa kaniya. Pagka nagsasalita siya ng kasinungalingan, ay nagsasalita siya ng sa ganang kaniya; sapagka't siya'y isang sinungaling, at ama nito." Juan 8:44. **Samakatuwid, tiyak na si Satanas ang nagpapaniwala sa napakaraming tao na ang Diyos ay malupit, at mahigpit, at hindi malalapitan; sapagkat ang katotohanan ay "ang Diyos ay pag-ibig."** 1 Juan 4:8. Siya ay napakadaling lapitan kaya't tayo'y "lumapit nang may katapangan sa Trono ng Biyaya, upang tayo'y magtamo ng awa, at makasumpong ng biyaya upang tumulong sa atin sa panahon ng pangangailangan." Heb 4:16. {June 1, 1893 EJW, PTUK 161.5}

Isang katotohanan na walang taong makakalapit sa Diyos maliban sa pamamagitan ni Cristo. "Walang taong makakalapit sa Ama, kundi sa pamamagitan Ko." Juan 14:6. "Sa pamamagitan Niya ay kapwa tayo may daan patungo sa Ama sa pamamagitan ng isang Espiritu." Efeso 2:18. Ngunit hindi ito dahil ang Diyos ay hindi malalapitan, kundi dahil kay Cristo nananahan "ang buong kapuspusan ng pagka-Diyos sa anyo ng laman." Colosas 2:9. Siya ang Diyos, at ang tanging pagpapahayag ng Pagka-Diyos na maaaring maipakita sa tao. Imposibleng matagpuan ang Diyos, maliban kay Cristo. Sila ay iisa, kaya kung saan naroon si Cristo ay naroon ang Diyos Ama. "Walang taong nakakita sa Diyos kailanman; ang bugtong na Anak, na nasa sinapupunan ng Ama, Siya ang nagpahayag sa Kanya." Juan 1:8. "Tatawagin nila ang Kanyang pangalang Emmanuel, na kung liliwanagin ay, Ang Diyos ay sumasa atin." Mateo 1:23. Noong

narito si Cristo sa lupa, "Ang Diyos ay na kay Cristo na pinagkakasundo ang sanlibutan sa Kanyang sarili." 2 Cor. 5:19. **Ito mismo ay sapat na upang ipakita sa lahat ng tao na ang Diyos Ama ay kabaligtaran ng lahat ng bagay na mahigpit at ipinagbabawal.** {June 1, 1893 EJW, PTUK 161.6}

Sinabi ni Hesus, "Ang lahat ng mga bagay ay ibinigay sa akin ng aking Ama; walang nakakakilala sa Ama, kundi ang Anak, at yaong sinumang naisin ng Anak na pagpahayagan sa kanya." Mateo 11:27. Ang Diyos ay nahayag kay Cristo, sapagkat sinabi ni Hesus kay Felipe, nang hilingin sa kanya na ipakita ang Ama, "Matagal na ba akong kasama ninyo, at hindi mo pa ako nakikilala, Felipe? Ang nakakita sa akin ay nakakita sa Ama, at paano mo ngang sinasabi, Ipakita mo sa amin ang Ama?" John 14:9. {June 1, 1893 EJW, PTUK 161.7}

Pagkatapos sabihing Siya lamang ang makapaghahayag ng Ama, dahil ang Ama ay nasa Kanya, sinabi ni Hesus, "Magsiparito kayo sa Akin, kayong lahat na nangapapagal at nangabibigatang lubha, at kayo'y bibigyan ko ng kapahingahan. Pasanin ninyo ang Aking pamatok, at mag-aral kayo sa Akin; sapagka't ako'y maamo at mapagpakumbabang puso; at makakasumpong kayo ng kapahingahan ng inyong mga kaluluwa." Mateo 11:28, 29. **Si Cristo ay maamo at mapagpakumbabang puso; ngunit Siya ay pagpapakita lamang ng Ama; samakatuwid iyan ang katangian ng Diyos. Tila napakaganda para maging totoo, na ang Diyos, ang dakilang Lumikha, ay maamo at mapagpakumbabang puso, ngunit totoo pa rin ito. Ang isang problema ay napakaliit ng ating ideya kung ano ang kaamuan.** Kung ano si Cristo noon, na Siya ay nananatiling, sapagkat Siya ay "pareho kahapon, at ngayon, at magpakailanman." Hebreo 13:8. Kaya ang Diyos ngayon ay maamo at mapagpakumbabang puso, at kaya nga Siya ay maaaring maging kasama ng mga tao. {June 1, 1893 EJW, PTUK 161.8}

Ang katangian ni Kristo noong Siya ay nasa langit, na niluwalhati ang Ama bago pa man itatag ang sanlibutan, ay katulad din noong Siya ay naparito sa lupang ito. Hindi Siya nagkunwari ng isang katangian para lamang sa pagkakataon. Naparito Siya sa lupa upang ipakita sa tao kung ano talaga ang Ama. Sabi ni Pablo, "Mangagkaroon kayo sa inyo ng pag-iisip na ito, na na kay Cristo Jesus din naman; na siya, bagama't nasa anyong Dios, ay hindi niya inakala na isang bagay na pagnanasa ang maging kapantay ng Dios; kundi hinubad niya ang kaniyang sarili, at naganyong alipin, at nakitulad sa mga tao." Filipos 2:5-7. Kailan na kay Cristo ang pag-iisip upang hubaran ang kaniyang sarili? Ito ay noong Siya ay kasama ng Ama. Ang kababaan at kaamuan na ipinakita Niya sa lupa ay ang Kaniyang mga likas na katangian. **Ang pag-iisip na ipinakita Niya sa lupa ay ang pag-iisip na taglay Niya sa langit bago Siya dumating; at iyon ang pag-iisip ng Ama.** {June 1, 1893 EJW, PTUK 161.9}

Tinanggap Niya ang anyong alipin, at naglingkod Siya. "Ang Anak ng tao ay hindi naparito upang paglingkuran, kundi upang maglingkod." Mateo 20:28. "Ako'y nasa gitna ninyo, gaya Niya na naglilingkod." Lucas 20:27. Kung Siya'y naparito sa lupa na nabibihisan ng kaluwalhatian ng langit, hindi Siya maaaring lumapit nang sapat sa makasalanang tao upang maglingkod sa kanila. Lahat ay matatakot sa Kanya. Kaya naman tinanggap Niya ang anyong alipin; **ngunit hindi Niya itinago sa Kanyang sarili ang katangian ng isang alipin, sapagkat taglay na Niya iyon noon pa man.** Bagama't Siya ang Panginoon ng langit at lupa, **Siya ay nabubuhay para sa paglilingkod sa Kanyang mga nilalang.** Kaya noong Siya ay narito, Siya ay "naglilibot na gumagawa ng mabuti; at pinagagaling ang lahat ng mga pinahihirapan ng diyablo; sapagkat ang Diyos ay sumasa Kanya." Gawa 10:38. **Tandaan ang pariralang, "sapagkat ang Diyos ay sumasa Kanya." Iyan ang ibinigay na dahilan kung bakit si Cristo ay naglilibot na gumagawa ng mabuti, at nagpapagaling sa lahat ng inaapi. Ipinapakita nito ang katangian ng Diyos. Ang Diyos ay kasama Niya na gumawa ng mga gawang iyon.** Tingnan ang Juan 14. 10. Nakisama Siya sa mga dukha sa lupa, at kumain kasama ng mga maniningil ng buwis at mga makasalanang, sapagkat "masaya Siyang pinakinggan ng mga karaniwang tao." Sa gayon ay inilalarawan Niya ang mga salita ng Diyos, "Sapagkat ganito ang sabi ng Mataas at Matayog na nananahan sa walang hanggan, na ang pangalan ay banal; Ako'y tumatahan sa mataas at banal na lugar, na kasama rin niya na may nagsisisi at mapagpakumbabang espiritu, upang buhayin ang espiritu ng mapagpakumbaba, at upang buhayin ang puso ng mga nagsisisi." Isaias 17. 15. At muli: "Ganito ang sabi ng Panginoon, Ang langit ay aking luklukan, at ang lupa ay aking tungtungan; saan naroon ang bahay na inyong itinatayo para sa akin? at saan naroon ang aking pahingahan? Sapagka't ang lahat ng mga bagay na ito ay ginawa ng aking kamay, at ang lahat ng mga bagay na ito ay nangyari, sabi ng Panginoon; ngunit ang taong ito ay titingnan ko, maging sa kanya na dukha at may nagsisising espiritu, at nanginginig sa aking salita." Isa.66:1, 2. {June 1, 1893 EJW, PTUK 162.1}

Ano ang matututuhan natin mula sa lahat ng ito? Na kung paanong si Kristo at ang Ama ay iisa, at si Kristo ay pagpapakita lamang ng Ama; at kung paanong si Jesucristo ay siya ring kahapon at ngayon at magpakailanman, at sinasabi ng Diyos, "Ako ang Panginoon, hindi ako nagbabago;" samakatuwid ang Diyos ay magiging kasama ng mga tao ngayon, kung paanong kay Kristo Siya ay kasama ng mga kawawang makasalanang labingwalong daang taon na ang nakalilipas, kung papayagan nila Siya. Tungkol kay Enoc ay sinasabing siya ay "lumakad na kasama ng Diyos." At sila ay mga taong may parehong kalikasan ng mga tao sa panahong ito ng mundo. Ang pangako ni Jesus ay, "Kung ang isang tao ay umiibig sa Akin, ay tutuparin niya ang Aking mga salita; at iibigin Siya ng Aking Ama, at gagawin naming aming tahanan ang kasama

Niya." Juan 14. 23. Sa mga "aba, at maralita, at dukha, at bulag, at hubad," sabi Niya, "Narito, ako'y nakatayo sa pintuan, at tumutuktok; kung ang sinoman ay duminig ng Aking tinig, at magbukas ng pinto, ako'y papasok sa kanya, at hahapong kasalo niya, at siya'y kasalo ko." Apocalipsis 3:17, 20. {June 1, 1893 EJW, PTUK 162.2}

" Isang Maka-Diyos na Buhay" Ang Kasalukuyang Katotohanan 9, 15.

E. J. Waggoner

""Sapagkat ang biyaya ng Diyos na nagdadala ng kaligtasan ay napakita sa lahat ng mga tao, na nagtuturo sa atin, upang, sa pagtangga sa kalikuan at mga kahalayan ng sanglibutan, ay mamuhay tayong may pagpipigil, matuwid, at banal sa kasalukuyang panahon ng sanlibutang ito." Tito 2. 11, 12. **Ang kabanalan ay karakter ng Diyos.** Ipinapahayag ng Kasulatan na ito ay "kapaki-pakinabang sa lahat ng mga bagay, na may pangako sa buhay ngayon, at sa darating." 1 Tim. 4:8. {July 13, 1893 EJW, PTUK 228.12}

Ang katangian ng Diyos ay hindi maaaring ihiwalay sa Kanyang buhay. At ang buhay ng Diyos ay nakikilala lamang kay Cristo. Si Cristo ay mabuti, sapagkat Siya ay "hindi nakakilala ng kasalanan;" (2 Cor. 5:21) Siya'y "hindi nagkasala, ni walang kinasumpungang daya sa Kanyang bibig." 1 Pedro 2. 22. Ngunit sa binata na lumapit sa Kanya at tinawag Siyang "Mabuting Guro," sinabi Niya, "Bakit mo Ako tinatawag na mabuti? Walang mabuti kundi isa, ang Diyos" (Marcos 10:18), sa gayon ay ipinapakita na Siya mismo ang Diyos. Tingnan din ang Juan 1:1, 14. Kay Felipe, na nagsabi sa Kanya, "Panginoon, ipakita mo sa amin ang Ama, at sapat na ito sa amin," sumagot Siya, "Matagal na ba Akong kasama ninyo, at hindi mo pa Ako nakikilala, Felipe? Ang nakakita sa Akin ay nakakita na sa Ama." Juan 14. 8, 9. "Ang Diyos ay na kay Cristo, na pinagkakasundo ang sanlibutan sa Kanyang sarili." 2 Cor. 5:19. Tungkol sa Kanyang gawain sinabi Niya, "Ang Ama na nananahan sa Akin, Siya ang gumagawa ng mga gawa." John 14:10. **Samakatuwid, ang Kanyang buhay ay sa ganap na kahulugan ay isang maka-Diyos na buhay. Ang buhay ni Cristo ang nagliligtas sa atin. Roma 5:10. Hindi ang simpleng katotohanan na Siya ay dating nabuhay sa lupa, kundi ang katotohanan na Siya ngayon ay nabubuhay sa atin. Siya ay isang kasalukuyang Tagapagligtas.** ""Ang bawat espiritung nagpapahayag na si Jesu-Cristo ay naparito sa laman, ay ipinanganak ng Diyos." 1 Juan 4:2. Pansinin na mabuti na hindi nito tinutukoy ang pagpapahayag na si Jesus ay naparito o naparito nga sa laman, kundi Siya ay naparito sa laman. Sa pamamagitan ni Cristo na nananahan sa puso sa pamamagitan ng pananampalataya, ang buhay din ni Jesus ay dapat mahayag sa ating

mortal na laman (2 Cor. 4:11) upang tayo ay mapuspos ng kapuspusan ng Diyos. Efeso 3:17-19. {July 13, 1893 EJW, PTUK 228.13}

Ang buhay ni Cristo sa lupa ay isang buhay ng pagsunod. Sinabi Niya, "Sinunod ko ang mga utos ng Aking Ama." Juan 16:10. Muli, "Pinagbubunyi ko ang Aking Ama," at, "Kilala ko Siya, at tinutupad ko ang Kanyang salita." Juan 8:49, 55. Siya ay napasailalim sa Kanyang mga magulang sa lupa." Lucas 2:51. Naparito Siya upang magligtas ng buhay at hindi upang sumira. Lucas 10:56. Sa gayo'y malayo Siya sa pagkuha ng hindi Kaniya, o kahit sa pag-iimbot, kaya't buong galak Niyang ibinigay ang Kaniya, at hindi Niya itinuring na isang gantimpala na dapat panatilihin. Filipos 2:5-7. Walang daya sa Kanyang bibig, sapagkat Siya ang sagisag ng katotohanan. "Dahil dito ay ipinanganak ako, at dahil dito ay naparito ako sa sanlibutan, upang ako'y magpatotoo sa katotohanan." John 18:37. {July 13, 1893 EJW, PTUK 229.1}

Ipinagdiwang din Niya ang araw ng Sabbath, ang ikapitong araw ng linggo, ang araw ding iyon na inaangkin ng mga Pariseo na kanilang ipinagdiriwang. Bagama't hinatulan nila Siya ng mali dahil sa Kanyang mga gawa ng awa sa araw na iyon, alam nilang hindi Niya nilalabag ang Sabbath, kundi binabalewala lamang ang kanilang mga walang kabuluhan at masasamang tradisyon. Patuloy silang sumusunod sa Kanyang landas, naghahanap ng isang bagay na maiparatang nila sa Kanya sa mga pinuno, ngunit wala silang nasumpungan; at nang sa wakas ay ipagkanulo Siya sa kanilang mga kamay, kinailangan nilang suhulan ang mga bulaang saksi laban sa Kanya. Nakaugalian Niyang dumalo sa serbisyo sa araw ng Sabbath. Lucas 4:16. Tungkol naman sa Linggo, ang unang araw ng linggo, wala pang sinuman ang natagpuang may lakas ng loob na mag-angkin na mas binigyan Niya ito ng pansin kaysa sa ibang araw ng pagtatrabaho. {July 13, 1893 EJW, PTUK 229.2}

Samakatuwid, ang buhay ng Diyos, na siyang itatatag ni Cristo sa atin kung papayagan natin Siya, ay magiging isang buhay ng pagsunod sa mga utos. Magkakaroon dito ng pagkamasunurin sa mga magulang, katapatan, paggalang, pagiging di-makasarili, kahinahunan, kasama ang pangigingilin ng Sabbath hindi lamang sa anyo, kundi sa katotohanan. Dahil walang pangigingilin ng Linggo sa buhay ni Cristo, imposible para sa Kanya na ilagay ang alinman dito sa buhay ng Kanyang mga tagasunod. Kung saan iyon ay naipapakita sa buhay at nagpapakita ito ng kakulangan ng perpektong pagpapasakop sa buhay ni Cristo, bagaman ang kawalan ng pagpapasakop na iyon ay maaaring hindi sinasadya, ngunit maaaring magmula sa hindi pagkilala sa pangigingilin ng Sabbath bilang bahagi ng Kanyang buhay. {July 13, 1893 EJW, PTUK 229.3}

Ngunit may nagsasabi, "Ang pangigingilin ng ikapitong araw ng Sabbath ay bahagi ng buhay ni Cristo bilang isang Hudyo, at hindi tayo iniligtas ni Cristo bilang isang Hudyo."

Pakinggan: Si Jesus mismo ang nagsabi, "Ang kaligtasan ay sa mga Hudyo." Juan iv. 22. Ang kanyang katapatan, pagsunod sa mga magulang, paggalang, kahinahunan, atbp., ay bahagi rin ng Kanyang buhay bilang isang Hudyo. Itatapon ba natin ang mga ito? Kung gagawin natin, itinatanggi lamang natin si Cristo. {July 13, 1893 EJW, PTUK 229.4}

Isipin mo na lang kung ano ang ibig sabihin ng pagsasabing tayo ay naligtas sa pamamagitan ng buhay ni Cristo, ngunit hindi sa pamamagitan ng Kanyang buhay bilang isang Hudyo. **Inaakusahan nito si Kristo Hesus ng pagkakaroon ng dalawang magkaibang buhay, ibig sabihin, ng pagkakaroon ng dalawang karakter; ng pagiging pabago-bago.** Ngunit kapag ang isang tao ay may kakaibang halaga sa isang lugar at ibang bagay sa ibang lugar, siya ay hindi gaanong pinahahalagahan. **Gayon din naman, dapat maliitin si Kristo ng mga nag-iisip na Siya'y namuhay nang iba sa lupa, maliban sa Kanyang kahirapan, kaysa sa Kanyang pamumuhay o pamumuhay sa langit.** {July 13, 1893 EJW, PTUK 229.5}

Hindi; si Jesucristo ay "siya ring kahapon, at ngayon, at magpakailanman." Heb. 13:8. **Ang buhay na Kanyang isinabuhay sa lupa ay ang buhay ng Diyos, at sa Kanya ay "walang pagbabago o anino man ng pag-iiba."** **Santiago 1:17 Ang sabihin na hindi kailangan ang bawat bahagi ng makalupang buhay ni Cristo para sa atin ay katumbas ng pagsasabing may bahagi ng Diyos na walang kabuluhan.** {July 13, 1893 EJW, PTUK 229.6}

Nabuhay si Cristo sa lupa upang bigyan tayo ng isang buhay na halimbawa ng buhay ng Diyos, upang malaman natin kung ano ang dapat nating ipasailalim, upang maisabuhay Niya ito sa atin. Nag-iwan Siya sa atin ng isang halimbawa, upang ating sundan ang Kanyang mga yapak. 1 Peter 2:21. **Si Kristo ay hindi nahahati, kaya dapat natin Siyang tanggapin nang buo.** Kapag tinanggap natin Siya, hindi natin malalaman sa simula ang lahat ng mayroon sa Kanyang buhay. Tunay ngang hindi natin kailanman mauunawaan ang lalim ng Kanyang pagkatao. Ngunit mayroon tayong malaking tiwala sa Kanya kaya't ipinagkakatiwala natin sa Kanya ang lahat ng maaaring ihayag sa atin sa Kanya, gayundin ang ating nakikita sa Kanya. Sino ang gagawa ng ganap na pagsuko sa Kanya, upang mapuspos Niya sila ng kabuuan ng Kanyang buhay, at sa wakas ay dalhin sila upang tamasahin ang buhay na iyon sa imortalidad? {July 13, 1893 EJW, PTUK 229.7}

Naparito si Hesukristo upang sirain ang mga gawa ng diyablo. Naparito Siya upang ibigay sa mga tao ang katotohanan. Naparito Siya upang ihayag sa kanila ang Kanyang Ama. Wala Siyang ginawa sa ganang Kanyang sarili, kundi ipinahayag Niya na ang Ama na nananahan sa Kanya, ang siyang gumagawa ng mga gawa. Bawat gawa

ng awa, bawat himalang ginawa, bawat katotohanang binigkas at bawat mabiyayang paanyaya na ibinigay, ay isa lamang pagpapahayag ng pag-ibig ng Diyos. Sinabi ni Hesus, "Bumaba ako mula sa langit, hindi upang gawin ang aking sariling kalooban, kundi ang kalooban ng nagsugo sa akin"; at "Ang Ama na nananahan sa akin, Siya ang gumagawa ng mga gawa." Juan 11:28; 14:10. Ang buhay ni Cristo ay isang patuloy na pagpapahayag na "Ang Diyos ay pag-ibig." Ang Diyos ang "gumaling sa sanlibutan, kaya't ibinigay niya ang kanyang bugtong na Anak upang ang sinumang sumampalataya sa kanya ay hindi mapahamak, kundi magkaroon ng buhay na walang hanggan." Juan 3:16. **Ang pag-ibig ng Ama at ng Anak para sa ating nagkasalang lahi ay pantay.** {September 7, 1893 EJW, PTUK 359.9}

Kinamumuhian ng Diyos ang kasalanan, ngunit iniibig ang mga makasalanan; hindi dahil sa kasalanan, kundi sa kabila nito. Siya ang "Panginoong Diyos, maawain at mapagbiyaya, banayad sa pagtitiis, at sagana sa kabutihan at katotohanan, na nag-iingat ng kaawaan sa libu-libo, na nagpapatawad ng kasamaan at pagsalangsang at kasalanan, at sa anumang paraan ay hindi aariing walang sala ang nagkasala." Ex. xxxiv. 6, 7. Minsan ay naririnig natin ang tungkol sa "walang katapusang pagtatalo sa pagitan ng Diyos at ng tao"; ngunit walang ganitong pagtatalo, kahit man lang sa panig ng Diyos. Ang Kanyang pagtatalo ay sa kasalanan. **Ang mga tao ay kadalasang kaaway ng Diyos; ngunit ang Diyos ay hindi kaaway ng mga tao.** Ang sakripisyo ni Jesucristo ay para sa lahat ng tao, at ngayon ay nananatili lamang para sa lahat—lahat ng nagnanais—na makipagkasundo sa Diyos. Gaya ng sabi ng apostol, "Ngayon nga'y mga sugo kami para kay Cristo, na para bang namamanhik ang Diyos sa inyo sa pamamagitan namin; kayo'y aming pinamamanhikan sa pangalan ni Cristo, na kayo'y makipagkasundo sa Diyos." 2 Cor. 5:20. **Hindi lamang natin kaaway ang Diyos, kundi hinihiling Niya sa atin na makipagkasundo sa Kanya. Kung ang isang tao ay hindi makikipagkasundo sa Diyos,**— hindi tatanggapin ang mga probisyong ginawa ng Diyos para sa kanyang kaligtasan,—hindi tatanggapin ang Diyos bilang kanyang pinuno, hindi tatanggapin ang mga batas ng Diyos bilang kanyang mga batas, at ang mga daan ng Diyos bilang kanyang mga daan, walang magagawa ang Diyos para sa kanya; at kapag ang kasalanan ay tuluyang nawasak, ang makasalanan na kinasusumpungan nito ay dapat sumama rito. Tinatanggap ng Diyos ang makasalanan sa pamamagitan ni Cristo, ngunit kung ang makasalanan ay hindi makikipagkasundo sa Diyos sa pamamagitan ni Cristo, hindi siya maililigtas ng Diyos. Ngunit hindi ginagawa ng Diyos ang ibig sabihin ng kamatayan ng makasalanan. "Sapagkat wala akong kaluguran sa kamatayan niya na namamatay, sabi ng Panginoong Diyos; kaya't manumbalik kayo, at mabuhay." "Habang ako'y buhay, sabi ng Panginoong Diyos, wala akong kaluguran

sa kamatayan ng masama; kundi ang masama ay humiwalay sa kanyang lakad at mabuhay." Eze. 18:32; 33:11. {September 7, 1893 EJW, PTUK 360.1}

Ikaw, mambabasa, kung sino ka man, ay hindi mo kailangang gumawa ng kahit ano upang mapagkasundo ang Diyos at makipagkasundo sa Kanya sa iyo, upang makamit mo ang kaligtasan. Ikaw ay "tinanggap sa Minamahal." Efeso 1:6 **Ang iyong bahagi ay tanggapin ang ginawa ni Cristo para sa iyo, tanggapin si Cristo at ang Kanyang katuwiran, na tumitingin sa Diyos hindi nang may takot na maaaring mapukaw ng isang mahigpit at malupit na hukom, kundi sa Espiritu ng apostol na sumulat, "Masdan ninyo, kung gaano kalaking pag-ibig ang ipinagkaloob sa atin ng Ama, upang tayo'y matawag na mga anak ng Dios."** 1 Juan 3:1. Kung gayon ang pagkakasundo sa pagitan mo at ng Diyos ay magiging pareho at ganap. {September 7, 1893 EJW, PTUK 360.2}

Septyembre 21, 1893

" Unang Pahina" Ang Kasalukuyang Katotohanan 9, 25.

E. J. Waggoner

Sinabi ni Hesus, "Ang lahat ng mga bagay ay ibinigay sa akin ng aking Ama; at walang nakakakilala sa Anak kundi ang Ama; at walang nakakakilala sa Ama kundi ang Anak, at yaong sinumang naising pagpahayagan ng Anak." Matt. 11:27. {September 21, 1893 EJW, PTUK 385.1}

Muli nating mababasa, "Walang taong nakakita sa Diyos kailanman; ang bugtong na Anak, na nasa sinapupunan ng Ama, siya ang nagpakilala sa kanya." Juan 1. 18. At dahil dito, nang sabihin ni Felipe, "Panginoon, ipakita mo sa amin ang Ama, at sapat na ito para sa amin," sumagot si Jesus, "Matagal na ba akong kasama ninyo, at hindi mo pa ako nakikilala, Felipe? Ang nakakita sa akin ay nakakita sa Ama; at paano mo ngang sinasabi, ipakita mo sa amin ang Ama?" {September 21, 1893 EJW, PTUK 385.2}

Hindi matutuklasan ng tao ang Diyos sa pamamagitan ng pagsasaliksik. Totoo na nangako ang Diyos na ipakikilala ang Kanyang mga daan sa mga tao, upang makilala nila Siya; ngunit ang mga daan ng Diyos ay hindi matutuklasan ng pangangatwiran ng tao. Walang sinuman ang makakatuklas ng anuman tungkol sa Diyos, kung siya ay mag-aaral nang may mapamintas o makasariling espiritu. "Ang lihim ng Panginoon ay nasa kanila na natatakot sa Kanya, at ipakikita Niya sa kanila ang Kanyang tipan." Awit 25:14. Walang taong mauunawaan maliban sa kanyang mga kaibigan; sino ang makakaasa na mauunawaan ang Diyos maliban sa pamamagitan ng pagmamahal sa Kanya? {September 21, 1893 EJW, PTUK 385.3}

Ngunit, higit pa rito, dapat maunawaan na ang Diyos ay nakikilala lamang kay Cristo. Ang buhay ni Cristo ay buhay ng Diyos, ngunit ang buhay ay hindi maaaring pag-aralan nang kritikal, tulad ng pag-aaral ng isang pintor ng isang larawan. **Malalaman lamang natin ang buhay ng Diyos kung ito ay ipinamumuhay sa atin.** " Sapagkat nasa Iyo ang bukal ng buhay; sa Iyong liwanag ay makakakita kami ng liwanag." Awit 66:9. Si Cristo ang Korderong pinatay mula pa sa pagkakatatag ng sanlibutan; kaya naman, tulad ni Pablo, dapat nating ipasiya na huwag nang alamin pa ang anuman kundi si Cristo at Siyang ipinako sa krus, kung nais nating malaman ang katotohanan tungkol sa mga pamamaraan ng Diyos. **Ang krus ni Cristo ay nagpapakita ng malalalim na bagay ng Diyos. Bawat konklusyong mabubuo sa labas ng liwanag ng krus ay magiging paninirang-puri lamang sa katangian ng Diyos.** {September 21, 1893 EJW, PTUK 385.4}

Sa araling ito, ang dalawang bagay na dapat bigyang-diin ay una, ang kahandaan ng Panginoon na patawarin tayo; at pangalawa, kung paano natin magagamit ang kahandaang iyon. Nang sabihin ni Hesus kay Pedro, "Hindi ko sinasabi sa iyo, Hanggang sa makapito: kundi, Hanggang sa makapitongpung pito," hindi Siya nagtatakda ng pamantayan para sa tao na sa anumang paraan ay naiiba sa sinusunod mismo ng Panginoon sa pakikitungo sa atin. Sa katunayan, ang Kanyang tagubilin kay Pedro ay nagmula sa Kanyang sariling espiritu ng habag, sapagkat Siya ay "puspos ng biyaya," **at sa bagay na ito ay inihahayag lamang Niya ang katangian ng Diyos, na "maawain at mapagbiyaya, matiisin, at sagana sa kabutihan at katotohanan, na nag-iingat ng awa sa libu-libo, na nagpapatawad ng kasamaan at pagsalangsang at kasalanan."** {April 14, 1897 EJW, PTUK 228.1}

Hindi at hindi kayang itaas ng mga tao ang kanilang mga sarili sa taas ng trono ng Diyos; ngunit kay Cristo, ang Diyos ay gumagawa upang itaas ang lahat ng tao sa "Kanyang sariling kanan sa mga makalangit na dako." Efeso 1. 19, 30; ii. 4-6. "Sinumang magpakumbaba ay itataas." Hindi ito isang arbitraryong regulasyon, kundi isang kinakailangang kondisyon; sapagkat salungat sa lahat ng pag-iisip at gawain ng tao, ang daan patungo sa taas ay sa pamamagitan ng kalaliman. Ang Diyos mismo, na nasa kataas-taasan, ay nasa kalaliman din. Kung nais nating maabot ang Pinakamataas, dapat tayong magsimula sa pinakamababa. {July 28, 1898 EJW, PTUK 480.6}

"Mangagkaroon kayo sa inyo ng pag-iisip, na ito'y kay Cristo Jesus din naman: Na siya, bagama't nasa anyong Dios, ay hindi niya inaring isang bagay na karapat-dapat

ang maging kapantay ng Dios; Kundi hinubad niya ang kaniyang sarili, at naganyong alipin, na nakitulad sa mga tao; At palibhasa'y nasumpungan sa anyong tao, ay nagpakababa siya, na naging masunurin hanggang sa kamatayan, oo, sa kamatayan sa krus. Kaya naman siya'y lubos na itinaas ng Dios." Filipos 2. 5-9, R.V. "Nakikita natin siya na ginawang mababa nang kaunti kay sa mga anghel, sa makatuwid baga'y si Jesus, dahil sa pagdurusa ng kamatayan, na kinoronahan ng kaluwalhatian at karangalan." Heb. 2:9. {July 28, 1898 EJW, PTUK 480.7}

Si Hesukristo ay narito sa lupa bilang ang perpektong Kinatawan ng Diyos. Siya ang perpektong Kinatawan ng Diyos, hindi dahil inilagay Niya ang Kanyang sarili sa lugar ng Diyos, kundi dahil ang Diyos ay nasa Kanya sa Kanyang kapuspusan. Ang Diyos ang nakikita natin kay Cristo, hindi isang taong kumikilos na parang Diyos. Siya ang nasa mismong lugar na inakala ni Lucifer na sasakupin niya "sa mga makalangit na lugar, na higit sa lahat ng pamunuan, at kapangyarihan, at kapangyarihan, at paghahari, at bawat pangalan na ipinangalan, hindi lamang sa mundong ito, kundi pati na rin sa darating;" ngunit ang Diyos, hindi Siya mismo, ang naglagay sa Kanya doon. Siya nga ay "umakyat sa itaas ng lahat ng mga langit," at bakit?-"Ngayong Siya ay umakyat, ano pa nga ba iyon kundi Siya rin ay bumaba muna sa mga pinakamababang bahagi ng lupa!" Efeso 4:8, 9. {July 28, 1898 EJW, PTUK 480.8}

Si Cristo ang "kapangyarihan ng Diyos," at dahil dito, sa pamamagitan Niya tayo makakalapit sa Ama. Kaya't nakakarating tayo roon sa parehong paraan na Kanyang ginawa. **Walang paraan para makarating Siya sa langit kundi sa pamamagitan ng krus. Hindi ito isang arbitraryong kahilingan sa panig ng Ama, kundi ang tanging paraan upang maging katulad Niya na ang mismong Pagkatao ay ipinahayag sa krus—na siyang nagbibigay ng Kanyang sarili, ng Kanyang buhay, upang ang iba ay mabuhay.** Sinumang nag-iisip na maging katulad ng Diyos sa pamamagitan ng pagmamataas sa kanyang sarili ay tiyak na mabibigo, dahil ang Diyos ay nagpapakumbaba. Siya ay bumababa, upang ang iba ay umakyat. {July 28, 1898 EJW, PTUK 480.9}

Na ang Diyos, na nananahan sa kaitaan, ay matatagpuan lamang sa kalaliman, ay ipinapakita ng katotohanang si Hesus ay namatay at pumunta sa kalaliman, "upang madala Niya tayo sa Diyos." Tayo ay nasa kalaliman na, at samakatuwid ang Diyos ay "hindi malayo sa bawat isa sa atin." Kung kikilalanin at isasaisip natin ang ating mababang kalagayan, hindi tayo mahihirapan sa pag-akyat sa langit; sapagkat pinupuno ng Diyos ang langit at lupa, at ang sinumang nananatili sa Kanya ay may kalayaan ng sansinukob. {July 28, 1898 EJW, PTUK 480.10}

Sa kamatayan tayo ay nagkakaisa kay Hesus. "Hindi ba ninyo nalalaman na tayong lahat na nabautismuhan kay Jesu-Cristo ay nabautismuhan sa Kanyang kamatayan?"

Roma vi. 3. Iyan ang pinakamababang posibleng lugar. Kaya kapag ang sarili ay namatay, dahil hindi na tayo makakababa pa, at sa pamamagitan ng ating kamatayan ay nakukuha natin ang buhay ni Cristo, ang pag-akyat kasama Niya ay hindi maiiwasan. Ngunit umaakyat tayo kasama Niya sa pamamagitan ng pananatiling mapagpakumbaba, sapagkat ang Kataas-taasang Diyos ay nasa kailaliman kasabay ng Kanyang pagiging nasa kaitaasan. {July 28, 1898 EJW, PTUK 480.11}

" Mapalad ang tao na iyong pinipili, at pinalalapit mo sa iyo, upang siya'y makatahan sa iyong mga looban; kami ay masisiyahan sa kabutihan ng iyong bahay, sa makatuwid baga'y ng iyong banal na templo." Awit 65:4. {July 28, 1898 EJW, PTUK 480.12}

Siyempre, ang tanging dapat pag-aralan sa Kasulatan ay ang Ebanghelyo ni Cristo na Tagapagligtas, ang Ebanghelyo ng masaganang buhay (Juan 10:10), na ibinahagi sa atin sa pamamagitan ng ating pananampalataya (Juan 20:30-31). **Ngunit ang katangian ng Diyos ay hindi mapaghihiwalay sa kapangyarihan ng Kanyang buhay, kaya ang Ebanghelyo ay ang Ebanghelyo ng Kanyang katangian, na malayang ibinigay sa tao sa kaloob ng Kanyang Anak na si Hesus, "ang Panginoon nating Katuwiran."** At ang pangangailangan sa gayong Ebanghelyo ay nagmumula sa katotohanan ng pagiging hindi katulad ng tao sa Diyos, kahit na orihinal na ginawa ayon sa Kanyang wangis, sapagkat ang lahat ngayon ay kulang sa Kanyang kaluwalhatian (karakter) dahil sa kasalanan (Roma 3:23); at kaya ang larawan ay kumpleto lamang kapag nakita natin ang nawawala at kaawa-awang kalagayan ng tao sa pamamagitan ng kanyang paghihimagsik laban sa Diyos Ama, ang kanyang ganap na kontrol ng iligtas ang kanyang sarili sa pamamagitan ng kanyang sariling mga gawa, ang kapangyarihan at kahandaan ng Diyos na iligtas kahit ang pinakamamahal, at ang mga resulta ng pagtanggap o pagtangga sa iniaalok na kaligtasan nito. Ang ganitong kumpletong larawan ay inilalahad sa unang kabanatang ito ng Isaias.. {January 19, 1899 EJW, PTUK 35.2}

KABABAAN NG KATAAS-TAASAN

E.J. Waggoner

Kay laking karangalan ang paglingkuran ng Hari ng kaluwalhatian! Ngunit ang karangalang iyan ang natatanggap nating lahat araw-araw; sapagkat ang Diyos ng sansinukob ang nagtakda at nagpapanatili sa buong kalikasan upang maglingkod sa atin. Araw at gabi Siya ay naghihintay upang tugunan ang bawat pangangailangan.

Bawat sandali Siya ay nagbabantay, upang makita na wala tayong kulang. Siya ang nagbibigay sa atin ng buhay, at hininga, at lahat ng bagay, at naglilingkod para sa atin na hindi maaaring upahan ng sinumang lingkod sa lupa, kahit pa mayroon siyang kapangyarihan. **Tandaan na si Hesus ang kapahayagan ng Diyos sa mga tao. Sinumang nakakita sa Kanya ay nakakita sa Ama.** Juan 14. 9. **Samakatuwid, ang ginawa ni Hesus, sa paghuhugas ng mga paa ng Kanyang mga alagad, ay dinisenyo upang ipakita sa atin na ang Kataas-taasang Diyos ay lingkod ng lahat.** Si Hesuskristo ay "Diyos na nahayag sa laman." **Nang sabihin ni Jesus, "Mag-aral kayo sa Akin, sapagkat ako'y maamo at mababang-loob," ipinapahayag Niya ang katangian ng Diyos.** Hindi karaniwang inaasahan ng isang tao ang kaamuan at kapakumbabaan sa mga korte ng mga hari o sa mga hari mismo; ngunit ang Hari ng mga hari ay maamo at mapagpakumbaba sa puso. Bagama't Siya ang "mataas at matayog," na nananahan sa "mataas at banal na lugar," nananahan din Siya kasama niya na may nagsisisi at mapagpakumbabang espiritu. Isaias 17:15. Ang Kanyang kaamuan ang bumubuo sa Kanyang kadakilaan, at tanging ang Kanyang kahinahunan lamang ang nagpapadakila sa atin. Awit 18:37. {April 6, 1899 EJW, PTUK 211.9}

Tinatawag natin Siyang Panginoon at Guro; seryoso ba tayo? Siya ba ang ating Panginoon? Kung gayon, tayo nga, at kinikilala natin ang ating sarili na mga lingkod. "Kung ano Siya, gayundin tayo sa mundong ito." Siya ang Panginoon ng mga lingkod, sapagkat Siya ay Panginoon dahil lamang sa Siya ay lingkod. Hindi Siya ang Panginoon sa atin maliban kung tayo, tulad Niya, ay mga lingkod. **Siya ang Panginoon, hindi upang mangibabaw sa Kanyang mga tagasunod, kundi upang pamunuan sila.** Ang mismong pangalang "mga disipulo" o "mga tagasunod," ay nagpapahiwatig na Siya ang pinuno. At ito ay nagpapakita ng ganap na pagkakaisa ng layunin at karakter sa pagitan nila. Sila ay katulad Niya. Siya ay naiiba sa kanila sa antas lamang, hindi sa uri. **Siya ay Panginoon, hindi dahil Siya ang namamahala habang sila ay naglilingkod, kundi dahil Siya ay naglilingkod nang higit kaysa sa kanila.** Kapag natutunan natin ito, malalaman natin kung ano ang ating tungkulin sa anumang posisyon ng awtoridad kung saan tayo maaaring mailagay sa katawan ni Cristo. {April 6, 1899 EJW, PTUK 211.10}

Ngunit hindi ito basta paggalang lamang. Ito ay ang paggalang na natural na nagmumula sa perpektong pag-ibig. Walang anumang "ibinukod" kay Hesus. Siya ay kung ano Siya sa kung ano Siya. Hindi Niya pinilit ang Kanyang sarili sa anumang linya ng pagkilos. Sa mundo, ang rurok ng "mabuting pag-aanak" ay nakikita sa taong kayang mapanatili ang isang kalmadong panlabas habang nag-uumapaw sa galit at poot sa loob; ngunit si Hesus ay may perpektong pag-aanak na hindi kailanman

malalaman ng mundo. Ito ang pag-aanak na nagmamarka sa pinakamatanda sa "mga lumang pamilya" - ang pamilya ng Diyos. Kumilos Siya nang mahinahon, dahil Siya ay kalmado sa loob. Wala Siyang ginawang pagkakaiba sa Kanyang pakikitungo sa mga disipulo, dahil wala Siyang nararamdaman. **Ang katangian niya ay ang Diyos, na pinasisikat ang kaniyang araw sa masasama at sa mabubuti, at nagpapaulan sa mga matuwid at sa mga hindi matuwid.** Mateo v. 15. **"Siya'y mabait sa mga walang utang na loob at sa masasama."** Lukas 6:35. Mabait ang pakikitungo ni Hesus kay Judas, dahil mabait Siya sa kanya. Sa Kanyang puso ay walang bahid ng kapaitan, walang pag-usbong ng galit, paghihiganti, o kung ano ang kinalulugdan ng mga tao na tawaging "matuwid na pagkagalit." Gayunpaman, si Hesus "ay tinukso sa lahat ng paraan tulad natin." Heb. iv. 15. Taglay Niya ang ating kalikasan, kaya't ang kawalan ng katarungan ay may posibilidad na pukawin Siya tulad natin. Ang perpektong pag-ibig na Kanyang ipinakita sa lahat ay isang patunay ng kapangyarihan ng Banal na kalikasan na lamunin ang tao. Binigyan Siya ng Diyos ng "kapangyarihan sa lahat ng laman," upang ang parehong pag-ibig na walang pag-iimbot ay maipakita sa atin. {April 6, 1899 EJW, PTUK 212.3}

Ang ilang bersiyon ng Bibliya ay naglagay sa gilid, bilang paliwanag sa talata 2, ng salitang "Cirus," na nangangahulugang siya ang matuwid na tinawag ng Diyos. Totoo na kalaunan ay tinawag si Ciro sa pangalan, at sa kanyang kaso ay ipinakita ang kaalaman ng Diyos sa simula pa lamang, "tinatawag ang mga salinlahi mula sa simula," ngunit ang teksto rito ay sapat na upang ipakita na si Cristo ang tinutukoy. **Siya ang may pananagutan sa kasong ito, sapagkat Siya ang nagpapahayag ng Diyos sa tao. Ang katangian ng Diyos ay nasa Kanyang pangangalaga.** Si Ciro ay tinawag sa pangalan bago pa man siya ipanganak, ngunit si Kristo ay "itinalaga na bago pa man itatag ang sanlibutan." 1 Pedro 1:20. {October 12, 1899 EJW, PTUK 644.2}

ANG KAALAMAN O DIYOS ANG PINAKAMATAAS NA KARUNUNGAN

Si Cristo ang dakilang Guro, dahil inihahayag Niya ang Diyos sa mga tao. "Walang taong nakakita sa Diyos kailanman; ang bugtong na Anak, na nasa sinapupunan ng Ama, siya ang nagpakilala sa kanya." Juan 1:18. {April 26, 1900 EJW, PTUK 260.2}

Ang mga bagay na natatago mula sa mga pantas at matatalino ay ipinahahayag sa mga sanggol; at nakakatulong ito upang mas maging malinaw ang kasong nabanggit. Hindi ginagawa ng Diyos ang tinatawag ng mga tao na "mga makapangyarihang gawa" sa harap ng mga sanggol; hindi nila mauunawaan ang mga ito kung ginawa Niya;

ngunit ipinahahayag Niya ang Kanyang sarili sa kanila. At ang katotohanan na ang Diyos ay ipinahahayag sa mga sanggol, sa ganang sarili nito ang pinakamatibay na posibleng patunay ng katarungan ng paghatol sa lahat ng naliligaw, gaano man kalaki ang kanilang kamangmangan sa katotohanan. Sapagkat yamang ang malalalim na bagay ng Diyos ay malinaw na ipinahahayag na kayang maunawaan ng mga sanggol, tiyak na walang dahilan para sa sinumang tao sa mundo. {April 26, 1900 EJW, PTUK 260.3}

" Ang lahat ng mga bagay ay ibinigay sa akin ng aking Ama; at walang nakakakilala sa Anak, kundi ang Ama; at walang nakakakilala sa Ama, kundi ang Anak, at yaong ibiging pagpahayagan ng Anak." {April 26, 1900 EJW, PTUK 260.4}

Narito ang kahanga-hangang turo sa pagtangga sa sarili, na siyang pinakamataas na karunungan. Ang lahat ay ibinigay sa mga kamay ni Cristo, at ginagamit Niya ang kapangyarihan upang ihayag lamang ang Ama sa mga tao, habang Siya mismo ay nananatiling hindi kilala. **Binabanggit natin ang pagkilala kay Cristo, ngunit sa pagkilala sa Kanya ay natututuhan lamang natin ang katangian ng Diyos.** Sa pagkakita sa Kanya, nakikita natin ang Diyos. Juan 14:9. "Binuhay Niya ang Kanyang sarili" upang ang Ama ay magpakita. Sa buong sansinukob ay walang nakakakilala sa Anak, maliban sa Ama. Ganoon noon at ngayon ang sakripisyo ni Cristo. Sa pagtingin sa nahulog na sangkatauhan, ang Kanyang puso ay napuno ng pag-ibig at awa, at sinabi Niya sa Ama, "Ipahahayag ko ang Iyong pangalan sa Aking mga kapatid." Heb. 2:12. Kaya't Siya ay kuntento na hamakin at hindi makilala, hindi maunawaan at tanggihan, nang walang anumang reklamo, batid na nauunawaan Siya ng Ama. Wala bang tagubilin dito para sa atin? Hindi ang Kanyang sariling mga pag-aangkin, kundi ang sa Ama, ang Kanyang ipipilit. **Walang sinuman maliban sa Ama ang makakakilala sa Kanya, ngunit sa pamamagitan Niya ay maaaring makilala ng bawat nilalang ang Ama.** {April 26, 1900 EJW, PTUK 260.5}

Walang nakakita sa Ama. Si Cristo ang liwanag at kaluwalhatian; **at kapag ang kaluwalhatian ay sumisikat mula kay Cristo, ito ang liwanag ng kaluwalhatian ng Diyos.** Dagdag pa rito: **Siya ang tuwirang larawan ng Ama. Tuwirang larawan; ngayon, anong salita ang madalas nating ginagamit na maaaring kasingkahulugan nito, at, bagama't halos hindi natin ito maalala, ay direktang nagmula sa Griyego? - **Ang salitang karakter.** Ano ang ideya ng karakter - **ano ang karakter ng tao?** Hindi ba't kung ano talaga siya? Mas mabuti, ito ang salitang ginamit dito. {February 12, 1897 EJW, GCDB 8.8}**

" Sino ang itinalaga niyang tagapagmana ng lahat ng bagay? - Si Kristo. Pansinin ang susunod na parirala, 'na siyang liwanag ng kaniyang kaluwalhatian, at ang tunay na larawan ng kaniyang pagkatao.' Gayundin, 'na siyang umaalalay sa lahat ng bagay sa pamamagitan ng salita ng kaniyang kapangyarihan.' Siya mismo ang Salita. Siya ang umaalalay sa lahat ng bagay sa pamamagitan ng kaniyang makapangyarihang Salita. Muli, 'nang kaniyang linisin ang ating mga kasalanan sa pamamagitan ng kaniyang sarili.' Paglilinis ng ating mga kasalanan - anong kasingkahulugan ang ipinahihiwatig nito sa inyong isipan?" {February 12, 1897 EJW, GCDB 9.1}

" Banlawan. Linisin. Hugasan." {February 12, 1897 EJW, GCDB 9.2}

Ngayon, basahin natin ang ikatlong talata sa liwanag ng ating natutunan ngayong hapon: **Na, dahil siya ang liwanag ng kaniyang kaluwalhatian, at ang tunay na nakatatak na katangian ng kaniyang diwa,** at inaalalayan ang lahat ng mga bagay sa pamamagitan ng salita ng kaniyang kapangyarihan, sa pamamagitan niya rin ay nilinis ang ating mga kasalanan, at umupo sa kanan ng Kamahalan sa kaitaasan. {February 12, 1897 EJW, GCDB 9.3}

" Ngayon, mas nakakaantig ba ang kaisipang ipinahihiwatig niyan sa iyo kaysa dati? **Siya mismo ang naglinis ng ating mga kasalanan dahil siya ang Anak ng Ama; dahil siya ang kaningningan, dahil siya ang katangian ng kanyang Ama;** dahil itinataguyod niya ang lahat ng bagay. Ngayon, kunin natin ang salitang 'itinataguyod.' Maaari ka bang magbigay ng katumbas?" {February 12, 1897 EJW, GCDB 9.4}

" Tumatagal. Nagdadala. Mga oso." {February 12, 1897 EJW, GCDB 9.5}

"Oo, nagdadala o nagpapanatili, nagdadala. Ang 'Nagdadala' ay eksakto ang unang kahulugan ng salita na ibinigay doon sa teksto sa Griyego. Nagdadala ng lahat ng bagay; ginagawa itong mas matindi sa aking isipan. Ano si Kristo?" {February 12, 1897 EJW, GCDB 9.6}

" **Ang malinaw na imahe ng persona ng Diyos.**" {February 12, 1897 EJW, GCDB 9.7}

" Ano ang ginagawa niya?" {February 12, 1897 EJW, GCDB 9.8}

" Tinitiis niya ang lahat ng bagay sa pamamagitan ng Salita." {February 12, 1897 EJW, GCDB 9.9}

" Tinitiis niya ang lahat ng bagay sa pamamagitan ng Salita, o sa pamamagitan ng kanyang sarili. Dahil ginagawa niya ang lahat ng iyan, ano ang magagawa niya?" {February 12, 1897 EJW, GCDB 9.10}

" Naglinis sa atin mula sa kasalanan." {February 12, 1897 EJW, GCDB 9.11}

" Ang bagay na ito na malapit nang maging kasalanan sa atin; ipagpalagay na hahayaan natin siyang pasanin ito, at hayaan din natin siyang pasanin tayo; ano kaya ang magiging resulta nito?" {February 12, 1897 EJW, GCDB 9.12}

" Katuwiran sa atin." {February 12, 1897 EJW, GCDB 9.13}

" Kita mo? Dahil siya mismo ang nagtitiis ng lahat ng bagay, kaya naman sa pamamagitan niya ay nililinis niya tayong lahat sa kasalanan." {February 12, 1897 EJW, GCDB 9.14}

"Tapos na ang ating oras. Ngayon, hayaan nating ang tema ng ating pag-aaral bukas ng hapon ay ang unang kabanatang ito, talata por talata, gaya ng ating sinimulan. Tanungin ito; ayos lang. Kung kakausapin kita, at hindi mo maintindihan, sasabihin mo, 'Pakiulit mo ang pangungusap na iyan.' Wala nang ibang paraan para malaman mo. Ayos lang na tanungin ang Panginoon sa katulad na paraan; at tandaan, maaari tayong humarap nang harapan sa Panginoon, at tanungin siya, at iyon lamang ang paraan para marinig natin siyang magsalita. Makipag-usap sa kanya sa kanyang Salita; makipag-usap sa kanya; tanungin kung ano ang sinasabi niya, at ulitin niya iyon nang paulit-ulit, hanggang sa maging isang hindi mapagkakamalang mensahe ito sa iyong sarili. Pag-aralan ang bawat ekspresyon na ginagamit niya, at pagkatapos ay masusuri mo ito, at makikita ang bisa nito." {February 12, 1897 EJW, GCDB 9.15}

Kaya nga, tayo ay nasa mundo para sa parehong layunin ni Hesus, samakatuwid nga, upang ipahayag ang pangalan ng Diyos, upang kumatawan sa sariling katangian ng Diyos sa mundo. Pansinin ang pagkakatulad ng Juan 1. 18 at 1 Juan 4. 12, 13. Sinasabi ng una, "Walang taong nakakita sa Diyos kailanman; ang bugtong na Anak, na nasa sinapupunan ng Ama, siya ang nagpakilala sa Kanya." Ang pangalawa ay, "Walang taong nakakita sa Diyos kailanman. Kung tayo'y nagmamahalan, ang Diyos ay nananahan sa atin, at ang Kanyang pag-ibig ay nagiging ganap sa atin. Dito'y nalalaman natin na tayo'y nananahan sa Kanya, at Siya'y nasa atin, sapagkat binigyan Niya tayo ng Kanyang Espiritu." Walang sinuman ang nakakita sa Diyos kailanman, ngunit si Cristo ay naparito sa mundo upang ihayag Siya. Ngunit ngayon, sa loob ng "kaunting panahon" (Juan 17:17) **si Kristo ay hindi nakikita, at samakatuwid ay dapat matutunan ng mundo ang katangian ng Diyos sa pamamagitan ng mga tagasunod ni Kristo.** Habang sila ay nananatili sa pag-ibig, sila rin ay "nasa sinapupunan ng Ama," upang maipahayag din nila Siya. {September 16, 1897 EJW, PTUK 579.5}

A.T. Jones

Mayroong tunay na agham moral, isang tunay na kaalaman sa tunay na karakter. **Ito ang kaalaman sa katangian ng Diyos, na nahayag kay Cristo Jesus na ating**

Panginoon. Ang katangian ng Diyos ay kataas-taasan. Walang mas mataas pa; walang mas hihigit pa. Ito lamang ang tunay na batayan ng kaalaman sa karakter. At ang kaalaman sa Diyos, ang kapahayagan ng Diyos, ang tanging tunay na kaalaman sa paksa ng kataas-taasang karakter na ito. Samakatuwid, ang tanging tunay na aklat-aralin ng agham moral na ito, ang kaalaman sa karakter na ito, ay ang salita ng Diyos, ang Bibliya. {November 1, 1898 ATJ, ARSH 699.2}

Ngayon, ating balikan ang buod ng mga aral na ating natutunan. Natuklasan natin na walang makapagpapatibay sa atin sa panahong ito kundi ang kapangyarihan ng Diyos. Natuklasan natin na walang makapagbibigay-kasiyahan sa atin, walang makakabuti para sa atin, kundi ang katangian ng Diyos. Natuklasan natin sa usapin ng mga paraan at mga gawain sa negosyo kung pag-uusapan ang mundong ito, na hindi na tayo maaaring umasa pa sa alinman sa mga ito, kundi sa mga bagay na ibinibigay lamang ng Diyos. Natuklasan natin na kung tungkol sa buhay mismo, hindi na tayo maaaring umasa pa roon; ang tanging bagay na makapagbibigay-kasiyahan, ang tanging bagay na maaari nating asahan, ang tanging bagay na tutugon sa ating hinihingi—ang hinihingi ng mga taong ngayon ay tatayo para sa Panginoon—ay ang buhay na mas mabuti kaysa rito—ang buhay na walang hanggan, ang buhay ng Diyos. {February 5, 1893 ATJ, GCDB 147.2}

Kung gayon, una, walang makakatulong sa atin kundi ang kapangyarihan ng Diyos. At saan natin matatagpuan ang kapangyarihan ng Diyos? Kay Hesukristo. "Si Cristo ang kapangyarihan ng Diyos at ang karunungan ng Diyos"; iyan Siya. **Saan natin matatagpuan ang katangian ng Diyos? Kay Cristo. Saan natin matatagpuan ang lahat ng bagay, ang mga dakilang bagay ng Diyos? Kay Cristo. Saan natin matatagpuan ang isang buhay na mas mainam kaysa rito? Ang buhay ng Diyos, kay Cristo.** {February 5, 1893 ATJ, GCDB 147.3}

Kung gayon, ano pa nga ba ang ating maipapangaral sa sanlibutan, kundi si Cristo? Ano pa nga ba ang ating maaasahan kundi si Cristo? Kung gayon, ano pa ang mensahe ng ikatlong anghel kundi si Cristo? **Si Cristo ang kapangyarihan ng Diyos; si Cristo ang di-masukat na kayamanan ng Diyos; si Cristo ang katuwiran ng Diyos; si Cristo ang buhay ng Diyos; si Cristo ay Diyos! Iyan ang mensahe na dapat nating ibigay ngayon sa mundo.** Hindi ba? Kung gayon, ano ang kailangan ng mundo? Si Cristo. May kailangan pa ba sila? Wala. Mayroon pa bang iba? Wala. "Sa kanya nananahan ang buong kapuspusan ng pagka-Diyos ayon sa laman, at kayo'y lubos o kompleto sa kanya." {February 5, 1893 ATJ, GCDB 147.4}

Totoo ngang Siya ay banal; Siya ay lubos na banal. Ngunit ang Kanyang kabanalan ay hindi ang uri na nagpapatakot sa Kanya na makasama ang mga taong hindi banal dahil sa takot na masira ang Kanyang kabanalan. Sinumang may ganitong uri ng kabanalan na hindi matatagpuan sa piling—sa pangalan ni Hesukristo—ng mga taong nahulog, naligaw, at nababa, nang hindi ito nasisira, ay mas mabuting alisin ito sa lalong madaling panahon at kunin ang tamang uri, dahil ang ganitong uri ng kabanalan ay hindi sulit na taglayin. Ito ay sira na. {February 24, 1895 ATJ, GCB 311.8}

[Question: -- Kumusta naman ang reputasyon?--Ang Kristiyano ay walang reputasyon. Siya ay may karakter. Ang Kristiyano ay walang tanong tungkol sa reputasyon. **Ang karakter, ang karakter ay lahat ng pinapahalagahan ng isang Kristiyano at iyon ang karakter ng Diyos, na nahayag kay Hesukristo.**] {February 24, 1895 ATJ, GCB 311.9}

Ang karakter din ng Diyos ay....

E.J. Waggoner

... Agape (Pag-ibig)

Sa ikalabintatlo ng 1 Corinto, ibinigay ni apostol Pablo ang ilan sa mga katangian ng pag-ibig, na walang iba kundi ang pagsunod sa mga utos ng Diyos. "Ang pagibig ay mapagpahinuhod, at magandang-loob; ang pagibig ay hindi nananaghili; ang pagibig ay hindi nagmamataas, hindi mapagpalalo, hindi nag-uugaling mahalay, hindi hinahanap ang sarili, hindi madaling magalit, hindi nag-iisip ang masama." **Ang tanging hinihiling sa atin ng Diyos ay ang pagsang-ayon sa kanyang sariling karakter, ngunit tayo ay hinihimok na maging "mabait sa isa't isa, mahabagin." Sa paggawa nito ay nalalapit tayo sa karakter ng Diyos, sapagkat siya ang huwaran ng pagmamahal na inilagay sa harap natin.** Dapat tayong magpatawad sa isa't isa tulad ng pagpapatawad sa atin ng Diyos alang-alang kay Cristo. {December 7, 1888 EJW, SITI 742.5}

"Ang Diyos ay pag-ibig." Hindi ito nangangahulugan na ang Diyos ay may pag-ibig sa kanyang mga nilalang, kundi siya mismo ang pag-ibig. Ngayon, dahil ang Diyos ay pag-ibig, at ang kanyang batas ay isa lamang kopya ng kanyang pagkatao, sumusunod na ang kabutihan ay lambing; at kapag ang mga tao ay nakakaramdam ng pag-iwas sa Diyos dahil sa kanyang walang kapantay na kabutihan, ipinapakita nito na sila ay mga estranghero pa rin sa tunay na kabutihan. Kunin ang lahat ng kaalamang mayroon ka sa pamamagitan ng karanasan ng imahinasyon, ng kabaitan, kahinahunan, lambing, at pag-ibig, at paramihin iyon nang walang hanggan, at

magkakaroon ka ng kabutihan ng Diyos na humahantong sa pagsisisi. {December 7, 1888 EJW, SITI 742.6}

Marahil ang mga salita ng apostol sa 2 Cor. 5:19 ay maaaring magpalinaw sa bagay na ito sa ilan: "Sa madaling salita, na ang Diyos ay kay Cristo, na ipinagkakasundo ang sanlibutan sa kanyang sarili, na hindi ibinibilang sa kanila ang kanilang mga kasalanan." Ang buong mundo ay nagkakaisa sa pagpupuri sa kahinahunan ni Cristo. Siya ay "naglilibot na gumagawa ng mabuti, at nagpapagaling sa lahat ng mga pinahihirapan ng diyablo; sapagkat ang Diyos ay sumasa kanya." Mga Gawa 10:38. **Ang katangian ng Diyos ay isang kaibig-ibig.** Gaano siya nakiramay sa mga nagdurusa at makasalanan! Sa libingan ni Lazaro ay tumangis siya; nang makita niya ang karamihan na nangangalat na parang mga tupa na walang pastol, siya ay naantig ng habag; nang lumapit sa kanya ang kasuklam-suklam na ketongin, hindi siya lumayo, kundi hinipo siya, na agad na nagbigay ng haplos ng pakikiramay at pagmamahal kapwa sa pagpapagaling at pagpapatawad; at kay kahanga-hanga ng magiliw na habag na naipakita sa kanyang pakikitungo sa babaeng nahuli sa pangangalunya. Higit sa lahat, ang kanyang pag-ibig ay nagniningning sa pagtatapos ng kanyang buhay sa lupa, nang para sa mga nang-insulto sa kanya, nangutya sa kanya, dumura sa kanya, humampas sa kanya, pumutol sa kanyang ulo ng mga tinik, at brutal na ipinako sa kanya, nanalangin siya, "Ama, patawarin mo sila; sapagkat hindi nila alam ang kanilang ginagawa!" Sino ang matuwid na nag-iisip sa kanyang buhay at kamatayan ang hindi maaakit sa kanya? **Gayunpaman, "Ang Diyos ay na kay Cristo." Narito si Cristo bilang isang kinatawan lamang ng Ama; at napakaperpekto ng pagkakahawig na masasabi niya, nang hilingin na ipakita ang Ama: "Matagal na ba akong kasama ninyo, at hindi mo pa ako nakikilala, Felipe? Ang nakakita sa akin ay nakakita sa Ama; at paano mo nga sinasabi, ipakita mo sa amin ang Ama?" Juan 14:9.** {December 7, 1888 EJW, SITI 742.7}

... Mapagkumbaba

"BAGO ANG DANGAL AY KABABAAN "

Ito ang mga salita ng taong pinagkalooban ng Diyos ng karunungan, at inuulit ang mga ito, upang ipakita na ang mga ito ay tiyak. Huwag tayong magkamali sa pag-aakalang ang pagpapakumbaba ay magtatamo ng karangalan, at kapag dumating na ang karangalan, maaari na natin itong itapon. Ang pagpapakumbaba ay hindi pag-aalinlangan. Wala itong kinalaman sa diwa ng paghanga sa isang nakatataas, upang makakuha ng pabor. **Ang pagpapakumbaba ay katangian ng Diyos, sapagkat Siya ay**

maamo at mababang-loob; at sa Kanyang pagpapakumbaba ay nakakatagpo tayo ng kapahingahan. Kaya nakikita natin na ang aral tungkol sa pagpapakumbaba ay natural na sumasabay sa Sabbath. Ang salitang isinalin na "bago" ay hindi nagpapahiwatig ng pag-una, kundi sa presensya ng. Ibig sabihin, ang pagpapakumbaba ay laging nakatayo sa presensya ng tunay na karangalan; ang pagpapakumbaba ay may kasamang karangalan. Hindi natin dapat isipin na ang tagubilin na kunin ang pinakamababang lugar ay sinusunod kung ito ay ating tinatanggap bilang isang anyo lamang, iniisip sa lahat ng oras sa ating mga puso na tayo ay talagang may karapatan sa pinakamataas na lugar, at naghihintay lamang hanggang sa may maglagay sa atin doon, upang matamasa natin ang palakpakan o ang inggit ng iba. Alam nating lahat sa kalikasan ang tungkol sa maling pagpapakumbaba na ito. Ang tunay na pagpapakumbaba ay hindi kumukuha ng mababang lugar, na may panloob na pakiramdam na ang mas mataas na lugar ay nararapat, at nasasaktan kung ang karangalan ng mas mataas na lugar ay hindi ibinibigay. Itinuturo sa atin ng Espiritu ni Cristo na kunin ang pinakamababang lugar nang may kasiyahan at kagalakan, dahil ang lahat ng nararapat ay sa atin, at kapag tayo ay inaanyayahan sa mas mataas na lugar ay sakupin ito nang may parehong kaamuan na ginawa natin sa mas mababa. "Nauuna ang karangalan." Ibig sabihin, kung saan wala ang pagpapakumbaba, walang tunay na karangalan. Ang aral na ito ay praktikal na matututunan lamang mula kay Kristo, na siyang nasa pinakamababang lugar, at gumawa ng pinakamababang paglilingkod, nang may buong dignidad ng isang Hari, at siyang pumupuno sa pinakamataas na lugar nang may buong pagpapakumbaba ng isang lingkod. {September 27, 1900 EJW, PTUK 612.2}

... Kabanalan

"Banal na Dako" Ang Kasalukuyang Katotohanan 14, 31.

E. J. Waggoner

Ang Diyos ay banal—ang Banal. Ang mga serapin na palaging nasa Kanyang presensya ay sumisigaw, "Banal, banal, banal, ang Panginoon ng mga hukbo." Isa. 6:3. {August 4, 1898 EJW, PTUK 481.1}

Ang Kanyang pangalan ay Banal. Isa. 57:15. **Hindi lamang Siya banal, kundi Siya rin ang Tagapagbanal, ang Siyang nagbibigay ng kabanalan.** Siya ang pamantayan ng kabanalan, dahil nauunawaan Niya sa Kanyang sarili ang lahat ng kabanalan na mayroon. "Walang mabuti kundi isa, samakatuwid, ang Diyos." Mateo 19:17.

Anumang kabanalan, samakatuwid, na taglay ng sinumang tao o bagay, ay dapat na kabanalan ng Diyos. {August 4, 1898 EJW, PTUK 481.2}

Dahil ang kabanalan ay katangian ng Diyos, at hindi ito maaaring ihiwalay sa Kanyang Sarili, maliwanag na ang Diyos ay nagpapabanal sa pamamagitan ng Kanyang sariling presensya. Walang sinuman ang maaaring magkaroon ng Kanyang kabanalan nang hindi taglay ang Kanyang Sarili. Alinsunod dito, mababasa natin na sa tuwing espesyal na ipinakikita ng Diyos ang Kanyang Sarili sa sinuman, ipinapahayag na ang lugar ay banal. {August 4, 1898 EJW, PTUK 481.3}

... Ang Iyong Pangalan

Sa Kasulatan, ang mga pangalan ay hindi basta-basta ibinibigay. **Bawat pangalan ay may kahulugan. Ang tunay na pangalan ay nagpapahiwatig ng katangian ng taong nagmamay-ari nito.** Halimbawa, ang pangalang "Jacob" ay nangangahulugang "mananakop," at iyon ang katangian ng anak ni Isaac. Siya ay isang mapanlinlang, na nakikinabang sa kanyang sarili sa kapinsalaan ng iba. Iyon ay bago pa siya nagbalik-loob. Nang salubungin siya ng Panginoon, at, tulad ni Saul, siya ay "ginawang ibang tao," binigyan siya ng pangalang "Israel," upang ipahiwatig ang katangian ng bagong tao. Siya ay isang mananakop sa kanyang mga pagdurusa. {July 26, 1894 EJW, PTUK 466.1}

Kaya ang pangalan ng Diyos ay ang pagpapahayag ng Kanyang karakter. Maaaring pamilyar ang isa sa anyo at tunog ng mga salitang ginamit sa Kanyang mga titulo, nang hindi nalalaman ang pangalan ng Panginoon. Ang Kanyang pangalan ay kung ano Siya, at tanging ang mga personal na nakakakilala sa Kanya ang nakakaalam kung ano ang Kanyang pangalan. {July 26, 1894 EJW, PTUK 466.2}

ANO ANG PANGALAN NG PANGINOON?

Sa Bibliya, makikita natin na ang mga pangalan ay may kahalagahan. Sa atin, ang mga pangalan ay para lamang sa kaginhawahan, ngunit hindi ganoon sa Diyos. **Sa tuwing binibigyan Niya ng pangalan ang isang tao, inilalarawan ng pangalang iyon ang karakter ng tao.** Ang pangalang "Hesus" ay ibinigay sa Tagapagligtas, dahil ang salita ay nangangahulugang Tagapagligtas, at iyon mismo si Hesus. Siya ay Tagapagligtas sa Kanyang mismong pagkatao. Siya ay isang ganap na Tagapagligtas, at walang iba kundi Tagapagligtas. Nagliligtas Siya sa pamamagitan ng Kanyang buhay,

ng Kanyang mismong pag-iral. Roma 5:10. Samakatuwid, ang Kanyang pangalan ay nangangahulugang kung ano Siya, kaya tayo ay naligtas sa pamamagitan ng Kanyang pangalan. Gawa 4:12. {September 16, 1897 EJW, PTUK 578.4}

Nakuha ni Jacob ang pangalan niya dahil ang salitang ito ay nangangahulugang "manloloko," ibig sabihin, isang taong humahawak sa iba sa sakong, o sa talampakan ng paa, at tinisod siya, at isinilang naman si Jacob sa sakong ng kanyang kapatid. Angkop na angkop sa kanya ang pangalang iyon, dahil alam na alam niya kung paano pagsamantalahan ang kanyang kapwa, at ginawa nga niya iyon; ngunit nang makamit niya ang ganap na tagumpay laban sa kanyang masamang disposisyon, binigyan siya ng Diyos ng pangalang "Israel," na nangangahulugang isang mandirigma, isang prinsiphe. {September 16, 1897 EJW, PTUK 578.5}

Kaya ang pangalan ng Diyos ay nagpapahiwatig kung ano Siya—ang Kanyang karakter. "Ang Pangalan ng Panginoon ay matibay na moog" (Kawikaan 18:10), sapagkat ang Panginoon mismo ay "kuta" at "matayog na moog." (Awit 18:2) Sa Diyos, ang mga salita ay may gawa — sapagkat sa wikang Hebreo, iisa lamang ang salitang ginagamit para sa dalawang salitang Ingles na "Word o salita" at "thing o bagay." **Ibig sabihin, ang pangalan ng Diyos ay hindi isang walang laman o walang kabuluhang tunog, kundi ito mismo ang Kanyang pagkatao. Kaya nang sabihin ni Cristo, "Ihahayag ko ang Iyong pangalan sa aking mga kapatid," ito ay katumbas ng pagsasabing, "Ipakikilala ko sa kanila ang Iyong pagkatao at likas. Ang dahilan kung bakit maraming tao ang hindi nagtitiwala sa Panginoon ay dahil hindi nila Siya kilala.** May ilan na hindi kailanman tatanggap na makilala Siya, ngunit ang mga nakikilala Siya ay tunay na magtitiwala sa Kanya, sapagkat sinasabi ng Salita. Ang Panginoon ay magiging matayog na moog ng mga inaapi, isang kanlungan sa panahon ng kabagabagan; at silang nakakakilala sa Iyong pangalan ay maglalagak ng kanilang tiwala sa Iyo, sapagkat hindi Mo pinabayaan ang mga nagsisihanap sa Iyo, O Panginoon" Awit 9:9, 10, R.V. {September 16, 1897 EJW, PTUK 578.6}

A.T. Jones

... ang Kanyang sariling Espiritu

"Editorial" The Advent Review and Sabbath Herald 75, 10 , p. 156.

Alonzo T. Jones

" Kung sino man ay walang Espiritu ni Cristo, siya'y hindi sa kaniya." {March 8, 1898 ATJ, ARSH 156.1}

Mayroon ka bang Espiritu ni Cristo?—Sumasagot ka ba na "hindi mo alam"? {March 8, 1898 ATJ, ARSH 156.2}

Ngunit kung hindi mo alam, hindi mo ba tiyak na alam? Kung hindi mo alam na taglay mo ang Espiritu ni Cristo, tiyak na malalaman mo na wala ka. {March 8, 1898 ATJ, ARSH 156.3}

Sa palagay mo ba ay ang isang bagay na napakahalaga gaya niyan, na siyang bumabaling sa iyong walang hanggang kapalaran, ay iniwan nang napakalabo at walang katiyakan na kailangan mong maging nasa anumang kawalan ng katiyakan tungkol dito? {March 8, 1898 ATJ, ARSH 156.4}

Hindi kailanman gagana ang ganoong palagay. Hindi iyan totoo. **Maaari mong malaman na taglay mo ang Espiritu ni Cristo, gaya ng pagkaalam mo na ikaw ay buhay.** " Nalalaman natin na tayo'y nangalipat na mula sa kamatayan patungo sa buhay, dahil iniibig natin ang mga kapatid." {March 8, 1898 ATJ, ARSH 156.5}

Ano ang Espiritu ni Cristo?—Ito ang Espiritu ng Diyos. Ito ang Espiritu ng pag-ibig ng Diyos. Ang pagkakaroon ng Espiritu ni Cristo ay ang pagkakaroon ng disposisyon, kalikasan, at katangian ng Diyos na ipinagkaloob sa iyo. At narito ito: "Maawain at mapagbiyaya, matiisin sa pagtitiis, at sagana sa kabutihan at katotohanan, na gumagamit ng kaawaan sa libu-libo, na nagpapatawad ng kasamaan, ng pagsalangsang, at ng kasalanan." {March 8, 1898 ATJ, ARSH 156.6}

" Ang "maawain" ay ang pagiging puno ng disposisyon na tratuhin ang mga nagkasala nang mas mabuti kaysa sa nararapat sa kanila. Nakikita mo ba ang disposisyong ito sa iyong karanasan? "Maging maawain nga kayo, gaya ng inyong Ama na maawain." {March 8, 1898 ATJ, ARSH 156.7}

" Ang "mapagbiyaya" ay ang pagbibigay ng pabor sa lahat ng tao. Ginagawa mo ba iyon? o mayroon ka bang mga gusto at ayaw sa mga tao? Mayroon ka bang mga paborito? {March 8, 1898 ATJ, ARSH 156.8}

" "Mapagtiis." Nakikita mo ba sa iyong karanasan ang hilig na magtiis ng marami at pangmatagalang pinsala? o handa ka bang magdamdam sa lahat ng bagay na dumadampi sa iyo? Handa ka bang isipin na ikaw ay pinupuntirya, na ikaw ay minamaliit, na ikaw ay nasaktan, at na "hindi mo ito matiis"? {March 8, 1898 ATJ, ARSH 156.9}

" "Pinapatawad ang kasamaan at ang pagsalangsang at ang kasalanan." Nakikita mo ba sa iyong karanasan ang ganitong disposisyon sa iba? Pinapatawad mo ba ang mga nagkakasala sa iyo? o ikaw ba ay "handa lamang magpatawad kung aayusin muna nila ang lahat, at mangangakong hindi na ito uulitin"? {March 8, 1898 ATJ, ARSH 156.10}

Ang lahat ng ito ay ang disposisyon ng Panginoon sa iyo: siya ay walang iba kundi maawain sa iyo; siya ay walang iba kundi mapagbiyaya sa iyo; siya ay walang iba kundi matiisin at sagana sa kabutihan at katotohanan sa iyo; siya ay walang iba kundi mapagpatawad, ngayon, ngayon lang, sa iyo. Ito ang kanyang disposisyon sa iyo, at sa lahat ng tao. Ano ang iyong disposisyon sa iba? Mayroon ka ba ng kanyang Espiritu o wala? {March 8, 1898 ATJ, ARSH 156.11}

Upang maibahagi sa iyo ang disposisyong ito, ang "banal na kalikasan" na ito, ang siyang layunin ng kaloob ng Banal na Espiritu? Taglay mo ba ang Espiritu ni Cristo? {March 8, 1898 ATJ, ARSH 156.12}

Mark, hindi namin tinanong kung natatagpuan mo ba ang espiritung ito sa iyong sarili; kundi, Natatagpuan mo ba ito sa iyong karanasan? **Natatagpuan mo ba ito sa Diyos, at mula sa kanya ay ibinahagi sa iyong karanasan sa pamamagitan ng pananampalataya kay Jesucristo sa pamamagitan ng kanyang Espiritu?** Mayroon ka bang Espiritu ni Cristo? Kanya ka ba? "Tanggapin ninyo ang Espiritu Santo." {March 8, 1898 ATJ, ARSH 156.13}

" Ang puso ng bawat miyembro ng simbahan ay dapat na maging kasing-kumbaba ng puso ng isang munting bata. Ang lahat ng mapang-aping pananalita ay dapat madaig, kung hindi ay hindi tayo kailanman makakasama sa pamilyang nasa itaas." {March 8, 1898 ATJ, ARSH 156.14}

Ano, kung gayon, ang pitong katangiang ito ng Espiritu ng Diyos? **Kung malalaman natin kung paano nahayag ang Espiritu kay Cristo, malalaman natin kung ano ang mga katangiang ito; sapagkat siya ay napuspos ng buong kapuspusan ng Diyos.** {May 17, 1898 ATJ, ARSH 316.12}

Malalaman ba natin ito tungkol kay Cristo?—Basahin ito: "At ang Espiritu ng Panginoon ay mananahan sa kanya, ang espiritu ng karunungan at pang-unawa, ang espiritu ng payo at kapangyarihan, ang espiritu ng kaalaman at ng takot sa Panginoon." Isa. 11:2. {May 17, 1898 ATJ, ARSH 316.13}

Pito lang sila: bilangin mo sila:— {May 17, 1898 ATJ, ARSH 316.14}

1. Ang Espiritu ng Panginoon; ibig sabihin, ang espiritu ng awa, at biyaya, at pagpapahinuhod, at kasaganaan ng kabutihan at katotohanan, at nagpapatawad ng kasamaan at pagsalangsang at kasalanan; sapagkat iyon ang Panginoon. Ex. 34:5-7. {May 17, 1898 ATJ, ARSH 316.15}

2. " Ang espiritu ng karunungan. {May 17, 1898 ATJ, ARSH 316.16}

3. Ang diwa ng "pag-unawa." {May 17, 1898 ATJ, ARSH 316.17}

4. " Ang diwa ng pagpapayo." {May 17, 1898 ATJ, ARSH 316.18}

5. Ang diwa ng "kakayahan." {May 17, 1898 ATJ, ARSH 316.19}

6. " Ang diwa ng kaalaman." {May 17, 1898 ATJ, ARSH 316.20}

7. Ang diwa ng "pagkatakot sa Panginoon." {May 17, 1898 ATJ, ARSH 316.21}

Ang kaloob ng Espiritu Santo, samakatuwid, ay ang pagkakaloob ng disposisyon, ng karakter, ng Panginoon; ito ay ang pagkakaloob ng karunungan, ng pang-unawa, o payo, ng kapangyarihan, ng kaalaman, at ng takot sa Panginoon, sa lahat ng tumatanggap ng kaloob ng Espiritu Santo. At tulad ni Hesus, gagawin nito ang tumatanggap na "mabilis na makaunawa nang may takot sa Panginoon." {May 17, 1898 ATJ, ARSH 316.22}

Sa pagpapakita ng kapuspusan ng Espiritu sa simbahan, hinahati niya sa bawat tao ayon sa kanyang kalooban; sapagkat "sa isa ay ibinibigay ng Espiritu ang salita ng karunungan; sa iba naman ay ang salita ng kaalaman sa pamamagitan ng iisang Espiritu.," atb. 1 Cor. 12:8. {May 17, 1898 ATJ, ARSH 316.23}

" Humingi kayo, at kayo'y ibibigay." "Tanggapin ninyo ang Espiritu Santo." {May 17, 1898 ATJ, ARSH 316.24}

Hayaan mong magbahagi siya sa iyo ayon sa gusto niya. Huwag mong hilingin sa kanya na gawin ito ayon sa gusto mo. {May 17, 1898 ATJ, ARSH 316.25}

... Kabutihan

" SA kaniya na hindi gumagawa, kundi sumasampalataya sa kaniya na nagpapawalang-sala sa masama, ang kaniyang pananampalataya ay ibinibilang na katuwiran." Rom. 4:5. {February 7, 1899 ATJ, ARSH 88.1}

Ito lamang ang paraan upang ang sinuman sa mundong ito ay maging matuwid: aminin muna na siya ay hindi maka-Diyos; pagkatapos ay maniwala na ang Diyos ay nagpapawalang-sala, ibinibilang na matuwid ang hindi maka-Diyos, at siya ay matuwid sa pamamagitan ng mismong katuwiran ng Diyos. {February 7, 1899 ATJ, ARSH 88.2}

Lahat ng tao sa mundo ay hindi maka-Diyos. Ang ibig sabihin ng "hindi maka-Diyos" ay "hindi katulad ng Diyos." At nasusulat, "Lahat ay nagkasala at **hindi nakaabot sa kaluwalhatian [ang kabutihan, ang karakter] ng Diyos.**" {February 7, 1899 ATJ, ARSH 88.3}

Samakatuwid, sinumang aamin na siya ay nagkulang sa pagiging katulad ng Diyos sa anumang bagay, sa pamamagitan ng pag-amin na siya ay hindi maka-Diyos. {February 7, 1899 ATJ, ARSH 88.4}

Ngunit ang katotohanan ay lahat ng tao, sa lahat ng bagay, ay hindi naging katulad ng Diyos. Sapagkat "sila'y lumihis sa landas, sila'y magkakasamang naging walang pakinabang; walang gumagawa ng mabuti, wala, kahit isa." Rom. 3:9-18. {February 7, 1899 ATJ, ARSH 88.5}

Kung gayon, dahil walang sinuman sa lupa ang hindi masasama, at dahil binibigyang-katwiran ng Diyos ang masasama, sa bahagi nito ng Diyos ay ginagawang ganap, malaya at tiyak ang pagbibigay-katwiran—katuwiran, kaligtasan—sa bawat kaluluwa sa lupa. {February 7, 1899 ATJ, ARSH 88.6}

Inilalarawan lamang nito ang isang dakilang katotohanan na ating pinag-aaralan ngayon—kung ano ang pagluwalhati sa Diyos. Ito ay ang lubos na pagkawalang-saysay sa sarili nang sa gayon ay walang ibang bagay kundi ang Diyos ang mahahayag at walang impluwensyang manggagaling sa indibidwal kundi ang impluwensya ng Diyos—nang sa gayon ay walang anumang bagay, bawat salita—lahat ng nahahayag—ay tanging sa Diyos lamang at magsasabi lamang tungkol sa Ama. {February 27, 1895 ATJ, GCB 377.5}

"Niluwalhati kita sa lupa." **Noong Siya ay nasa lupa, Siya ay nasa ating tao at makasalanang laman, at nang Kanyang hubarin ang Kanyang sarili at pigilan ang Kanyang sarili, ang Ama ay nanahan sa Kanya at ipinakita ang Kanyang sarili doon, kung kaya't ang lahat ng mga gawa ng laman ay napatay, at ang nakasisilaw na kaluwalhatian ng Diyos, ang katangian ng Diyos, ang kabutihan ng Diyos, ay nahayag sa halip na anuman sa tao.** {February 27, 1895 ATJ, GCB 377.6}

Ito ay katulad ng napag-usapan natin sa nakaraang aralin, na ang Diyos na nahayag sa laman, ang Diyos na nahayag sa makasalanang laman, ay ang hiwaga ng Diyos-- hindi ang Diyos na nahayag sa walang kasalanang laman, kundi sa makasalanang laman. Ibig sabihin, ang Diyos ay mananahan sa ating makasalanang laman ngayon na kahit na ang laman na iyon ay makasalanan, ang pagiging makasalanan nito ay hindi mararamdaman o mapagtatanto, ni magbibigay ng anumang impluwensya sa iba, na ang Diyos ay mananahan pa rin sa makasalanang laman na sa kabila ng lahat ng pagiging makasalanan ng makasalanang laman, ang kanyang impluwensya, ang kanyang kaluwalhatian, ang kanyang katuwiran, ang kanyang karakter, ay mahahayag saanman magpunta ang taong iyon. {February 27, 1895 ATJ, GCB 377.7}

... Ang Iyong Pangalan

Ang pagpapabinyag sa isang tao sa kanyang pangalan ay nangangahulugan ng higit pa sa simpleng pagbigkas ng parirala sa kanya at pagkatapos ay ilibing sa tubig. **Ang pagpapabinyag sa pangalan ng Panginoon ay tunay na nangangahulugan na kung paanong ang tao ay inilibing, nabibigatan, at nawala sa paningin, sa tubig, gayundin siya ay inilibing, nabibigatan, at nawala sa paningin, sa pangalan, sa karakter, sa kalikasan, ng Panginoon. Nangangahulugan ito na ang luma at orihinal na kalikasan at karakter ng taong iyon ay hindi na makikita sa mundo; kundi sa halip nito ay ang kalikasan at karakter ng Panginoon. Nangangahulugan ito na hindi na siya dapat mahayag sa mundo; kundi ang Diyos, sa halip na ang kanyang sarili, ang dapat mahayag sa kanya sa mundo.** {October 1, 1895 ATJ, ARSH 633.3}

Ito ang kahulugan ng bautismo "sa kaniyang pangalan", kapwa sa mga salitang Griyego at sa doktrina ng Kasulatan. Ngunit paano mababautismuhan ang mga tao sa kaniyang pangalan, kung hindi nila alam ang kaniyang pangalan! At paano nila makikilala ang kaniyang pangalan, kung hindi sila tinuruan sa kaniyang pangalan, at ipakilala ang kaniyang pangalan sa mga tao? O, hayaan na ang pangangaral ay maging "sa kaniyang pangalan" nga, upang ang mga tao ay tunay na mabautismuhan "sa kaniyang pangalan," upang ang pangako ay matupad na ngayon, "Makikilala ng aking mga tao ang aking pangalan"! A. T. J. {October 1, 1895 ATJ, ARSH 633.4}

Ang batas ay repleksyon ng katangian ng Diyos

E.J. Waggoner

Ngunit huwag kalimutan ninuman na kung paanong ang Ebanghelyo ay nasa ganap na kaluwalhatian sa Sinai, gayundin ang batas na ibinigay sa Sinai, ay laging naroroon sa Ebanghelyo. Kung ang batas sa mga walang buhay na tapyas ng bato ay isa lamang anino, ito ay isa pa ring eksaktong anino, **ng buhay na batas sa buhay na bato, si Cristo Jesus**. Nais ng Diyos na malaman ng lahat ng tao, saanman marinig ang Kanyang tinig, na ang katuwiran na ibinibigay ng pagsunod ni Cristo sa mananampalataya ay ang katuwiran na inilarawan sa batas na sinalita mula sa Sinai. Walang kahit isang letra ang maaaring baguhin. **Ito ay isang eksaktong larawan ng katangian ng Diyos kay Cristo**. Ang isang larawan ay isa lamang anino, ito ay totoo; ngunit kung ang liwanag ay malinaw, ito ay isang eksaktong representasyon ng isang diwa. Sa kasong ito, ang liwanag ay "ang liwanag ng maluwalhating Ebanghelyo ni Cristo, na siyang larawan ng Diyos," ¹ upang malaman natin na ang sampung utos ay ang literal at eksaktong anyo ng katuwiran ng Diyos. Inilalarawan nito sa atin kung ano ang ililimbag ng Banal na Espiritu sa mga buhay na letra ng liwanag sa mga laman na tapyas ng ating mga puso kung ang mga ito ay pinadarama lamang ng buhay na pananampalataya. {1900 EJW, EVCO 343.1}

Ang Kautusan na magbigay at hindi makapagbibigay-katuwiran

"Sa pamamagitan ng mga gawa ng kautusan ay walang laman na aariing-ganap." Sasabihin ba natin, Kung gayon ay aalisin natin ang kautusan? Iyan ang iniisip ng bawat nakumpirmang kriminal. Ang mga patuloy na lumalabag sa batas ay malugod na aalisin

ang batas na nagpapahayag sa kanila na nagkasala at hindi sasabihin na ang mali ay tama. **Ngunit ang batas ng Diyos ay hindi maaaring mapawalang-bisa, sapagkat ito ang pahayag ng kalooban ng Diyos.** Roma 2:18. **Sa katunayan, ito ang buhay at katangian ng Diyos.** "Ang kautusan ay banal, at ang utos ay banal, at matuwid, at mabuti." Roma 7:12. Binabasa natin ang nakasulat na kautusan, at nasusumpungan natin dito na malinaw ang ating tungkulin. Ngunit hindi natin ito ginawa; kaya naman tayo ay nagkasala. "Lahat ay nagkasala, at hindi nakaabot sa kaluwalhatian ng Diyos." "Walang gumagawa ng mabuti, wala, kahit isa." Roma 3:23,12. Bukod dito, walang isa man na may lakas na gawin ang kautusan, napakarami ng mga kinakailangan nito. Kung gayon ay napakalinaw na walang sinuman ang maaaring maging matuwid sa pamamagitan ng mga gawa ng kautusan, at pantay na maliwanag na ang pagkakamali ay wala sa kautusan, kundi sa indibidwal. **Hayaang makuha ng tao si Kristo sa puso sa pamamagitan ng pananampalataya, at kung gayon ang katuwiran ng kautusan ay naroroon din,** sapagkat sinabi ni Kristo, "Nalulugod akong gawin ang Iyong kalooban, Oh Diyos ko; oo, ang Iyong kautusan ay nasa loob ng Aking puso." Awit 40:8. Siya na magtatapon ng kautusan dahil hindi nito tatawaging mabuti ang masama, ay tatanggihan ang Diyos dahil "hindi Niya kailanman aariing walang sala ang nagkasala." Exo. 34:7. Ngunit aalisin ng Diyos ang pagkakasala, gagawing matuwid ang mga makasalanan, ibig sabihin, naaayon sa kautusan, at pagkatapos ang kautusan na dating humatol sa kanila ay magpapatotoo sa kanilang katuwiran. {1900 EJW, GTI 78.1}

Ang pagsunod sa mga utos ng Diyos, samakatuwid, ay ang pagiging matiyaga, masayahin, mapagmahal, mabait, mahinahon, tapat, magalang, at maamo. Sa katunayan, ito ay ang pagkakaroon ng bawat mabuting katangian, dahil ito ay ang pagkakaroon ng katangian ng Diyos. Madalas na iniisip na ang pag-ibig ang pumalit sa batas. Kung minsan ay nagkakaroon ng ideya ang mga tao na bago ang unang pagdating ni Cristo, ang batas ang siyang tuntunin ng buhay, ngunit mula noon ay napalitan na ito ng pag-ibig. Iyan ay isang malaking pagkakamali. Ang batas ay pag-ibig, at ganoon na mula pa sa simula. {July 20, 1893 EJW, PTUK 242.5}

Ang Anyo ng Kaalaman at Katotohanan.-

Bagama't ang sampung utos ay naglalaman ng isang pahayag ng kalooban ng Diyos, na siyang kasakdalan ng karunungan at katotohanan, ang mga ito ay isang pahayag lamang, at hindi ang bagay mismo, katulad ng isang larawan ng isang bahay na hindi

isang bahay, bagama't maaaring ito ay isang perpektong larawan. Ang mga salitang nakasulat lamang sa isang aklat o inukit sa bato ay walang buhay; ngunit alam natin na ang batas ng Diyos ay buhay na walang hanggan. **Kay Cristo lamang matatagpuan ang buhay na batas, dahil Siya lamang ang tanging pagpapakita ng Pagka-Diyos.** Sinumang may buhay ni Cristo na nananahan sa kanya, ay may perpektong batas ng Diyos na nahahayag sa kanyang buhay. Ngunit siya na mayroon lamang titik ng batas, at hindi si Cristo, ay mayroon lamang anyo ng kaalaman at katotohanan. **Kaya, ang batas ay madalas na wastong sinasabing isang larawan ng katangian ng Diyos.** Ngunit ang isang larawan o iba pang larawan ay anino lamang ng katotohanan; hindi ito ang mismong diwa. Siya na may Kristo ay may parehong anyo at diwa, dahil ang isang tao ay hindi maaaring magkaroon ng isang bagay nang hindi nagtataglay din ng anyo nito. Ngunit siya na mayroon lamang pahayag ng katotohanan, kung wala si Kristo na siyang tanging katotohanan ay may anyo ng kabanalan nang walang kapangyarihan nito. {August 2, 1894 EJW, PTUK 483.8}

Yamang ang kautusan ay ang katuwiran ng Diyos— isang sagisag ng Kanyang karakter—madaling makita na ang matakot sa Diyos at sumunod sa Kanyang mga utos ang siyang buong tungkulin ng tao. Eccl. 12:13. Huwag isipin ninuman na ang kanyang tungkulin ay malilimitahan kung limitado lamang sa sampung utos, sapagkat ang mga ito ay "lubhang malawak." "Ang kautusan ay espirituwal," at higit na nakakaunawa kaysa sa kayang maunawaan ng isang ordinaryong mambabasa. "Ang taong ayon sa laman ay hindi tumatanggap ng mga bagay ng Espiritu ng Diyos; sapagkat ang mga ito ay kamangmangan sa kanya; ni hindi niya nauunawa, sapagkat ang mga ito ay nauunawaan sa espirituwal." 1 Cor. 2:14. Ang napakalawak na kautusan ng Diyos ay matatanto lamang ng mga taong may panalanging nagninilay-nilay dito. {June 24, 1897 EJW, PTUK 389.15}

Ang katuwirang ito ay "matutupad sa atin" lamang sa pamamagitan ng kapangyarihan ng nananahang Kristo. Sa pamamagitan ng pananampalataya, si Kristo ay nananahan sa puso (Efeso 4:17), at sa gayon, ang pananampalataya ang nagtatatag ng kautusan sa buhay (Roma 3:31). Ang katuwirang ito ang unang bagay na dapat hanapin. Ito ang tanging layunin ng gawain ni Kristo na dalhin ang mga tao sa pagsunod sa pananampalataya. Ang kanyang pangalan ay tinatawag na Jesus, Tagapagligtas, sapagkat "Ililigtas niya ang kanyang bayan mula sa kanilang mga kasalanan." **Samakatuwid, kapag isinasalin ng mga tao ang batas ng Diyos, at tumatangging kilalanin ito bilang pamantayan ng katuwiran, sinisiraan nila ang katangian ng Diyos, at winawasak ang Ebanghelyo ni Cristo.** {June 24, 1897 EJW, PTUK 389.16}

Ang Paggamit ng Isang Pagkakatulad

Isang salita pa tungkol sa anino at diwa. Gaya ng nakita natin, ang batas na ibinigay sa mga tao sa ilang ng **Sinai ay anino lamang ng tunay na batas, na siyang buhay ng Diyos**. Madalas itong iginigiit sa pagpapababa ng halaga ng batas; maraming tao ang tila nag-iisip na dahil ang batas ay anino lamang ng mabubuting bagay, kaya dapat nating piliin ang kabaligtaran nito hangga't maaari. Hindi ganito ang pinagtatalunan ng mga tao sa mga bagay na temporal. Kung mayroon tayong litrato—isang anino—ng isang taong nais nating matagpuan, hindi natin nakikita ang isang taong ang mga katangian ay walang pagkakahawig sa wangis, at sinasabing, "Ito ang lalaki." Hindi; nakakahanap tayo ng isang taong ang larawan ay eksaktong wangis, at saka natin malalaman na mayroon tayo ng hinahanap natin. **Ngayon, ang tunay na batas ay ang buhay ng Diyos, at ang batas na ibinigay sa mga anak ni Israel—ang anino ng mabubuting bagay—ay ang larawan ng karakter ng Diyos.** {1900 EJW, EVCO 354.2}

Si Kristo "ang larawan ng Diyos na Hindi Nakikita" ."

Ang nag-iisang tao sa buong mundo na sa bawat aspeto ay nakakatugon sa mga detalye ng larawang iyon ay, "ang Taong si Kristo Hesus," na sa kanyang puso ay ang kautusan. Siya ang larawan ng di-nakikitang Diyos, ngunit ang buhay na larawan--ang Batong Buhay. Sa paglapit sa Kanya nang may pananampalataya, tayo rin ay nagiging mga batong buhay, na may kaparehong batas na nakasulat sa atin na nasa Kanya, sapagkat ang Kanyang Espiritu ang nagbabago sa atin tungo sa kaparehong buhay na larawan; at ang batas sa mga tapyas ng bato mula sa Sinai ang magiging saksi na ang pagkakahawig ay perpekto. Ngunit kung mayroong anumang partikular na paglihis mula sa perpektong larawan, ang kawalan ng pagkakahawig ay magpapakita na hindi tayo kabilang sa tunay na pamilya ng Diyos. {1900 EJW, EVCO 355.1}

Ngunit maaaring may magsabi, "**Wala akong makitang anumang bagay tungkol sa sampung utos na karapat-dapat tawaging isang sipi ng karakter ng Diyos.** Tila paghamak sa Diyos ang pagsasabi na ang mga ito ay kanyang katuwiran." **Ipinapakita lamang nito na hindi mo pa sapat na pinagnilayan ang mga ito upang maging pamilyar sa mga ito.** Sinasabi ni Pablo na ang kautusan ay espirituwal, at ang mga bagay na espirituwal ay nauunawaan lamang sa espirituwal. "Ang taong ayon sa laman

ay hindi tumatanggap ng mga bagay ng Espiritu ng Diyos; sapagkat ang mga ito ay kamangmangan sa kanya." Nakikita lamang natin ang kagandahan sa ating iniibig; at sinabi ni Pablo na ang kaisipang makalaman ay pakikipag-alit laban sa Diyos; sapagkat hindi ito napapailalim sa kautusan ng Diyos, ni hindi nga maaari." Roma 8:7. Ngunit kapag ang kaisipang makalaman ay nasupil na, at ang tao ay sumuko na sa hinihingi ng kautusan, maaari niyang ibulalas kasama ni Pablo, "Ako'y nalulugod sa kautusan ng Diyos ayon sa panloob na pagkatao;" Roma 7:22; o kay David, "Oh gaano ko iniibig ang iyong kautusan! Ito ang aking pagbubulay-bulay buong araw." Awit 119:97. {June 26, 1884 EJW, SITI 392.7}

Kaytaas-taas na ideya ng batas ng Diyos ang ibinibigay nito sa atin! **Ang pagsasabing ito ay perpekto ay maaaring maghatid ng iba't ibang ideya sa iba't ibang tao**, sapagkat marami ang malamang na sukatin ang batas ayon sa kanilang sariling pamantayan ng pagiging perpekto; **ngunit kapag nalaman natin na ito ay "katuwiran ng Diyos," alam natin na ito ay dapat na walang hanggan sa lawak nito. Ang batas ay isang kopya ng karakter ng Diyos, isang larawan ng karakter na walang hanggan sa pagiging perpekto nito. Ito ang kanyang kalikasan na kinakatawan sa mga salita, para sa kapakinabangan ng kanyang mga nilalang, upang malaman nila kung ano ang hinihiling sa kanila kung nais nilang maging kabahagi ng banal na kalikasan.** Sinasabi ng Diyos sa tao, "Magpakabanal kayo, sapagkat ako ay banal." 1 Ped. 1:16. Ngunit kung walang ilang paglalarawan ng kabanalan ng Diyos, imposibleng malaman ng tao kung paano niya dapat ayusin ang kanyang buhay; sapagkat "ang daan ng tao ay wala sa kanyang sarili; wala sa taong lumalakad ang magtuwid ng kanyang mga hakbang." Jer. 10:23. {January 28, 1886 EJW, SITI 55.9}

Mula sa katangian ng batas ng Diyos, alam natin na kinakailangang saklawin nito ang bawat gawain o pag-iisip na maaaring panagutan ng Diyos ang mga tao.

1. Nilalaman nito ang buong tungkulin ng tao.
2. " "Ang kautusan ng Panginoon ay sakdal, na nagpapanumbalik ng kaluluwa." Awit 19:7. Kung ito ay sakdal, ang taong mahigpit na sumusunod dito ay dapat ding maging sakdal, at wala nang hinihingi ang Diyos kaysa rito. Matt. 5:48.
3. **Higit sa lahat, ito ang pagpapahayag ng katangian ng Diyos, na siyang perpektong katuwiran.** Ang Diyos mismo ang tumatawag sa kaniyang batas na "aking katuwiran." Isaias 51:5-7. Ito ang kalooban ng Diyos. Rom. 2:17, 18.

Ngayon, yamang ang tanging hinihingi ng Diyos sa mga tao, upang sila ay makapasok sa kanyang walang hanggang kaharian, ay ang gawin nila ang kanyang kalooban (Mateo 7:21), samakatuwid ay walang tungkulin ang tao na maaaring gawin maliban sa sampung utos. Imposibleng magkaroon ng anumang kasalanan na hindi ipinagbabawal ng alinman sa mga utos. {June 30, 1887 EJW, SITI 390.2}

A.T. Jones

SA larangan ng moralidad, na siyang karakter, yamang nakalimutan na ng mga tao ang tunay na moralidad, at naging ganap na imoral; yamang "sila'y lumihis sa landas," at "sama-samang naging walang pakinabang;" yamang "walang humahanap sa Diyos,"—maliban na lamang kung sila ay tuluyang iwanan ng Diyos, **mahalaga na maipakita sa mga tao ang tunay na pamantayan ng karakter sa paraang maaakit sila sa pagninilay-nilay nito.** {November 15, 1898 ATJ, ARSH 734.1}

Ngunit kahit na ang tao ay naging ganap na imoral, hindi siya maaaring pabayaang ng Diyos; sapagkat siya ay "Panginoon, ang Panginoong Diyos, maawain at mapagbiyaya, matiisin sa pagtitiis, at sagana sa kabutihan at katotohanan, na gumagamit ng kaawaan sa libu-libo, na nagpapatawad ng kasamaan, at ng pagsalangsang, at ng kasalanan." {November 15, 1898 ATJ, ARSH 734.2}

Kaya naman, bumuo siya para sa tao ng isang kopya ng sarili niyang karakter sa isang anyong partikular na iaakma sa kalagayan at mga pangangailangan ng tao, kung sino siya. {November 15, 1898 ATJ, ARSH 734.3}

Ang kopya ng katangian ng Diyos, ang tunay na pamantayang ito ng pagkatao, ay binuo sa batas ng Diyos, ang sampung utos. At habang "isinulat ng Diyos ng kalikasan ang kanyang pag-iral sa lahat ng kanyang mga gawa," isinulat din niya ang kanyang batas sa puso ng tao." At narito ang sampung utos.:— {November 15, 1898 ATJ, ARSH 734.4}

Dahil ang tao ay ipinagbili sa ilalim ng kasalanan, alipin ng kasalanan, may pag-iisip na pakikipag-alit sa Diyos, at "hindi sakop ng batas ng Diyos, ni hindi nga maaari," lahat ng kanyang ginagawa ay, sa mismong kalikasan nito, mali. Paano, kung gayon, siya ay madadala ng Panginoon sa tamang landas kung siya ay wala sa landas, at nasa ilalim ng kapangyarihan at taglay ng isang kalikasan, na siyang tanging pagkakamali lamang ang kanyang ginagawa? Upang maabot niya ang tao kung nasaan siya, **bumuo ang Panginoon para sa tao ng isang kopya ng kanyang sariling karakter, sa isang anyo na**

partikular na iaakma sa kalagayan at mga pangangailangan ng tao sa kabuuan niya. At ang kopyang ito ng karakter ng Diyos ay binuo sa batas ng Diyos—ang sampung utos sa nakasulat na anyo, gaya ng ibinigay sa Sinai sa mga tapyas ng bato, at sa Bibliya. {April 10, 1900 ATJ, ARSH 233.4}

Kinailangang ipakita ng Panginoon ang kanyang batas, ang kopya ng kanyang karakter, sa ganitong anyo, dahil sa likas na pagkamakasalanan ng sangkatauhan. Sapagkat "mula sa loob, mula sa puso ng mga tao, lumalabas ang masasamang pag-iisip, mga pangangalunya, mga pakikiapid, mga pagpatay, mga pagnanakaw, mga kasakiman, mga kasamaan, pagdaraya, kalibugan, masamang matang, kapusungan, kapalaluan, kahangalan." Marcos 7:21, 22. Dahil ganito ang kalikasan at nakumpirmang kalagayan ng lahat ng tao, kaya naman ang batas ng Diyos, na nakasulat sa anyong "ay hindi ginawa para sa taong matuwid, kundi para sa mga suwail at mga masuwayin, para sa mga hindi banal at mga makasalanan, para sa mga mamamatay-tao sa ama at mga mamamatay-tao sa ina, para sa mga mamamatay-tao, para sa mga mapakiapid, para sa mga nagpapakarumi sa kapwa-tao, para sa mga magnanakaw, para sa mga sinungaling, para sa mga taong sinungaling, at kung mayroon mang ibang bagay na salungat sa mabuting aral." 1 Tim. 1:9, 10. Kasama rito ang prinsipyo ng bawat isa sa sampung utos, at ang paglabag dito. {April 10, 1900 ATJ, ARSH 233.5}

Kabanata 7

Digmaan, Kalayaan at ang Katangian ng Diyos

E.J. Waggoner

Hindi naninindigan ang Diyos sa Kanyang dignidad. Hindi Niya hinihiling na ang lahat ay dapat gawin upang masiyahan ang Kanyang mga sugatang damdamin. Hindi; ang pag-iisip ng Diyos kay Cristo ay nagpakita ng sarili sa pamamagitan ng Kanyang "pagwawalang-bahala sa Kanyang sarili." Ang Siyang pinagkasalanan ay umaako ng sisi

sa Kanyang sarili, at ginagawang napakadali ng daan para sa nagkasala na ibaba ang kanyang mga sandata. Wala Siyang poot laban sa makasalanang, hindi, hindi Niya nilalaban ang makasalanang; Siya ay pag-ibig lamang at perpektong kapayapaan, at ang Kanyang tanging pagsisikap ay hikayatin ang rebelde na tanggapin ang Kanyang kapayapaan. {August 18, 1898 EJW, PTUK 519.1}

Hayaang matutunan ng mga tao ang katangian ng Diyos bago nila pag-usapan ang pakikidigma laban sa mga prinsipyong Kristiyano. Ang pakikidigma laban sa mga prinsipyong Kristiyano ay ang digmaang ipinapatupad ni Kristo. Wala Siyang poot sa Kanyang puso, at hindi Niya pinapatay ang Kanyang mga kaaway. Sa kabaligtaran, Siya ay puno ng walang hanggang pag-ibig at awa para sa kanila, at ibinibigay Niya ang Kanyang buhay para sa kanila. "Ang Anak ng tao ay hindi naparito upang sirain ang buhay ng mga tao, kundi upang iligtas sila." Sa halip na kumuha ng buhay, nagbibigay Siya ng buhay, maging ang Kanyang sariling buhay ng katuwiran, at kapayapaan, at kagalakan sa Espiritu Santo. {August 18, 1898 EJW, PTUK 519.2}

"Kaya nga, yamang inaaring-ganap tayo sa pamamagitan ng pananampalataya, mayroon tayong kapayapaan sa Diyos sa pamamagitan ng ating Panginoong Jesu-Cristo." Hindi lamang tayo mapayapa sa Kanya, kundi mayroon tayong kapayapaang nananahan sa ating mga puso, at nagpapabanal sa atin. Kung gayon, "maghari ang kapayapaan ng Diyos sa inyong mga puso," at "ang kapayapaan ng Diyos na higit sa lahat ng pag-iisip ay mag-iingat sa inyong mga puso at pag-iisip kay Cristo Jesus." {August 18, 1898 EJW, PTUK 519.3}

Maraming tao na nagsasabing para sa kanilang sarili ang pangako na hindi sila kailanman mapapapahamak, ay nagpapakita na wala silang tunay na pagpapahalaga sa kahulugan nito, at hindi nila ito alam sa tanging paraan na malalaman ito, sa pamamagitan ng praktikal na karanasan. Gayunpaman, sa pangkalahatan ay inaangkin nila para sa kanilang sarili na sila ay pumasok sa isang antas ng espirituwal na buhay, na higit na mataas kaysa sa karaniwang karanasan ng mga Kristiyano. Sa maraming pagkakataon, kapag ipinapaalam sa kanila ang tunay na Sabbath ng Panginoon, tumatangging makinig sila sa tinig na nagsalita mula sa langit ang sampung utos, bagama't inaangkin nilang sila ang Kanyang mga tupa. Kung ituturo sa kanila na ang pagsuway sa mga utos ng Diyos ay kasalanan (1 Juan iii. 4), at ang kabayaran ng kasalanan ay kamatayan (Roma vi. 23), sinasagot nila na hindi ito magiging ganito sa kanila, dahil sila ay ipinanganak na muli, at ipinangako ni Cristo na hindi sila kailanman mapapapahamak. Kaya't ginagamit nila ang mga pangako ni Cristo upang palakasin ang kanilang sarili sa patuloy na paglabag sa Kanyang utos, pagkatapos na maipaalam sa kanila ang kasalanan. {March 16, 1899 EJW, PTUK 165.1}

Halos palagiang pinaniniwalaan din ng mga taong gumagamit ng mga argumentong ito na ang isang taong minsan nang naligtas ay hindi na kailanman mawawala, at ibinabatay nila ang ideyang ito sa mga salita ni Kristo na walang sinumang makakaagaw ng Kanyang mga tupa mula sa Kanyang kamay. Isang dalagang naniniwala sa ganito ang nagsabi kamakailan na aalisin nito ang lahat ng kanyang kapayapaan ng isip kung hindi siya makapaniwala na anuman ang gawin niya ay hindi na siya kailanman tuluyang mawawala. {March 16, 1899 EJW, PTUK 165.2}

Ipinapakita nito ang isang kaawa-awa at makitid na pananaw sa katangian ng Diyos at sa dakilang gawain ng kaligtasan. Hindi ito ganoon kadelikado na uri ng pangako na walang sinuman ang maaaring magalak dito maliban kung madama niya na kahit papaano ay ipinagkatiwala na ng Diyos ang Kanyang sarili, kaya hindi Niya maaaring itakwil ang isang tao kahit na, dahil sa mga kasunod na pangyayari, ay naisin Niya. **Mayroong sapat na katiyakan sa sariling pag-ibig ng Diyos upang matiyak ang kaligtasan sa sinumang posibleng maligtas.** Ang mga teoryang ating tinukoy ay isang kathang-isip ni Satanas upang panatilihin makuntento ang mga tao na hindi malaman ang lalim ng pag-ibig ng Diyos, na hindi kailangang itali sa gawain ng pagliligtas ng isang tao, ngunit, malaya at may kagalakan, ay gumagawa ng higit pa para sa mga tao kaysa sa maaari nilang hilingin o isipin. Gaya ng dati, kapag binabaluktot ng mga tao ang mga Kasulatan sa ganitong paraan, ang kaaliwan na inaakala nilang mas tiyak na nakukuha nila sa pamamagitan ng kanilang sariling interpretasyon ay lumalabas na hindi kaaliwan. Walang sinuman ang maaaring tumanggi na kapwa sa mga Kasulatan, at sa pribadong buhay, ang mga taong dating naglingkod sa Diyos, ay tumatalikod sa Kanya at namamatay na walang pagsisisi. Tatanungin mo ang isang naniniwala sa teorya ng "minsan sa biyaya, palagi itong biyaya," kung paano niya pinag-uugnay ang kanyang mga pananaw sa mga hindi mapag-aalinlanganang katotohanang ito, at sasagot siya, "Ah, hindi talaga sila ipinanganak na muli, o hindi sila maaaring tumalikod." "Ngunit habang sila ay nagpapakilalang mga Kristiyano, sila mismo at ang lahat sa kanilang paligid ay naniniwala na sila ay ipinanganak na muli. Paano ka magiging mas sigurado kaysa sa kanila na hindi ka nagkakamali at hindi ka rin tumalikod? Sila ay kasing positibo mo ngayon na sila ay ipinanganak na muli." Ang banal na babala ay ibinigay, "Ang nag-iisip na siya ay nakatayo, ay mag-ingat na baka siya ay mabuwal." Samakatuwid, malinaw na ang katiyakang ito ay hindi katiyakan, at hindi makapagbibigay ng tunay na kaaliwan.. {March 16, 1899 EJW, PTUK 165.3}

Ang mga taong may ganitong paninindigan ay nagpapatunay na hindi sila ipinanganak ng Espiritu, dahil ang kanilang mismong saloobin ay nagmumula sa isang makamundong pag-iisip. **Ang espiritung ito ay makikita sa marami na nagnanais maligtas, ngunit nakakatagpo sa mundo at sa laman ng mga atraksyon na higit pa sa**

kapangyarihan ni Kristo na humihila sa kanilang mga puso. Nais nila na sana'y kunin sila ng Panginoon sa pamamagitan ng puwersa at iligtas silang lahat nang sabay-sabay, sa paraang wala silang kapangyarihang sumuko sa tukso sa hinaharap. Ibibigay nila ang lahat kung magagawa ito para sa kanila. Handa nilang ibigay ang kanilang kinabukasan sa Panginoon kung haharapin Niya ito sa pamamagitan ng isang operasyon. Hindi nila gusto ang proseso ng patuloy na pagkaligtas mula sa kasalanan, dahil kadalasan ang kanilang sariling mga hilig ang nangingibabaw, **at nangangahulugan ito ng isang pakikibaka para sa kanila na hayaan ang Panginoon na iligtas sila mula sa kasalananang gusto nilang gawin.** {March 16, 1899 EJW, PTUK 165.4}

Ngunit mayroong ganap na kalayaan kasama ang Tagapagligtas. "Kung saan naroon ang Espiritu ng Panginoon, naroon ang kalayaan." **Ang Anak ang nagpapalaya sa mga tao; walang anumang pagkaalipin saanman Siya naghahari, sapagkat Siya'y maghahari lamang sa pamamagitan ng pag-ibig—o hindi Siya maghahari kailanman.** Hindi kailanman ipinagmamalaki ng Panginoon ang anumang bagay na nauna na. Hindi Niya sinasabi sa mga Kristiyano, "Hindi, hindi kita maaaring pahintulutan na gawin ang kasalananang ito. Masyado na akong naghirap kasama ka, at labis na nagdusa para isipin na hayaan kang gawin ang gusto mo ngayon, maliban na lang kung gagawin mo ang gusto ko. Nangako kang susunod sa Akin, at balak kitang panghawakan ang iyong pangako ngayon, gusto mo man o hindi." Kung sasabihin ng isang Kristiyano, "Nang mangako akong susunod sa iyo, hindi ko alam kung gaano kaakit-akit ang mundo. Mas gusto ko talaga sa pagkakataong ito na tahakin ang sarili kong daan," **hindi pipilitin ng Panginoon ang isang hindi gustong pagsunod.** Sa paglilingkod sa Panginoon, **ang bawat kaluluwa ay ganap na malaya na magpatuloy o bumalik.** Si Hesus ay may kasiyahan sa pagkaalam na ang bawat kaluluwang sumusunod sa Kanya, ay ginagawa ito nang simple at dahil lamang sa mas gusto Niya ang Kanyang piling kaysa sa anumang bagay. Walang mga panata na magbibigkis sa kanila, pagkatapos lumamig ang pag-ibig. Ang nag-iisang tali na nag-uugnay kay Kristo sa Kanyang bayan ay ang pag-ibig. **Sa kalayaang ito ay binubuo ang kagalakan ng ugnayan.** Ang pinakamasayang kaisipan ng mga tinubos ay sila ang mga pinili ni Kristo, at habang tinitingnan Niya ang mga hukbo ng mga tinubos, ang Kanyang sariling walang hanggang pag-ibig ay nakakasumpong ng kasiyahan sa kaisipang walang isa man sa kanila ang hindi kusang-loob na magsasakripisyo ng lahat para sa Kanya. {March 16, 1899 EJW, PTUK 165.5}

A.T. Jones

" Pamahalaang Sibil at ang Ebanghelyo." *American Sentinel* 13, 14 , pp. 209, 210.

" "ANG mga kapangyarihang umiiral ay itinalaga ng Diyos." Roma 13:1. Ang "mga kapangyarihang umiiral" ay kumakatawan sa pamahalaang sibil. Sa isang mundong bumagsak, ang pamahalaang sibil—isang pamahalaang may puwersa—ay isang pangangailangan. {April 7, 1898 ATJ, AMS 209.1}

Ngunit ang pamahalaang sibil ay hindi lamang ang pinakamahalagang bagay na itinakda ng Diyos para sa mundong ito. Bago pa man lumitaw ang pamahalaang sibil, itinakda na ang taong nahulog ay dapat ibalik sa kanyang nawawalang kalagayan sa pamamagitan ng isang plano ng pagtubos—ang ebanghelyo. {April 7, 1898 ATJ, AMS 209.2}

Ito ay dahil "ang Diyos ay pag-ibig," at ang kaligtasan ng tao—ang layon ng pag-ibig na iyon—ay sa paningin ng Diyos ang pangunahing bagay na mahalaga. {April 7, 1898 ATJ, AMS 209.3}

Kung gayon, sa mundo, ay mayroong dalawang pamahalaan, na parehong itinalaga ng Diyos; samakatuwid nga, ang pamahalaang sibil—isang pamahalaan ng puwersa—at isang pamahalaan ng pag-ibig, na kumikilos sa lupa sa pamamagitan ng ebanghelyo. {April 7, 1898 ATJ, AMS 209.4}

Ang pamamahala ng pag-ibig ay pamamahala ng Diyos; sapagkat "ang Diyos ay pag-ibig." Ito ay itinakda ng Diyos mula pa sa simula, at dapat na laging magpatuloy, hangga't ang katangian ng Diyos ay nananatili kung ano ito. Ang pamamahalang sibil, na hindi sa pag-ibig kundi sa puwersa, ay hindi itinakda nang ganito, kundi naging isang pangangailangan dahil sa kasalanan. {April 7, 1898 ATJ, AMS 209.5}

Dahil ang dalawang pamahalaang ito ay nasa mundo, kapwa itinalaga ng Diyos, maliwanag na sa layunin ng Diyos ay dapat silang kumilos nang may pagkakaisa sa isa't isa. {April 7, 1898 ATJ, AMS 209.6}

Ang ebanghelyo—ang pamahalaan ng pag-ibig—ay humihingi ng kapatawaran sa nagsisising nagkasala. Ang pamahalaan ng puwersa ay humihingi ng parusa sa nagkasala, nagsisisi man o hindi. Samakatuwid, maliwanag na kung ang dalawang pamahalaang ito ay gagawing magkasundo, agad silang magkakaroon ng alitan. {April 7, 1898 ATJ, AMS 210.1}

Kaya naman dapat panatilihing magkahiwalay ang pamahalaang sibil at relihiyon. Kapag ang pamahalaang sibil ay isinasama sa larangan ng relihiyon, agad nitong sinisimulang kalabanin ang gawain ng ebanghelyo. {April 7, 1898 ATJ, AMS 210.2}

Nais ng Diyos na ang bawat tao sa mundo ay magkaroon ng matuwid na pagkatao. At dahil ang pagkatao ay kumakatawan sa malayang personal na pagpili, kinakailangan na ang tao ay hindi mapilitan sa landas ng katuwiran, kundi dapat hayaang malaya na pumili sa pagitan ng mga tamang prinsipyo at ng mga salungat na prinsipyo. {April 7, 1898 ATJ, AMS 210.3}

Samakatuwid, hindi gawain ng pamahalaang sibil ang pilitin ang mga tao na gumawa ng tama; pilitin sila sa mga landas ng moralidad. Sa paggawa nito, maaapektuhan lamang nito ang ebanghelyo. Ang saklaw nito ay limitado lamang sa saklaw ng mga likas na karapatan. Ang protektahan ang mga ito ang tanging karapatan ng puwersa. {April 7, 1898 ATJ, AMS 210.4}

" Mga Kristiyano at Digmaan" American Sentinel 13, 14 , pp. 210, 211.

Dalawang obispo ng Simbahang M.E. ang nagbigay ng katiyakan na kung sakaling magkaroon ng digmaan, ang mga Metodista ay magiging "handa na tumugon sa panawagan gaya noong mga nakaraang araw." {April 7, 1898 ATJ, AMS 210.1}

Kung paanong ang sinuman ay makapagpapahayag na siya'y isang Kristiyano at magpapahayag na alam niya ang Kasulatan, ngunit nakikipagdigma, ay isang misteryong napakahirap ipaliwanag. {April 7, 1898 ATJ, AMS 210.2}

Ang direktang utos ng Diyos, na ipinapahayag ng lahat ng Kristiyanong may alam sa Bibliya na lubos na iginagalang, ay "Huwag kang papatay." Ngayon, paano nga ba taimtim na igagalang ng sinumang tao ang utos na iyon at kasabay nito ay makikipagdigma? Ang digmaan ay nangangahulugan ng pagpatay sa mga tao. Sa digmaan, ang layunin nito ay pumatay ng mga tao. Sa digmaan, ginagawa ang lahat ng posibleng pagsisikap upang pumatay ng mga tao. Kung gayon, sa lahat ng tao, **gaano nga ba talaga naniniwala ang isang nagpapakilalang Kristiyano na sumasali sa digmaan sa utos na "Huwag kang papatay"?** {April 7, 1898 ATJ, AMS 210.3}

Muli: Nang dumating si Juan Bautista bilang tagapagpauna ni Cristo, na nangangaral sa mga tao na dapat silang maniwala kay Cristo kapag siya ay dumating, tinanong siya ng mga sundalo na, "Ano ang gagawin namin?" At ang sagot ay direktang dumating,

bukod sa iba pang mga bagay, "Huwag gumawa ng karahasan sa sinuman." Ngayon, paano makakapunta sa digmaan ang sinumang tao, ngunit hindi gagawa ng karahasan sa sinuman? Ang digmaan mismo ay karahasan at karahasan lamang. Ang digmaan ay naglalayong gumawa lamang ng karahasan sa mga tao. **Ang mga Kristiyano ay nagpapahayag na tapat sa mga prinsipyo ng Kristiyanismo. Isa sa mga pangunahing prinsipyong ito ay "Huwag gumawa ng karahasan sa sinuman."** Paano nga ba, sa pamamagitan ng pagpapanggap na Kristiyano, magiging tapat sa kanyang propesyon ngunit makakapunta sa digmaan, na gumagawa ng karahasan at karahasan lamang sa tao. {April 7, 1898 ATJ, AMS 210.4}

Muli: Nang ang kasakdalan ng Kristiyanismo ay ipinakilala sa mundo sa pamamagitan ng kapanganakan ni Hesus, ang salitang kaakibat nito ay "Kapayapaan sa lupa, mabuting kalooban sa mga tao." Ang digmaan ay hindi mabuting kalooban sa mga tao. Hindi nito nilalayon ang mabuting kalooban sa mga tao. Kapag ang mga ipinangakong Metodistang ito ay nakipagdigma, hindi sila nangangaral ng kapayapaan sa lupa, ni mabuting kalooban sa mga tao. Ang mga obispong ito na nangangako sa mga Metodista para sa digmaan ay hindi nangangaral ng dalisay na kapayapaan: totoo na ginagamit nila ang salitang "kapayapaan," ngunit ito ay palaging kapayapaan na may "ngunit." At ang kapayapaan na may "ngunit," ay halos kapareho ng digmaan na may "ngunit." {April 7, 1898 ATJ, AMS 210.5}

Muli: Isa sa mga disipulo ng Panginoon na nasa isang ganap na krisis, ay bumunot ng tabak upang makipagdigma. Sinabi sa kanya ni Jesus, "Isukbit mo ang iyong tabak." **Paano nga ba talaga igagalang ng sinuman ang salita ni Cristo ngunit kukuha pa rin ng tabak at makikipagdigma?** Paano nga ba talaga igagalang ng sinuman ang salitang ito ni Cristo, ngunit mangangako na ang kanyang mga kapatid ay kukuha ng tabak at makikipagdigma? {April 7, 1898 ATJ, AMS 210.6}

Muli: Nang inakala ng dalawa sa mga disipulo ni Jesus na may mga taong dapat lipulin sa lupa, sinabi niya sa kanila, "Hindi ninyo alam kung anong uri ng espiritu ang kinabibilangan ninyo; sapagkat ang Anak ng tao ay hindi naparito upang lipulin ang buhay ng mga tao, kundi upang iligtas sila." **Ang digmaan ay nangangahulugang pagsira ng buhay ng mga tao.** Hindi maaaring mangyari ang digmaan nang hindi sinisira ang buhay ng mga tao. Ang digmaan ay nilayon upang lipulin ang buhay ng mga tao. Ngunit hindi ito Kristiyanismo. **Ang Kristiyanismo ay hindi upang lipulin ang buhay ng mga tao; kundi upang iligtas sila.** Paano nga ba magkakaroon ng paggalang ang sinumang tao sa Kristiyanismo o katapatan sa mga prinsipyo nito, ngunit makikipagdigma pa rin? {April 7, 1898 ATJ, AMS 211.1}

Hindi namin tinatalakay dito ang anumang tanong kung dapat bang magkaroon ng digmaan sa pagitan ng Estados Unidos at Espanya. Ito ay isang tanong na dapat

pagdesisyunan nang buo ng mga may hawak ng tabak at kung kaninong saklaw ang lahat ng mga bagay na iyon. **Tinatawag lamang namin ang pansin sa mga salita ni Kristo at sa mga prinsipyo ng Kristiyanismo,** at ang pagkakaiba sa pagitan ng mga ito at ng mga salita at kilos ng mga nagpapanggap na Kristiyano na nagsasalita ng digmaan at nangangakong makikibahagi rito. {April 7, 1898 ATJ, AMS 211.2}

Ang Kristiyanismo ay isang bagay; ang digmaan ay iba at ibang-iba. Ang mga Kristiyano ay isang uri ng tao: ang mga mandirigma ay iba at ibang-iba rin.

A. T. J. {April 7, 1898 ATJ, AMS 211.3}

Ang pinakamahalagang Isyu

E. J. Waggoner

Maliwanag na kung ang Diyos ay mahahatulan sa isang gawa ng kawalan ng katarungan, hindi Niya maaaring hatulan ang mundo. Upang ang paghihimagsik ay masugpo magpakailanman, at hindi na magkaroon ng anumang posibilidad na lumitaw, **ang bawat nilalang sa sansinukob ay dapat makakita at kumilala sa katuwiran ng Diyos.** Iilan lamang sa mga naninirahan sa mundong ito ang gumagawa niyan ngayon; ngunit ang Paghuhukom ay upang gawing malinaw ito. **Ang dakilang Paghuhukom ay hindi para sa layunin na bigyang-kakayahan ang Diyos na hatulan ang karakter ng mga tao, kundi upang ipakita sa lahat ng tao ang tunay na karakter ng Diyos.** Ang mga tao ngayon ay pumapanig para at laban sa Kanya. Darating ang panahon na ang bawat lihim na bagay ay ihahayag. **Pagkatapos ay makikita ng lahat na ang Diyos ay palaging tapat at mabuti.** Ang bawat tuhod ay luluhod, at ang bawat dila ay magsasabi. Ngunit huli na ang lahat para sa mga naghintay hanggang noon; sila ay pumapanig laban sa Panginoon, at kapag Siya ay nanalo sa Kanyang kaso, sila ay tiyak na matatalo. **Sa kabilang banda, yaong mga taong ngayon ay pumapanig sa Panginoon, na nagpapahayag na ang Kanyang daan ay tama, na nangangahulugang ang sa kanila ay mali, at yaong mga nananatiling tapat sa Kanya laban sa oposisyon, at kahit na hindi nila maipaliwanag ang ilan sa Kanyang mga gawa, ay siyempre makikibahagi sa Kanyang tagumpay.** Ang mga detalye ng malaking kasong ito, ang usapin ng mga saksi, atbp., ay tatalakayin mamaya sa ating pag-aaral; **ang nais nating isaisip ay ang malaking tanong na pinag-uusapan ay ang karakter ng Diyos.** Siya ay

mayroong walang hanggang higit na nakataya kaysa sa maaaring magkaroon ang sinumang tao. {January 5, 1899 EJW, PTUK 4.5}

Ito ang ating matibay na kaaliwan. **Ang katuwiran ng Diyos ay nahahayag sa kapatawaran ng kasalanan.** "Kung ipahahayag natin ang ating mga kasalanan, Siya ay tapat at makatarungan upang patawarin tayo sa ating mga kasalanan, at linisin tayo sa lahat ng kalikuan." 1 Juan 1. 9. Sinumang magpahayag na ang Diyos ay hindi magpapatawad ng mga kasalanan, kahit sino pa man, ay nagpapatang sa Kanya ng pagiging hindi makatarungan. Siya ay nagpapatawad sa pamamagitan ng Kanyang katuwiran, Kanyang katarungan, at kapag ipahahayag natin ang ating mga kasalanan, tayo ay nagiging kabahagi ng Kanyang katuwiran. Tinitiyak nito ang ating katayuan sa Paghuhukom. **Ngayon ay hinahamon tayo ng Diyos na litisin ang kaso sa korte, at tinatawag ang langit at lupa na kumilos bilang hurado, upang tingnan kung mayroong isang kaso ng kinikilalang kasalanan na hindi Niya pinapatawad.** "Bagaman ang inyong mga kasalanan ay maging parang iskarlata, ang mga ito ay magiging parang lana; bagaman ang mga ito ay maging pula na parang pulang-pula, ang mga ito ay magiging kasingputi ng niyebe." **Ito ang Kanyang kaso. Itinataya Niya ang Kanyang buhay doon. Iyan ang bagay na pinagbabatayan Niya ng Kanyang pag-angkin sa katuwiran, at ang Kanyang karapatang hatulan ang mundo.** Kung handang isugal ng Diyos ang Kanyang kaso sa pag-angkin na iyon, hindi ba natin magagawa? **Ang ating buhay ay kaisa Niya kung gagawin natin ito. Magtitiwala tayo sa Kanya, na naniniwala na ang Kanyang karakter ay makatatayo sa bawat pagsubok.** Tunay nga, iyan lamang ang makatuwirang gawin; sapagkat kung posible na mapatunayan natin na Siya ay hindi makatarungan, wala tayong mapapala, dahil mangangahulugan iyon ng katapusan ng Kanyang Pamahalaan, kaya't kasama niyan ang ating buhay at ang buhay ng lahat ng nilalang. **Kaya nakikita natin na sukduhan ng kahangalan ang subukang maghanap ng mga kapintasan sa karakter ng Diyos.** Ito ay parang isang taong sinusubukang putulin ang bahaging kinauupuan niya sa ibabaw ng isang kalaliman. **Ngunit walang matatagpuang kapintasan sa Diyos.** "Walang kalikuan sa Kanya." "Magtiwala kayo sa Panginoon magpakailanman; sapagkat sa Panginoong Jehova ay walang hanggang lakas." {January 5, 1899 EJW, PTUK 4.6}

Dapat malaman ng isang saksi kung ano ang kanyang sinasabi; **kung gayon, gaano kahalaga na ang bawat kaluluwang nagsisikap na manindigan para sa Diyos at sa Kanyang katotohanan,** ay dapat malaman para sa kanyang sarili kung ano ang katangian ng Diyos. Paano siya nangangahas na maging saksi kung hindi niya alam

kung ano ang kanyang sinasabi? Ang isang saksi para kay Cristo ay mamumuhay ng isang buhay na may di-makasariling debosyon sa pagtulong sa iba. Siya ay magiging handa na maglingkod. Walang pagtatalo, walang paninibugho, walang inggitan, walang pag-aagawan para sa lugar at posisyon na higit pa sa dalawang dahon ng damo na tumutubo nang magkatabi. Kapag ang gayong tao ay humayo upang gumawa para sa iba, ang kanyang mga kredensyal ay magiging mula sa langit, hindi mula sa mga tao; ngunit malalaman ng lahat ng tao na siya ay nakasama ni Hesus. Acts iv. 13. {June 1, 1899 EJW, PTUK 339.7}

Ang taong magsasabi sa isang maulap na araw na ang araw ay tuluyang tumigil sa pagsikat, ay iisiping kakaunti ang kaalaman tungkol sa kalikasan ng araw. **Kaya ang taong nag-iisip na ang pag-ibig ng Diyos ay nawawala sa tuwing may kaunting kalungkutan na dumarating sa isipan, mula man sa mga natural na sanhi o mula sa masamang hangarin ni Satanas, ay nagpapakita lamang ng kaunting kaalaman tungkol sa karakter ng Diyos.** Sabi ng salmista: "Panginoon, ikaw ang aming tahananang dako sa lahat ng salinlahi. Bago pa man nalabas ang mga bundok, o bago mo pa man nilikha ang lupa at ang sanglibutan, mula sa walang hanggan hanggang sa walang hanggan, ikaw ang Diyos." Awit 90:1, 2. At inilalarawan ng apostol ang ating Tagapagligtas bilang "Si Jesu-Cristo ay siya ring kahapon, at ngayon, at magpakailanman." Heb. 13:8. **Kung ang pag-ibig ng Diyos ay nahayag sa atin, makatitayak tayo na ang isang dumadaang ulap ay hindi maaaring magtaboy sa pag-ibig na iyon. Kung inibig niya tayo kahapon, iniibig niya tayo ngayon.** {January 21, 1889 EJW, SITI 38.5}

Samakatuwid, sa katotohanan, hindi ang pakiramdam ng ating sariling kawalan ng halaga ang nagiging sanhi ng ating panghihina ng loob, **kundi ang kamangmangan o pagkalimot sa karakter ng Diyos. Ang nakakakilala sa Panginoon ay dapat magtiwala sa Kanya.** "Silang mga nakakakilala sa Iyong pangalan ay maglalagak ng kanilang tiwala sa Iyo." Awit 9. 10. Itinuturing na isang kakila-kilabot na bagay para sa isang hindi mananampalataya na paratangan ang Diyos ng kalupitan at kawalang-bahala; **ngunit gaano pa kalala para sa isang nagpapakilalang Kristiyano na magsabi ng katumbas ng parehong bagay! Silang mga nakakakilala sa Panginoon ay hindi panghihinaan ng loob dahil alam nilang hindi Niya pinababayaan ang mga nagtiwala sa Kanya.** {September 20, 1894 EJW, PTUK 593.6}

Hanggang dito na lang ang katotohanan ng Diyos. Ngayon, paano natin siya sasambahin? Inilarawan niya ang kanyang sarili nang perpekto, upang matutunan natin kung ano ang pagsamba sa kanya sa espiritu at katotohanan: "At ang Panginoon ay bumaba sa ulap, at tumayong kasama niya [si Moises] roon, at ipinahayag ang pangalan ng Panginoon. At ang Panginoon ay dumaan sa harap niya, at ipinahayag, Ang Panginoon, ang Panginoong Diyos, maawain at mapagbiyaya, matiisin, at sagana sa kabutihan at katotohanan, na nag-iingat ng kaawaan sa libu-libo, na nagpapatawad ng kasamaan, at ng pagsalangsang, at ng kasalanan." Ex. 34:5-7. Iyan ang Diyos, na puspos ng kabutihan at awa. Ang maging maawain ay ang pagtrato sa isang nagkasala nang higit pa sa nararapat sa kanya. "Ang Panginoon ay hindi nagpapabaya tungkol sa kanyang pangako, . . . kundi mapagpahinuhod sa atin, na hindi niya nais na ang sinuman ay mapahamak, kundi ang lahat ay magsisi." 2 Pedro 3:9. Iyan ang Diyos, at "Ang Diyos ay pag-ibig." Siya ay nalulugod sa awa, at "nasa handang saklolo sa panahon ng kabagabagan." Ang bawat posibleng pagpapahayag ay ginagamit upang ipakita ang kanyang kabutihan at ang kanyang awa; Kaya naman kapag naiisip natin ang paniwala na ang Diyos ay hindi pag-ibig, at na kinapopootan Niya tayo, inilalayo tayo ng ating mga impresyon sa Kanya. Kinamumuhian ng Diyos ang kasalanan, dahil ang kasalanan ay kabaligtaran ng kung ano Siya; ngunit iniibig Niya ang makasalanan, at nais Niya itong tubusin mula sa sumpa ng kasalanan. Kapag naniniwala tayong kinapopootan Niya ang mga anak ng tao, hindi natin Siya sinasamba, kundi sinasamba natin ang ibang diyos. Dapat nating saliksikin ang mga Kasulatan, at paniwalaan kung ano ang sinasabi Niya roon, at pagkatapos ay sambahin Siya kung ano Siya; sa gayon ay wala tayong ibang mga diyos na hihigit pa sa Kanya. Hindi natin gugustuhin ang ibang diyos kapag mayroon tayong isa na ganap na perpekto, isa na puno ng kabaitan, pag-ibig, awa, at mahabang pagtitiis sa atin. Ano pa ang kailangan natin para sa iba? At ipinahayag ng Diyos ang Kanyang sarili sa ganitong katangian para sa iyo at para sa akin—hindi para sa mga anghel, kundi para sa atin. Kung, kung gayon, hindi natin Siya itinuturing kung ano ang Kanyang ipinapahayag, mayroon tayong ibang diyos. Ang bawat mananamba ay nagiging kapareho ng kanyang sinasamba. **Kung mali ang ating mga paniniwala tungkol sa Diyos, ang ating pagsamba ay magiging mali, at ang ating pagkatao naman ang magiging dahilan kung bakit mali ito. Ang Diyos ay dalisay, at nais niyang tayo ay maging ganito, at kinakailangan na maunawaan natin siya, upang tayo ay maging katulad niya.** {May 21, 1889 ATJ, ARSH 321.1}

Kaya't mula sa panahong ito, sambahin natin ang Diyos sa espiritu at katotohanan. **Alamin natin kung sino siya, upang sa tulong ng kanyang Espiritu ay makilala natin kung sino ang ating sinasamba.** "Tayong mga anak ng araw ay mangagpigil, na isuot ang baluti ng pananampalataya at pag-ibig; at ang helmet ay ang pag-asa ng kaligtasan: sapagka't hindi tayo tinawag ng Diyos sa poot, kundi upang magkamit ng kaligtasan." 1 Tesalonica 5:8, 9. Ang ating malaking problema ay ang pagkakasala natin, at pagkatapos, dahil nahihiya tayo rito at labis na mayabang para aminin ito, inilalayo natin ang Diyos sa atin, at inilalarawan Siya bilang isang mahigpit na hukom sa halip na isang maawain at matiising ama. Kapag ganito ang ating ginagawa, sumasamba tayo sa isang huwad na diyos; at dahil wala tayong pananampalataya sa buhay na Diyos, hindi natin dinadala ang ating mga kasalanan sa kanya, at sa gayon ay nagsisimula tayo ng isang landas ng pagpaparusa sa sarili; ganito rin ang paraan ng pagsamba ng isang pagano sa kanyang huwad na diyos. Bawat mabuti, dalisay, at magiliw na salita sa wika ng tao ay ginamit upang ipahayag ang kabutihan ng Diyos; at higit sa lahat, ang krus ay ginamit upang kumbinsihin tayo sa kanyang magiliw na habag para sa atin, na labis na minamahal ng Diyos ang mundo kaya't ibinigay niya ang kanyang bugtong na Anak upang mamatay para sa atin. Ang maluwalhating Tagapagligtas na ito na lumakad sa ating mundo, na nagpapakita ng lahat ng marangal na katangiang ito, ay nagsabi: "Ang nakakita sa akin ay nakakita sa Ama." Siya ang pagpapakita ng Ama na dapat nating sambahin, at siya ang Diyos na nagpahayag sa atin upang tayo ay maligtas mula sa ating mga kasalanan. Bakit nga ba tayo mangangailangan ng ibang diyos? **Kung nais nating maging dalisay at perpekto, dapat nating sambahin ang Diyos na siyang pinagsasama ang lahat ng mga katangiang ito. Maliban na lamang kung tayo ay naniniwala na taglay ng Diyos ang mga katangiang ito, hindi natin kailanman matatamo ang mga ito sa ating sarili. Nararapat sa atin na isantabi ang lahat ng pagdududa tungkol sa kabutihan ng Diyos, at sambahin kung ano siya, upang sa wakas ay maging katulad niya tayo.** At ang bawat taong may ganitong pag-asa sa kanya ay naglilinis ng kanyang sarili, gaya naman niyang dalisay." 1 Juan 3:3. Hindi tayo maaaring maging katulad niya maliban kung sasambahin natin siya kung sino siya. Hindi natin dapat pagdudahan ang Diyos, o magkaroon ng anumang ideya na siya ay walang anumang kasakdalan sa pag-ibig at kabutihan. Dapat tayong kumuha mula sa kanya ng lakas at kapangyarihang magpapadalisay at magpapabuti sa atin. Mula sa kanya, sa pamamagitan ni Cristo, nagmumula ang katuwiran; at kapag tayo ay nakatayo sa harap ng kanyang trono, na nabibihisan ng katuwirang iyon, saka natin siya sasambahin kung sino siya, at nang buong puso. {May 21, 1889 ATJ, ARSH 321.2}

Gamit ang isip, ang espirituwal na bahagi, ang tao ay naglilingkod sa Diyos, at ang Banal na Espiritu na nagbibigay-liwanag at gumagabay sa atin sa lahat ng banal na daan ng Panginoon, ay nagpapakita sa atin kung paano natin siya masasamba sa espiritu at sa katotohanan. Kung gayon, tiyak na tayo, sa lahat ng tao, ang dapat na makaalam kung sino at ano ang ating sinasamba. Sinabi ni Pablo, "Alam ko kung sino ang aking sinasampalatayanan." 2 Tim. 1:12. Alam ba natin? Ang pagtatangkang sumamba sa Diyos, at ang pag-iisip ng mga maling pananaw tungkol sa kanya ay pagsamba sa ibang diyos; ibig sabihin, ang ating pananaw sa Diyos ay nagiging ating diyos, dahil maaari lamang tayong sumamba ayon sa ating mga iniisip. Kung ano ang iniisip natin tungkol sa Diyos, gayundin ang magiging diyos na ating sinasamba. Kung mali ang ating pananaw sa Diyos, hindi natin siya sinasamba, kundi ibang diyos, gaya ng mga pagano na umuukit ng kanya mula sa kahoy. Alam niyang hindi ito Diyos dahil siya ang gumawa nito, ngunit ito ang kumakatawan sa kanyang ideya tungkol sa Diyos, kaya sinasamba niya ito. **Kapag mayroon tayong mga maling pananaw sa katangian ng Diyos, sumasamba tayo sa ibang diyos nang tunay, bagama't hindi gaanong nahahawakan, na para bang dapat nating isama ang ideyang iyon sa anyo ng isang nakikitang imahe.** {May 21, 1889 ATJ, ARSH 321.4}

Habang nagkakaroon tayo ng buhay na koneksyon sa Diyos sa pamamagitan ng kanyang Espiritu, tayo ay ginagabayan sa katotohanan ayon sa paraan ng ating pagsamba sa kanya, ang kanyang salita ay nagsasabi sa atin kung ano siya; kaya dapat natin siyang sambahin ayon sa kanyang pagpapahayag sa mga Kasulatan. Ano nga ba ang sinabi niya tungkol sa kanyang sarili? Ang tanong na ito ay nagpapaalala sa kahalagahan ng mga salita ng Tagapagligtas: "Sinumang hindi tumanggap sa kaharian ng Diyos na gaya ng isang maliit na bata, ay hindi siya papasok doon." Mateo 10:15. Kung gayon, sa paglapit sa mga Kasulatan, hindi tayo dapat magkaroon ng sarili nating mga ideya, dahil ang kaisipang makamundo ay hindi kayang ilarawan sa sarili ang tunay na Diyos. Dapat tayong maging handa na tanggapin nang walang pag-aalinlangan ang sinasabi ng mga Kasulatan tungkol sa kanya. Kaya't isantabi natin ang lahat ng mga paunang naiisip na ideya, at sikaping alamin kung sino at ano ang Diyos, at sambahin siya kung sino siya, at mahal in siya at siya lamang, at nang buong puso. {May 21, 1889 ATJ, ARSH 321.5}

Kung gayon, labis ba para sa atin na isipin na ang makasalanang laman, tulad natin, ay walang kwentang alikabok at abo, tulad natin—labis ba para sa atin na isipin na sa pamamagitan natin ay maipapakita ang kaluwalhatian ng Panginoon, na nababaligtad

sa pamamagitan ni Hesukristo—ang kaluwalhatian ng Panginoon na nagniningning mula sa mukha ni Hesukristo? Maaaring ikaw ay luwad; maaaring ikaw ang pinakamababa sa lupa; maaaring ikaw ay makasalan tulad ng sinumang tao, ngunit ilagay mo lang ang iyong sarili doon at hayaang sumikat ang kaluwalhati iyon sa iyo gaya ng nais ng Diyos at pagkatapos ay luluwalhatiin mo ang Diyos. O, gaano kadalas itinatanong ang nasisiraan ng loob na tanong, "Paano luluwalhatiin ng isang taong tulad ko ang Diyos?" Aba, mahal kong kapatid, wala ito sa iyo. Nasa kaluwalhatian ito. Ang kabutihan ay wala sa iyo upang ito ay sumikat nang higit pa kaysa sa pagliwanag ng bahaghari sa putik. Sining natin ang maglaan ng lugar para sa pagbagsak ng kaluwalhatian, upang ito ay sumikat sa magagandang sinag ng kaluwalhatian ng Diyos. Ang kabutihan ay wala sa atin, ito ay nasa kaluwalhatian. Iyan ang kahulugan ng pagluwalhati sa Diyos. {February 27, 1895 ATJ, GCB 380.5}

Kinakailangan nito ang pag-aalis ng laman sa sarili upang ang Diyos kay Cristo ay maluwalhati. Ginagawa iyan ng pag-iisip ni Cristo, at saka naluluwalhati ang Diyos. Bagama't tayo ay makasalan sa buong buhay natin at ang ating laman ay makasalanang laman, ang Diyos ay naluluwalhati, hindi sa pamamagitan ng merito o kabutihan na nasa atin kundi sa pamamagitan ng merito na nasa kaluwalhatian. **At iyan ang layunin kung bakit nilikha ng Diyos ang bawat nilalang sa sansinukob. Ito ay upang ang bawat nilalang ay maging isang paraan ng pagpapakita at pagpapakilala ng ningning ng kaluwalhatian ng katangian ng Diyos na ipinahayag kay Jesucristo.** {February 27, 1895 ATJ, GCB 380.6}

Ano nga ba ang magiging larangan para sa pag-aaral ng agham o siensyang moral? Anong katangian ang magiging batayan at paksa ng kaalamang ito? Ito ba ay ang katangian ng tao, o ang katangian ng Diyos? Ibig sabihin, Ito ba ay agham ng tao, o ang agham ng Diyos, ang pag-aaralan sa ating mga paaralan? {November 1, 1898 ATJ, ARSH 698.6}

Dahil ang mga paaralang ito ay nagpapahayag na Kristiyano, ang tanging agham ng karakter na maaaring palaging pag-aralan doon ay ang agham siensya ng karakter na Kristiyano. **Ang katangiang Kristiyano ay ang karakter ni Hesukristo, at ang karakter ni Cristo ay ang katangian ng Diyos; samakatuwid, ang tanging agham ng katangian na maaaring patuloy na pag-aralan sa anumang paaralan ng Seventh-day Adventist ay ang agham o siensya ng karakter ng Diyos.** At dahil ang agham ay kaalaman, ibig sabihin nito ay ang **tanging kaalaman sa karakter na angkop na maitanim sa**

anumang paaralan ng Seventh-day Adventist ay ang kaalaman sa karakter ng Diyos.
{November 1, 1898 ATJ, ARSH 698.7}

At "ang Diyos, na siyang nag-utos na ang ilaw ay sumilang mula sa kadiliman, ay sumilang sa ating mga puso, **upang magbigay ng liwanag ng kaalaman [ang agham o siensya] ng kaluwalhatian [ang katangian] ng Diyos sa mukha ni Jesucristo.**" At "tayong lahat, na may bukas na mukha na tinitingnan na gaya ng sa isang salamin ang **kaluwalhatian [karakter] ng Panginoon, ay nababago sa parehong larawan mula sa kaluwalhatian hanggang sa kaluwalhatian [mula sa karakter patungo sa karakter],** na gaya ng sa Espiritu ng Panginoon." 2 Cor. 4:6; 3:18. {November 8, 1898 ATJ, ARSH 715.10}

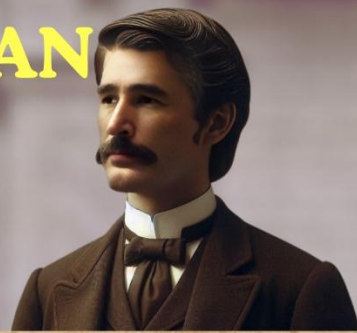
Narito ang isang karakter na lubos na karapat-dapat sa pinakatapat na pagninilay-nilay. Narito ang mismong kasakdalan ng moralidad. **Ang kaalaman sa karakter na ito ang pinakatunay na agham o siensya moral.** At ang masigasig, taimtim, at may panalanging pag-aaral ng pinagpalang pagbabagong ito ng kaluluwa, sa pamamagitan ng pananampalataya kay Jesucristo at ng kapangyarihan ng Espiritu ng Diyos, mula sa masama patungo sa mabuti, mula sa kasamaan patungo sa katuwiran, mula sa kasalanan patungo sa kabanalan, mula sa karakter ng tao patungo sa banal na karakter, mula sa imoralidad patungo sa moralidad,—ang pag-aaral nito ay ang pag-aaral ng tunay na agham o siensya ng moralidad, at ito lamang ang tunay na agham/siensya moral. {November 8, 1898 ATJ, ARSH 715.11}

Hindi ba't ito lamang ang karakter na pinag-aaralan, o tinutukoy man lang, sa alinmang paaralan ng Seventh-day Adventist? Kung hindi, bakit? {November 8, 1898 ATJ, ARSH 715.12}

ANG KALUWALHATIAN NG DIYOS MULA NOONG

1888

Mayroong magandang pangako sa Kasulatan na, maraming siglo pagkatapos itong ibigay, naghihintay pa rin ng katuparan nito:

"Bumangon ka, sumikat ka; sapagka't ang iyong liwanag ay dumating, At ang kaluwalhatian ng Panginoon ay sumikat sa iyo. Sapagka't, narito, tatakpan ng kadiliman ang lupa, At ang dilim na kadiliman sa mga tao: Nguni't ang Panginoon ay sisikat sa iyo, At ang kaniyang kaluwalhatian ay makikita sa iyo."

Isaias 60:1-2.

Ang 1888 ay isang mahalagang taon sa kasaysayan ng Adventism, at ang mensaheng ipinahayag noong panahong iyon ay ang simula ng huling ulan. Sa mensaheng iyon ay ang mga unang patak ng ulan ng pagpapala, na magiging sanhi ng mensahe at gawain na kumalat sa mundo tulad ng apoy sa ibabaw ng pinaggapasan. Sa mensaheng iyon, ang katuwiran ni Kristo ay nagsimulang ipahayag, upang malaman ng bawat tao ang kanyang sariling kalagayan, at kasabay nito ay malaman at matanggap ang huwaran ng Diyos para sa kanya.

Ano ang isinulat nina Jones at Wagoner sa mga taong iyon? Ano ang kanilang sinabi tungkol sa Diyos, sa Kanyang katuwiran, kay Kristo, sa malaking pagtatalo, sa kaluwalhatian ng Diyos at sa Kanyang katangian? Sa buklet na ito ay nagtitipon tayo ng mga perlas mula sa kanilang mga isinulat, na naghahayag ng kaluwalhatian na sumisikat pa sa isang nawawalang mundo. Isang maluwalhating tadhana ang naghihintay sa bayan ng Diyos, at kung paanong si Kristo ay niluwalhati ng Ama upang Siya ay luwalhatiin, gayundin si Kristo ay dapat lumuwalhati sa Kanyang mga tao bago ang Kanyang ikalawang pagparito upang ang buhay ni Kristo ay maihayag sa buhay ng Kanyang mga tagasunod.

"... Amen; gayon pa man, halika, Panginoong Jesus." Apocalipsis 22:20

MARANATHA
M E D I A

NARDO PURO

+54 9 3731 54-8007
denardopuro@gmail.com